

การออกแบบเครื่องชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทางอัตโนมัติ
ที่มีวงจรการประชุมร่วมด้วยอุปกรณ์ FPGA

Design of PABX with conferencing circuits using FPGA

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....62168
วัน,เดือน,ปี..... 3 1 ก.ค. 2549

b. ๗๕๖๒๒๖๖
i. ....

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

ภาควิชา
วิศวกรรมโทรคมนาคม

HN

ศาสตราจารย์ ดร. ...
[Signature]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเครื่องชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทางอัตโนมัติ
ที่มีวงจรการประชุมร่วมด้วยอุปกรณ์ FPGA
Design of PABX with conferencing circuits using FPGA

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทปีการศึกษา 2547

ภาควิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การออกแบบเครื่องชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทางอัตโนมัติที่มีวงจรการประชุมร่วมด้วยอุปกรณ์ FPGA

Design of PABX with conferencing circuits using FPGA

ผู้จัดทำ

1. นายปริญญา จันทร์สุข 45015015
2. นายมารุต บุตรศรี 45015026
3. นายศราวุธ แดงเจริญ 45015035

.....
(รศ.ดร.กอบชัย เดชหาญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์ ศรวัดณ์ ชิวปรีชา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเครื่องชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทาง
อัตโนมัติที่มีวงจรการประชุมร่วมด้วยอุปกรณ์ FPGA
Design of PABX with conferencing circuits
using FPGA

โดย นายปริญญา จันทร์สุข 45015015
นายมารุต บุตรศรี 45015026
นายศราวุธ แดงเจริญ 45015035

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.กอบชัย เศรษฐาญ
อาจารย์ สรวัดน์ ชิวปรีชา

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำเสนอการออกแบบและสร้างเครื่องชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทางอัตโนมัติซึ่งสามารถรองรับการประชุมได้ 3 คู่สายภายใน ในส่วนของเครื่องชุมสายโทรศัพท์ปลายทางอัตโนมัติได้ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller) มาควบคุมการทำงาน ส่วนของชิปการประชุมร่วมใช้ภาษา VHDL ในการออกแบบและสังเคราะห์เป็นวงจร รวมทั้งโปรแกรมลงบนอุปกรณ์ FPGA เพื่อทำหน้าที่เป็นวงจรที่ทำให้สามารถประชุมร่วมได้ โดยใช้ชิป FPGA ของบริษัท Altera และโปรแกรม MAX plus II ในการออกแบบ

Abstract

This thesis presents a design of PABX which has 3 parties conference in group. The microcontroller is used to control PABX. The chip of conference is designed by VHDL followed by programming the data of design onto FPGA. The FPGA chip from Altera company is used and programmed by MAX plusII to design.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีหรือหลักการ	2
2.1 ชุมสายโทรศัพท์	2
2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์	3
2.3 ส่วนถอดรหัสความถี่โทรศัพท์	7
2.4 ส่วนตอบรับและบันทึกเสียง	11
2.5 ส่วนเชื่อมต่อคู่สายภายนอก (MH88632)	12
2.6 โคเดค (CODEC)	14
2.7 ส่วนเชื่อมต่อคู่สายภายใน (MC33121)	16
2.8 ส่วนควบคุมการทำงานของระบบ	17
2.9 เทคนิคการสวิตชิงในชุมสาย	21
2.10 หลักการพื้นฐานของระบบชุมสายดิจิทัล	27
2.11 หลักการพื้นฐานของพีซีเอ็ม	27
2.12 หลักการทำชีพการประชุมโทรศัพท์	32
2.13 หลักการทำงานของวงจรประชุมร่วมทางโทรศัพท์	33
2.14 การออกแบบวงจรดิจิทัล	33
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	36
3.1 บล็อกไดอะแกรมรวม	36
3.2 ส่วนสร้างสัญญาณโทรศัพท์	37
3.3 วงจรควบคุมสัญญาณกระดิ่ง	40
3.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่งและตอบรับโทรศัพท์ และ 2-4 ไสบริดจ์ คอนเวอร์ชัน	40
3.5 ส่วนรับสัญญาณ DTMF	41
3.6 วงจรการต่อคู่สายภายในเข้ากับโคเดค	42
3.7 ส่วนตอบรับและบันทึกเสียง	42
3.8 ไมโครคอนโทรลเลอร์ (MCS-51)	43
3.9 แหล่งจ่ายไฟ	45
3.10 ส่วนสร้างสัญญาณนาฬิกาซิงค์และไทม์สล็อต	45
3.11 หลักการทำงานของชิป	46
3.12 ส่วนโปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์	49
3.13 ดิจิตอลสวิตช์ (Digital Switch)	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	56
4.1 ส่วนสร้างสัญญาณ โทรศัพท์	56
4.2 ส่วนสร้างสัญญาณนาฬิกาสัญญาณซิงค์และไทม์สลีต	58
4.3 ส่วนคิวิตอลสวิตซิงและ โคเดค	60
4.4 ผลการทดลองของชิปการประชุม	61
บทที่ 5 บทวิจารณ์และบทสรุป	64
เอกสารอ้างอิง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 หลักการต่อสวิตช์ของชุมสายโทรศัพท์แบบอะนาล็อก	2
รูปที่ 2.2 โครงสร้างของชุมสายโทรศัพท์แบบดิจิทัล	2
รูปที่ 2.3 บล็อกไดอะแกรมของเครื่องโทรศัพท์	5
รูปที่ 2.4 แสดงสัญญาณพื้นฐานของโทรศัพท์	6
รูปที่ 2.5 แสดงสัญญาณระหว่างผู้เรียกและผู้รับโทรศัพท์	7
รูปที่ 2.6 ค่าความถี่โทรศัพท์ชนิดคอปุ่ม	8
รูปที่ 2.7 โครงสร้างภายใน MT8870	9
รูปที่ 2.8 แผนภูมิเวลาของ MT8870	10
รูปที่ 2.9 โครงสร้างภายในของ ISD2590	11
รูปที่ 2.10 โครงสร้างภายในของ MH88632	12
รูปที่ 2.11 การปรับค่า Input Impedance เป็น 600 โอห์มหรือ 900 โอห์ม	13
รูปที่ 2.12 การปรับค่า Input Impedance ค่าต่างๆ	13
รูปที่ 2.13 โครงสร้างภายในของ MC145557	14
รูปที่ 2.14 การใช้งาน MC145557	15
รูปที่ 2.15 โครงสร้างภายใน MC33121	16
รูปที่ 2.16 แสดงไดอะแกรมโครงสร้างของ 8051	18
รูปที่ 2.17 บล็อกไดอะแกรมของ 8255	20
รูปที่ 2.18 การจัดการแลกเปลี่ยนไทม์สล็อต	22
รูปที่ 2.19 โครงสร้างพื้นฐานของไทม์สวิตช์	22
รูปที่ 2.20 โครงสร้างทางฮาร์ดแวร์ของ MT8980	23
รูปที่ 2.21 การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)	28
รูปที่ 2.22 ค่าตัวอย่างสัญญาณที่ซิกค่าออกมาได้ จะถูกประมาณด้วยค่าระดับดิคริตที่ใกล้ที่สุด	29
รูปที่ 2.23 การคอมแพนด์พีซีเอ็มกับสัญญาณอะนาล็อกด้วยการบีบอัดและขยายสัญญาณ	29
รูปที่ 2.24 ความสัมพันธ์ของอินพุท และเอาต์พุทของวงจรมีบสัญญาณตาม A-law	30
รูปที่ 2.25 ความสัมพันธ์ของอินพุท และเอาต์พุทของวงจรมีบสัญญาณตาม μ -law	31
รูปที่ 2.26 การเข้ารหัส (Coding)	32
รูปที่ 2.27 บล็อกไดอะแกรมการใช้งานโทรศัพท์เพื่อการประชุม	33
รูปที่ 2.28 แสดงขั้นตอนการออกแบบจากบนลงล่าง	34
รูปที่ 3.1 บล็อกไดอะแกรมรวม	36
รูปที่ 3.2 วงจรเวเนบริคซ์ ออสซิลเลเตอร์	37
รูปที่ 3.3 วงจรสร้างพัลส์คอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์	38
รูปที่ 3.4 วงจรกำเนิดสัญญาณ โทนต่างๆ	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.5 วงจรควบคุมสัญญาณกระดิ่ง	40
รูปที่ 3.6 การต่ออุปกรณ์ภายนอกกับ CO-TRUNK	40
รูปที่ 3.7 วงจรในส่วนตรวจสอบสัญญาณ DTMF	41
รูปที่ 3.8 วงจรการต่อคู่สายภายในเข้ากับโคเคค	42
รูปที่ 3.9 แผนภูมิเวลาในการบันทึกของ ISD2590	42
รูปที่ 3.10 แผนภูมิเวลาในการเล่นกลับของ ISD2590	43
รูปที่ 3.11 การต่อใช้งานไอซีบันทึกเสียง ISD2590	43
รูปที่ 3.12 การเชื่อมต่อส่วนไมโครคอนโทรลเลอร์	45
รูปที่ 3.13 แหล่งจ่ายไฟ +5V,-5V และ -48V	45
รูปที่ 3.14 ไทม์สล็อตและสัญญาณเฟรมซิงค์	46
รูปที่ 3.15 แผนภาพเวลาที่ใช้เป็นหลักการออกแบบชิปการประชุมทางโทรศัพท์	47
รูปที่ 3.16 รูปการทำงานของการประชุมร่วม	47
รูปที่ 3.17 การต่อใช้งานดิจิทัลสวิทช์ MT8980D	49
รูปที่ 3.18a โฟลว์ชาร์ทของส่วนโปรแกรมหลัก	50
รูปที่ 3.18b โฟลว์ชาร์ทขั้นตอนการโทรเข้ามาของสายนอก	51
รูปที่ 3.18c โฟลว์ชาร์ทขั้นตอนการโทรออกของสายใน (1)	52
รูปที่ 3.18d โฟลว์ชาร์ทขั้นตอนการโทรออกของสายใน (2)	53
รูปที่ 3.18e โฟลว์ชาร์ทขั้นตอนการประชุมร่วม	54
รูปที่ 3.19 โฟลว์ชาร์ทของโปรแกรมควบคุมดิจิทัลสวิทช์	55
รูปที่ 4.1 ขาขั้วความถี่ 400 Hz ที่ได้จากวงจรเวเนบรีดจ์ ออสซิลเลเตอร์	56
รูปที่ 4.2 สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อคอนโทรลอะนาล็อกสวิทช์ สร้างสัญญาณไม่ว่าง	57
รูปที่ 4.3 สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อคอนโทรลอะนาล็อกสวิทช์ สร้างสัญญาณเรียกกลับ	57
รูปที่ 4.4 สัญญาณไม่ว่าง	57
รูปที่ 4.5 สัญญาณเรียกกลับ	58
รูปที่ 4.6 สัญญาณกระดิ่ง	58
รูปที่ 4.7 ผลของสัญญาณไทม์สล็อต	58
รูปที่ 4.8 สัญญาณชาแนลซิงค์ ของสัญญาณที่ชาแนล 0	59
รูปที่ 4.9 สัญญาณเฟรมซิงค์เปรียบเทียบกับสัญญาณชาแนลซิงค์ที่ 31	59
รูปที่ 4.10 สัญญาณเฟรมซิงค์เปรียบเทียบกับสัญญาณชาแนลซิงค์ที่ 0	60
รูปที่ 4.11 ผลดิจิทัลเอาท์พุทของโคเคค	60
รูปที่ 4.12 ผลอินพุทและเอาท์พุทของโคเคค	61
รูปที่ 4.13 ผลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเป็นแบบขนาน	61
รูปที่ 4.14 ผลรวมของข้อมูลผู้ประชุมร่วม	62
รูปที่ 4.15 ผลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบขนานเป็นอนุกรม	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.16 ผลของโมดูลกำเนิดช่องสัญญาณ

63

รูปที่ 4.17 ผลการจำลองการทำงานของวงจรการประชุมทางโทรศัพท์

63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ค่าที่ถอดรหัสได้จากความถี่คู่ต่าง ๆ	10
ตารางที่ 2.2 ค่าความต้านทานที่ใช้ในอัตรายายต่าง ๆ	14
ตารางที่ 2.3 ฟังก์ชันแต่ละขาของ MC33121	17
ตารางที่ 2.4 แสดงการต่อใช้งาน Port ของ 8255	21
ตารางที่ 2.5 แอดเดรสเมมโมรี่แม็พ (Address Memory Map)	24
ตารางที่ 2.6 คอนโทรลรีจิสเตอร์บิต (Control Register Bit)	25
ตารางที่ 2.7 ความหมายของแต่ละบิตของคอนเนกชันเมมโมรี่ โล	26
ตารางที่ 2.8 ความหมายแต่ละบิตของคอนเนกชันเมมโมรี่ ไฮ	26
ตารางที่ 2.9 คุณลักษณะการเข้ารหัสและถอดรหัสแบบ A-Law	31
ตารางที่ 3.1 ตารางการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มเป็นข้อมูลเชิงเส้นแบบ A-law	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันระบบการสื่อสารได้มีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากช่วยให้บุคคล องค์กร หน่วยงาน ต่าง ๆ สามารถติดต่อ ประสานงานกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ หนึ่งในระบบสื่อสารที่ได้รับความนิยมและมีการใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด ตั้งแต่อดีตมานั้นก็คือระบบโทรศัพท์ เนื่องจากมีความ สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและใช้งานง่าย

ในการใช้งานโทรศัพท์นั้น บางครั้งผู้เช่าเป็นบริษัทหรือหอพัก ซึ่งมีความต้องการใช้โทรศัพท์ ต่างออกไปจากผู้เช่าตามบ้านพักอาศัย กล่าวคือ ผู้เช่าเหล่านี้มีแผนกหรือห้องพักต่าง ๆ หลายห้อง โดย แต่ละห้องแต่ละแผนกก็ต้องการความเป็นส่วนตัวในการ โทรติดต่อและถ้าเช่าสายเท่ากับจำนวนห้องทุก ห้องก็จะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายสำหรับหอพักหรือบริษัทขึ้นในแต่ละห้องมีความต้องการในการใช้โทรศัพท์ ต่างเวลากันหรือใช้พร้อมกันบ่อยครั้ง จากหลักการนี้ทำให้ผู้เช่าสามารถเช่าสายโทรศัพท์เพียงเบอร์เดียว หรือจำนวนน้อยกว่าจำนวนห้องได้ แล้วสลับสายให้ห้องที่ต้องการใช้งานในขณะนั้นให้ได้ใช้สายที่เช่ามา เมื่อวางสายก็พร้อมจะสลับไปในห้องอื่นต่อไปซึ่งจะทำให้เกิดการใช้เบอร์ที่เช่ามาอย่างคุ้มค่าและประหยัด ค่าใช้จ่ายในส่วนเช่าเบอร์

ชุมสายโทรศัพท์สาขาปลายทางอัตโนมัติหรือ PABX (Private Automatic Branch Exchange) ก็ เป็นอุปกรณ์ภายในสำนักงานชนิดหนึ่งที่นิยมในปัจจุบันซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ภายในชุมสาย ได้เป็นอย่างมาก โดยมีบริการพิเศษเพิ่มให้อีกเช่น การเรียกสายภายใน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย, การประชุมร่วม กันได้ และอื่นๆ ซึ่งบริการเหล่านี้ไม่เสียค่าบริการและไม่มีในสายที่เช่ามาและยังมีบริการอื่นๆอีกมากมาย โดยขึ้นอยู่กับบริการเขียน โปรแกรมและฮาร์ดแวร์อีกเพียงเล็กน้อยซึ่งสามารถเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย

โดยตู้โทรศัพท์สาขาอัตโนมัติในโครงการนี้ยังใช้เทคโนโลยีของภาษา VHDL ในการออกแบบ วงจรการประชุมร่วมอีกด้วย

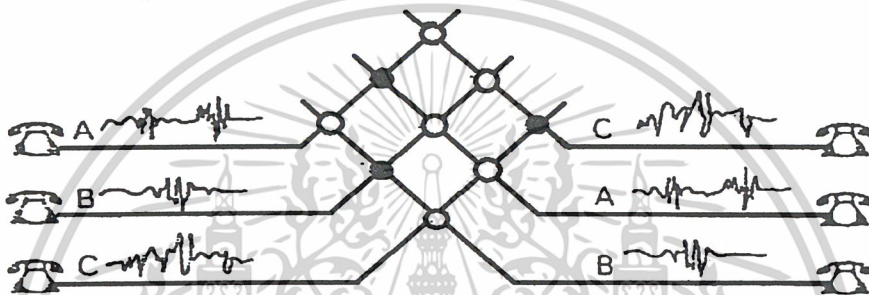
บทที่ 2

ทฤษฎีหรือหลักการ

2.1 ขุมสายโทรศัพท์

2.1.1 ขุมสายโทรศัพท์แบบอะนาล็อก

เป็นขุมสายที่ทำการติดต่อสัญญาณโดยใช้ อุปกรณ์สวิตซ์แบบอะนาล็อกสวิตซ์ ซึ่งจะทำหน้าที่รับสัญญาณที่มาจากเครื่องโทรศัพท์และคอยตัดต่อระหว่างเครื่องโทรศัพท์ โดยจะทำการเปลี่ยนสัญญาณเสียงให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าที่เครื่องโทรศัพท์ปลายทางจะถูกต่อกับชุดสวิตซ์ รูปแบบของสัญญาณที่รับได้จากเครื่องปลายทางนั้นจะเหมือนสัญญาณจากเครื่องต้นทางและในเครื่องขุมสายแบบอะนาล็อกนี้เครื่องโทรศัพท์แต่ละเครื่องจะถูกต่อผ่านขุมสายโดยตรงถึงกัน

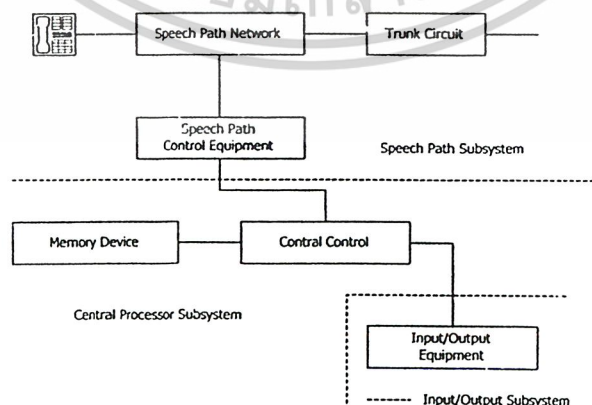
รูปที่ 2.1 หลักการต่อสวิตซ์ของขุมสายโทรศัพท์แบบอะนาล็อก

2.1.2 ขุมสายโทรศัพท์แบบดิจิทัล

ในระบบดิจิทัลนั้นจะใช้อุปกรณ์ที่เรียกว่าดิจิทัลสวิตซ์ ซึ่ง ขุมสายดิจิทัลประกอบไปด้วยวงจรของ LSI จำนวนมากสำหรับทำหน้าที่เป็นตัวสวิตซ์ซึ่งโดยการทำงานก็จะทำการเปลี่ยนสัญญาณเสียงไปเป็นสัญญาณดิจิทัลก่อน (เลขฐานสอง '0' กับ '1') จากนั้นจึงต่อเข้ากับดิจิทัลสวิตซ์และจากดิจิทัลสวิตซ์สัญญาณดิจิทัลจะถูกเปลี่ยนกลับมาเป็นสัญญาณอะนาล็อกก่อนส่งไปยังเครื่องโทรศัพท์

โครงสร้างของขุมสายโทรศัพท์แบบดิจิทัล

โครงสร้างโดยทั่วไปประกอบด้วย 3 ส่วน ดังรูป

รูปที่ 2.2 โครงสร้างของขุมสายโทรศัพท์แบบดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนของวงจรเสียงพูดผ่าน (Speech Path Subsystem) ทำหน้าที่ต่อวงจรการพูดระหว่างผู้เข้ากับผู้เข้าหรือต่อวงจรของผู้เข้าไปยังชุมสายอื่น ประกอบด้วย วงจรเสียงพูดผ่าน (Speech Path Network), อุปกรณ์ทรวง (Trunk Circuit), อุปกรณ์ควบคุมวงจรเสียงพูดผ่าน (Speech Path Control Equipment)

2. ส่วนของเซนทรัลโพรเซสเซอร์ (Central Processor Subsystem) ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานทั้งหมดของเครื่องชุมสาย ประกอบด้วย ส่วนควบคุมส่วนกลาง (Central Control) และอุปกรณ์แอมโมรี (Memory Device) โดยที่ส่วนควบคุมส่วนกลางจะอ่านข้อมูลจากแอมโมรีมาใช้ควบคุมส่วนของวงจรเสียงพูดผ่านและส่วนของ อินพุท/เอาต์พุท

3. ส่วนของ อินพุท/เอาต์พุท (Input / Output Subsystem) เป็นส่วนที่มีไว้ให้ช่างเทคนิคติดต่อสื่อสารกับเครื่องชุมสายโทรศัพท์ เช่น เปลี่ยนแปลงโปรแกรม บันทึกข้อมูลจากเครื่องชุมสาย เป็นต้น

2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์

เครื่องรับโทรศัพท์เป็นอุปกรณ์โทรคมนาคมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารได้สะดวกและรวดเร็ว และให้ข่าวสารที่รวดเร็วและฉับไว ค่าใช้จ่ายถูก จึงเป็นที่นิยมกันอย่างมาก โทรศัพท์ที่เห็นกันอยู่ทั่วไปมี 2 แบบคือ แบบหมุนและแบบสัญญาณความถี่คู่ (DTMF) หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ระบบกดปุ่ม ซึ่งโทรศัพท์แบบหมุนเป็นระบบดั้งเดิมซึ่งปัจจุบันกำลังจะเลิกใช้ ปัจจุบันระบบกดปุ่มนิยมใช้กันมาก หน้าที่หลักๆของโทรศัพท์มีดังนี้

2.2.1 สัญญาณโทรศัพท์

ในระบบโทรศัพท์ได้แบ่งสัญญาณโทรศัพท์ออกเป็นดังนี้ คือ

สัญญาณที่ผู้ใช้ส่งไปยังชุมสาย

1. สัญญาณ ฮุก – ออฟ (Hook – Off) คือสภาพที่ผู้ใช้ยกหูโทรศัพท์ สายจะมีสภาพลูปปิด (Close Loop) ทำให้ชุมสายทราบว่าต้องส่งสัญญาณให้กด

2. สัญญาณ ฮุก – ออน (Hook – On) คือสภาพที่ผู้ใช้วางหู หรือสภาพว่าง สายมีสภาพลูปเปิด (Open Loop)

3. สัญญาณที่กดเลขหมาย (Dialling) คือสภาพที่ผู้ใช้กดเลขหมาย โดยสัญญาณที่ออกมาจะเป็นความถี่ DTMF (สำหรับเครื่องโทรศัพท์ชนิดกดปุ่ม) ส่งออกไปยังชุมสาย

สัญญาณที่ส่งมาจากชุมสาย

1. สัญญาณให้กด (Dial Tone) คือสัญญาณที่บอกถึงสภาพการว่างของอุปกรณ์ชุมสายและพร้อมที่จะรับโค้ด (Code) ที่ส่งมาจากการหมุนหรือกดปุ่มโทรศัพท์สัญญาณนี้จะเป็นสัญญาณต่อเนื่องจากความถี่ 400 Hz มอดูเลตด้วย 25 Hz ผู้ใช้จะได้ยินเมื่อทำการยกหูโทรศัพท์

2. สัญญาณไม่ว่าง (Busy Tone) คือสัญญาณที่บอกให้ทราบว่าอุปกรณ์ชุมสายไม่ว่าง ถ้ายกหูแล้วได้ยินสัญญาณนี้แสดงว่าอุปกรณ์ในชุมสายไม่ว่าง แต่ถ้าได้ยินหลังจากหมุนหรือกดเลขหมายแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าฝ่ายถูกเรียกนั้นไม่ว่าง ลักษณะของสัญญาณที่ส่งจะเป็นสัญญาณที่ขาดตอนเป็นช่วง ๆ คือ ส่ง 0.5 วินาที คับ 0.5 วินาที ความถี่ของสัญญาณ 400 Hz

3. สัญญาณเรียกกลับ (Ring back Tone) คือสัญญาณที่ผู้ใช้จะได้ยินหลังจากที่หมุนหรือกดปุ่ม เลขหมายจนครบแล้ว เพื่อบอกให้ทราบว่าชุมสายได้ทำการต่อสัญญาณไปยังคู่สายได้สำเร็จแล้ว สัญญาณ จะมีความถี่ 400 Hz โดยจะส่ง 1 วินาที คับ 4 วินาทีและในขณะที่เดียวกันนี้ชุมสายก็จะส่งสัญญาณเรียก ไปยังผู้ถูกเรียก

4. สัญญาณกริ่งเรียก (Ringing Tone) คือสัญญาณที่ส่งไปยังเครื่องของผู้ถูกเรียกมีความถี่ของ สัญญาณ 25 Hz ขนาดแรงดันประมาณ 70—90 Vrms ทำให้เครื่องโทรศัพท์ดัง สัญญาณนี้จะดังอยู่ ประมาณ 15 ครั้ง หลังจากนั้นชุมสายจะตัดสัญญาณ แล้วส่งสัญญาณไม่ว่างไปยังผู้เรียก

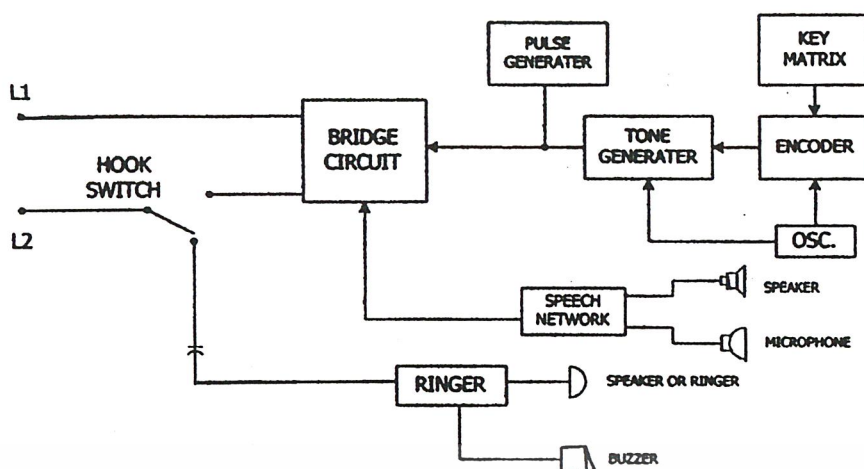
สัญญาณที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นสัญญาณที่ทางองค์การโทรศัพท์ที่ใช้ เป็นบรรทัดฐานในการจ่าย ให้กับผู้ใช้โทรศัพท์และยังสามารถนำไปเป็นสัญญาณที่ใช้ในตู้โทรศัพท์สาขาเพื่อให้ได้ระดับสัญญาณที่มี ลักษณะเหมือนทางองค์การโทรศัพท์ทุกประการ

2.2.2 การทำงานของเครื่องโทรศัพท์

ในรูปที่ 2.3 เป็นบล็อกไดอะแกรมของส่วนต่างๆที่จำเป็นในเครื่องโทรศัพท์ โดยการทำงานของ เครื่องโทรศัพท์อธิบายได้ดังนี้

เครื่องโทรศัพท์จะเชื่อมต่อกับชุมสายโทรศัพท์ด้วยสาย L1 และสาย L2 หรือ Local Loop

ซึ่งคือสายส่ง 2wire ลวดตัวนำ 2 เส้นในลูปมีชื่อว่า Tip และ Ring โดย Ring จะต่อ กับสัญญาณ ไฟ -48 Vdc และ Tip จะต่อกับกราวด์ เมื่อมีการยกหูโทรศัพท์ระดับของแรงดันระหว่างทิป-ริง จะมีค่าลดลง เหลือประมาณ 9 โวลต์ วงจรแรกที่เชื่อมต่อระหว่างวงจรในเครื่องรับโทรศัพท์กับอุปกรณ์ชุมสายก็คือ วงจรกำเนิดเสียงเรียก (Bell or ringer) ซึ่งจะส่งสัญญาณเรียกเมื่อมีการติดต่อมาจากผู้อื่น เหตุผลประการ สำคัญที่ต้องนำวงจรนี้มาเชื่อมต่อกับชุมสายโดยตรงคือ เมื่อวางหูโทรศัพท์ไว้กับที่ทำการวางตามปกติ สุก- สวิตช์ (hook switch) จะถูกเปิดวงจรออกทำให้ไม่มีแรงดันจากชุมสายผ่านในวงจรส่วนที่อยู่หลัง สุก- สวิตช์ได้ ดังนั้นวงจรกำเนิดเสียงเรียกอยู่หลัง สุก-สวิตช์ก็ไม่สามารถสร้างสัญญาณเรียกได้ในเวลาที่ผู้ใช้คิด ต่อเข้ามา วงจรเสียงเรียกนี้จึงต่อกับชุมสายโทรศัพท์โดยตรงเมื่อเราวางหูโทรศัพท์ลงบนสุกสวิตช์เมื่อมี สัญญาณเรียกเข้ามาจากชุมสาย สัญญาณเรียกจะผ่านสุก-สวิตช์ เข้าไปยังวงจรกำเนิดเสียง ทำให้วงจรเสียง เรียกทำงานส่วนที่เป็นลำโพงหรือบัฟเฟอร์ก็จะดังขึ้น เมื่อเรายกหูโทรศัพท์ก็จะทำให้สุกสวิตช์ตัดวงจร เสียงเรียกออกและสุกสวิตช์ก็จะตัดเข้ากับวงจรเสียงพูดแทน (speech network)

รูปที่ 2.3 บล็อกไดอะแกรมของเครื่องโทรศัพท์

Hook Switch

On — Hook

โดยทั่วไปแล้ว Ringer จะเชื่อมต่อกับ Tip (+) และ Ring(-) ทำให้สามารถรับสัญญาณ Incoming Call หรือสัญญาณสั้นกระดิ่งซึ่งส่งมาจากชุมสาย ส่วนวงจรที่เหลือเช่น Dialing cct,Hybrid,Tx,Rx จะแยกออกจากสายโทรศัพท์ในกรณีโทรศัพท์ที่อยู่ในสภาวะวางหู (on hook) เมื่อ Handset อยู่ในสภาวะวางหูจะไม่มีกระแสไหลผ่านเครื่องโทรศัพท์ วงจร Ring จะมี Capacitor ป้องกันกระแสไฟตรงไหลผ่านตัวมัน

Off — Hook

เมื่อ Handset ถูกยกจะมีสภาวะเป็น Off — Hook ทำให้เกิดกระแสลูป (Loop Current) ไหลเบตเตอร์รี่ของชุมสาย ฝ่ายเครื่องโทรศัพท์และกลับมายังชุมสาย เมื่อมีกระแสไหลผ่านเพียงพอที่ทำให้ชุมสายทราบได้ว่ามีการยกหูขึ้น ที่ฝั่งผู้ใช้และหลังจากนั้น จะส่งสัญญาณ Dial Tone ไปให้ผู้เรียก

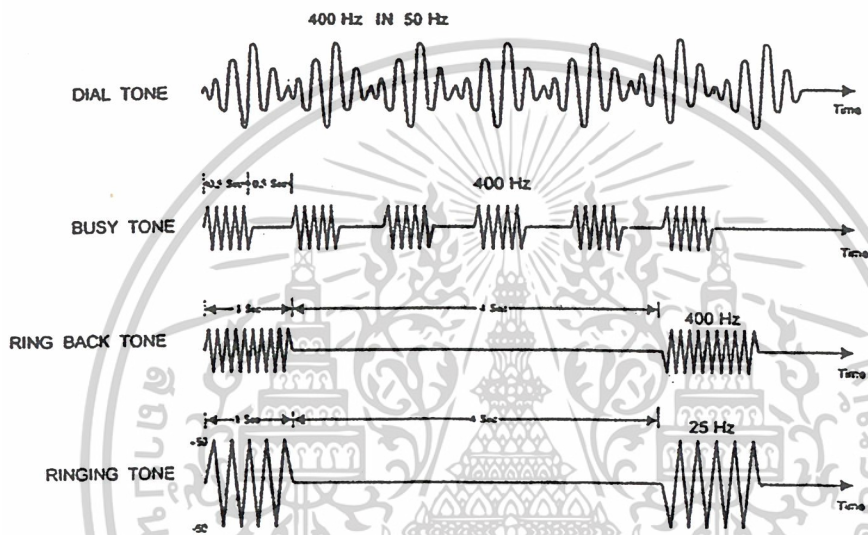
วงจรกำเนิดเสียงพูด จะทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณเสียงพูดเป็นสัญญาณไฟฟ้า เพื่อส่งไปยังด้านรับฝ่ายตรงกันข้าม และจะทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณ ไฟฟ้าที่รับเข้ามา จากฝ่ายตรงกันข้ามให้เป็นสัญญาณเสียงพูด วงจรในส่วนนี้จะประกอบไปด้วยวงจรที่จะใช้ควบคุมเสียงพูดให้ย้อนกลับไปยังหูฟังของผู้พูด ให้มีความแรงของสัญญาณพอดี ในเวลาที่เราพูดโทรศัพท์เข้าทางไมโครโฟนเราก็จะได้ยินเสียงของเราออกทางหูฟังด้วยเพื่อให้เราทราบว่าเสียงที่เราพูดนั้นแรงหรือค่อยเท่าไร วงจรในส่วนควบคุมนี้จะเป็นการควบคุมเสียงของเราเองไม่ให้ออกหูฟังของเราแรงมากเกินไปเพราะถ้าดังเกินไปก็จะรำคาญและยังกลบเสียงพูดของฝ่ายตรงข้ามด้วย และยังไม่ให้เสียงที่ย้อนกลับมายังหูฟังของเราค่อยเกินไป เพราะถ้าสัญญาณที่ย้อนกลับไปยังหูฟังค่อยเกินไป จะทำให้ผู้พูดโทรศัพท์คิดว่าตัวเองพูดค่อย ก็จะทำให้ผู้พูดตระโกนเสียงดังมากขึ้นทำให้ผู้รับฟังตรงข้ามได้ยินเสียงดังมากเกินไป

วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์ ทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณพัลส์ เพื่อส่งเลขหมายที่เรากดไปให้กับชุมสายโทรศัพท์ที่เป็นระบบพัลส์

วงจรกำเนิดความถี่จะทำหน้าที่กำเนิดความถี่คู่เพื่อทำหน้าที่ส่งเลขหมายไปให้ชุมสายโทรศัพท์แบบความถี่คู่ หรือที่เรียกว่า DTMF

วงจร Hybrid จะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับวงจรในส่วนอื่นๆ จะทำหน้าที่เป็นวงจรปรับความสมดุลของอิมพีแดนซ์ คือ ทำหน้าที่ปรับอิมพีแดนซ์ของเครื่องรับโทรศัพท์ให้สมดุลกับคู่สายโทรศัพท์ซึ่งโดยปกติจะมีอิมพีแดนซ์ 600 โอห์ม หรืออาจเรียกวงจรนี้ว่า วงจรที่ทำหน้าที่แปลงกลับไปกลับมาระหว่าง 2 Wire กับ 4 Wire

เมื่อมีการยกหูโทรศัพท์ขึ้น Hook Switch จะปิดวงจร ทำให้มีกระแสไหลจากชุมสายไหลครบวงจรผ่านเครื่องโทรศัพท์ได้ในขณะเดียวกันกระแสค่าเดียวกันนี้ จะไหลผ่านวงจรเชื่อมต่อสาย โทรศัพท์ที่ชุมสายด้วยเพื่อที่จะให้อุปกรณ์ต่างๆ ในชุมสายพร้อมที่จะติดต่อกับเครื่องโทรศัพท์ได้ จากนั้นชุมสายจะทำการส่งสัญญาณหมุนไปยังผู้ที่ยกหูโทรศัพท์เพื่อให้ส่งหมายเลขโทรศัพท์ที่ต้องการติดต่อมา

รูปที่ 2.4 แสดงสัญญาณพื้นฐานของโทรศัพท์

2.2.3 สัญญาณในการติดต่อกันระหว่างผู้เรียกและผู้รับโทรศัพท์

เป็นสัญญาณที่ใช้ในการติดต่อกันระหว่างผู้เรียกและผู้รับโทรศัพท์ ลักษณะสัญญาณดังกล่าวแสดงไว้ในรูปที่ 2.5

ด้านผู้เรียก

1. ขณะที่ไม่ได้มีการยกหูโทรศัพท์ จะมีศักดาตกคร่อมสายโทรศัพท์เป็นสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรง 48 โวลท์
2. เมื่อผู้เรียกยกหูโทรศัพท์ ศักดาจะลดลงเหลือ 8 โวลท์ พร้อมทั้งมีสัญญาณให้หมุนหมายเลขซึ่งเป็นสัญญาณกระแสสลับขนาด 250 มิลลิโวลท์ ความถี่ 425 Hz รวมกับความถี่ 50 Hz ซึ่งเป็นการกรรหัดสัญญาณความถี่แล้ว สัญญาณให้หมุนนี้จะหายไป
3. กดรหัส (Code) เบอร์โทรศัพท์ทั้งหมด 7 หลักรหัสความถี่ที่จะส่งจะเป็นสัญญาณผสมสองความถี่เป็นความถี่สูงและความถี่ต่ำผสมกัน แต่ละหมายเลขจะมี DTMF อยู่ 1 คู่

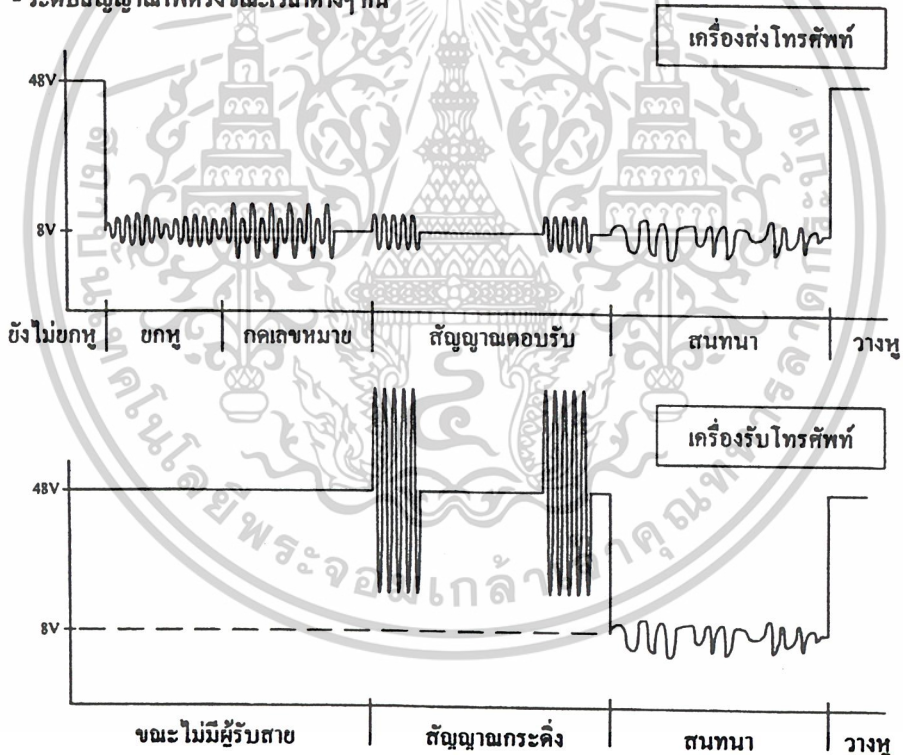
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขณะที่รอการรับสาย จะมีสัญญาณตอบกลับ 2 แบบ เพื่อจะบอกว่าสายว่างหรือไม่ว่าง ซึ่งก็คือสัญญาณเรียกกลับ หรือสัญญาณไม่ว่างตามลำดับ
5. เมื่อมีการรับสายแล้ว สัญญาณจะอยู่ที่ 8 โวลต์โดยมีการกระเพื่อมตามลักษณะความถี่เสียง ความดังของเสียงพูดตามสาย
6. เมื่อว่างโทรศัพท์เลิกการติดต่อ ขนาดศักดาจะกลับไป 48 โวลต์ดังเดิม

ด้านผู้รับ

1. ขณะที่วางหูอยู่จะมีศักดากระแสตรงคร่อมสายอยู่ 48 โวลต์
2. เมื่อมีสัญญาณกริ่งเรียก จะมีขนาดประมาณ 100 โวลต์ จังหวะ 1 วินาที หยุด 4 วินาที ซึ่งจะตรงกลับสัญญาณเรียกกลับที่เครื่อง
3. จากนั้นเมื่อผู้รับยกหูโทรศัพท์ ขนาดศักดากระแสตรงจะเหลือ 8 โวลต์ และมีการกระเพื่อมตามขนาดและความถี่ของเสียงพูด
4. เมื่อวางหูโทรศัพท์ ขนาดศักดาไฟฟ้าก็จะกลับไป 48 โวลต์ตามเดิม

- ระดับสัญญาณไฟตรงขณะเวลาต่างๆ กัน

รูปที่ 2.5 แสดงสัญญาณระหว่างผู้เรียกและผู้รับโทรศัพท์

2.3 ส่วนถอดรหัสความถี่โทรศัพท์

ในโทรศัพท์ชนิดกดปุ่ม (Touch Tone) นั้นในการกดปุ่มแต่ละครั้งจะมีความถี่ 2 ความถี่ส่งออกไปพร้อมกัน ในการถอดรหัสความถี่ คือการแปลงสัญญาณความถี่ที่ส่งออกมาเป็นระบบตัวเลขทางดิจิทัล ซึ่งใช้ไอซี MT8870 แปลงความถี่โทรศัพท์ให้เป็นเลขฐานสอง ขนาด 4 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	1209 Hz	1336 Hz	1477 Hz	1633 Hz	
697 Hz	1	2	3	A	R1
770 Hz	4	5	6	B	R2
852 Hz	7	8	9	C	R3
941 Hz	*	0	#	D	R4
	C1	C2	C3	C4	

รูปที่ 2.6 ค่าความถี่โทรศัพท์ชนิดกดปุ่ม

ความถี่แต่ละคู่ที่ออกไป จะมีค่าประมาณ 40 มิลลิวินาที และช่วงเวลาระหว่างเลขหมายมีค่า 60 มิลลิวินาทีเป็นอย่างต่ำ

2.3.1 คุณสมบัติของ MT8870

- เป็นตัวรับและถอดรหัสความถี่
- กินไฟน้อย ใช้ไฟเลี้ยงระดับเดียวกับ TTL
- สามารถตั้งอัตราขยายภายในตัวไอซีได้และปรับการ์ดใหม่ได้

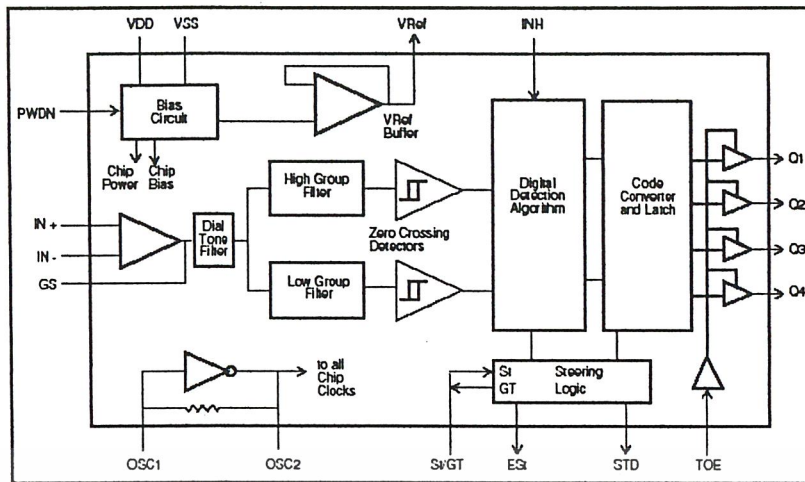
2.3.2 การนำ MT8870 ไปใช้งาน

- ใช้งานร่วมกับคอมพิวเตอร์
- ใช้ในเครื่องหุ้มสายขนาดเล็ก
- ใช้เกี่ยวกับการควบคุมอุปกรณ์ทางโทรศัพท์
- ใช้ในงานที่เกี่ยวกับเครื่องคิดการ
- ใช้งานด้านรีโมตคอนโทรล

2.3.3 โครงสร้างของ MT8870

โครงสร้างภายในของ MT8870 ประกอบด้วยวงจรถอดรหัสฟังก์ชันทางดิจิทัลและวงจรกรองความถี่ในส่วนของวงจรถอดรหัสนั้นใช้เทคนิคการนับทางดิจิทัลเพื่อตรวจจับความถี่และถอดรหัสความถี่ทั้ง 16 ความถี่ ออกเป็นเลขฐานสองขนาด 4 บิตและเช็คช่วงเวลาที่สำคัญเข้ามา ส่วนวงจรกรองความถี่จะใช้เทคนิคของสวิทช์คาปาซิเตอร์ฟิลเตอร์ (Switch Capacitor Filter) สำหรับกรองความถี่สูงและต่ำ ส่วนของภาคอินพุตเป็นออปแอมป์ ซึ่งสามารถปรับอัตราขยายได้โดยต่ออุปกรณ์ภายนอกภาคเอาต์พุตเป็นวงจรแลตซ์ 3 สถานะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7 โครงสร้างภายในของ MT8870

2.3.4 ฟังก์ชันการทำงานภายในของ MT8870

ภายใน MT8870 ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วนคือ

- ภาคกรองสัญญาณความถี่

ในส่วนนี้จะแยกสัญญาณ DTMF ที่เข้ามาออกเป็น 2 กลุ่มความถี่โดยใช้การกรองแถบความถี่อันดับ 6 ชนิดสวิทช์คาปาซิเตอร์ (six – order switched capacitor band pass filter) ซึ่งจะได้ค่าความถี่ออกมาเป็นสองช่วงคือ ช่วงความถี่ต่ำและช่วงความถี่สูง

- ภาคถอดรหัส

เมื่อความถี่ DTMF ผ่านวงจรกรองสัญญาณความถี่แล้วจะนำมาเข้าวงจรถอดรหัสให้เป็นตัวเลขฐานสองและจะมีการตรวจสอบด้วยว่าความถี่ที่เข้ามานั้นเป็นความถี่มาตรฐานของ DTMF หรือไม่ เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้ความถี่อื่นๆ เข้ามาผสม เมื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วสัญญาณที่ขา EST ก็จะแยกที่ฟสำหรับค่าที่ถอดรหัสได้ จากความถี่ต่างๆ แสดงดังตารางที่ 2.1

DIGIT	f_{LOW}	f_{HIGH}	D3	D2	D1	D0
1	697	1209	0	0	0	1
2	697	1336	0	0	1	0
3	697	1477	0	0	1	1
4	770	1209	0	1	0	0
5	770	1336	0	1	0	1
6	770	1477	0	1	1	0
7	852	1209	0	1	1	1
8	852	1336	1	0	0	0
9	852	1477	1	0	0	1
0	941	1336	1	0	1	0

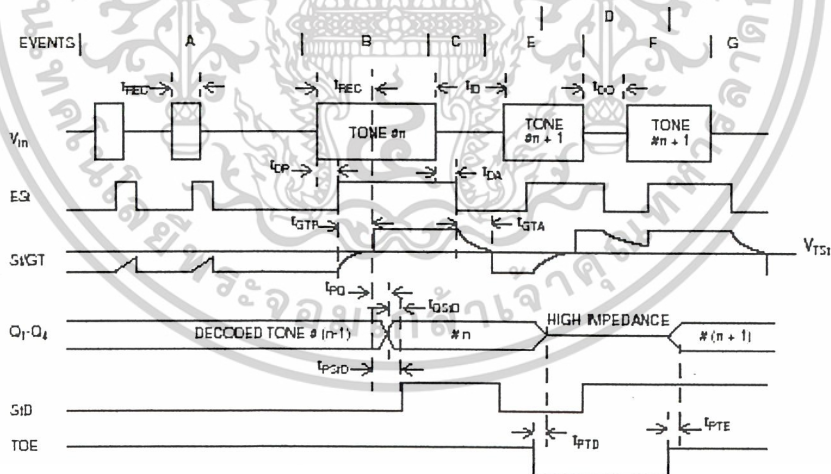
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

*	941	1209	1	0	1	1
#	941	1477	1	1	0	0
A	697	1633	1	1	0	1
B	770	1633	1	1	1	0
C	852	1633	1	1	1	1
D	941	1633	0	0	0	0

ตารางที่ 2.1 ค่าที่ถอดรหัสได้จากความถี่คู่ต่างๆ

- ภาคตรวจสอบสัญญาณ

ก่อนที่จะมีการถอดรหัสความถี่ออกไปที่เอาต์พุตนั้นจะต้องมีการตรวจสอบช่วงความถี่ที่เข้ามา ก่อนว่ามีระยะเวลาถูกต้องตามที่กำหนดหรือไม่ โดยการสังเกตจากระยะการกดปุ่มโทรศัพท์ ซึ่งจะต้องกดปุ่มให้มีความถี่ออกมาเป็นช่วงเวลาพอสมควร มิฉะนั้นวงจรส่วนนี้จะไม่รับเพราะจะถือว่าสัญญาณไม่ถูกต้อง ส่วนช่วงเวลายาวเท่าใดนั้นสามารถกำหนดได้โดยใช้ RC ต่อภายนอก ระยะเวลาที่สัญญาณของขา EST เป็น high จะใกล้เคียงกับเวลาที่มีความถี่ DTMF เข้ามาและเมื่อขา EST เป็น high ทำให้ VC สูงขึ้น ตัวเก็บประจุ C จะคายประจุทำให้แรงดัน VC สูงขึ้นถึงค่า เทรชโฮลด์ (Threshold) วงจรถอดรหัสก็จะทำการถอดรหัสออกมาเป็นเลขฐานสองขนาด 4 บิต โดยรายละเอียดการทำงานดูจากแผนภูมิเวลาจะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.8 แผนภูมิเวลาของ MT8870

2.3.5 ขั้นตอนการทำงาน

A – ตรวจพบความถี่ที่เข้ามาแต่คาบเวลาไม่ถูกต้อง เอาต์พุตจึงไม่เปลี่ยน

B – ความถี่ #n ถูกตรวจพบและมีคาบเวลาที่ถูกต้อง ความถี่ถูกถอดรหัสและแลตซ์ไว้ที่เอาต์พุต

C – จบความถี่ #n ช่วงห่างถูกต้อง เอาต์พุตยังคงแลตซ์อยู่จนกว่าจะได้รับความถี่ที่ถูกต้องใหม่

D – เอาต์พุตเปลี่ยนไปเป็นไฮอิมพีแดนซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- E – ความถี่ # n+1 ถูกตรวจพบและคาบเวลาถูกต้อง ความถี่ถอดรหัสและแลตซ์ไว้
- F – ความถี่ # n+1 หายไปช่วงห่างไม่ถูกต้องเอาท์พุทยังคงแลตซ์อยู่
- G – จบความถี่ # n+1 ช่วงห่างถูกต้องเอาท์พุทยังคงแลตซ์อยู่จนถึงความถี่ใหม่ที่ถูกต้อง
- ภาคขยายสัญญาณความแตกต่าง

ในส่วนอินพุทของ MT8870 เป็นภาคขยายโดยใช้ออปแอมป์ ที่สามารถปรับอัตราขยายโดยต่อ วงจรภายนอกเพิ่มเข้าไปซึ่งสามารถคำนวณอัตราขยายความแตกต่างของอินพุทและอิมพีแดนซ์ดังนี้

$$\text{อัตราขยาย } (A_v \text{ diff}) = R_s / R_1$$

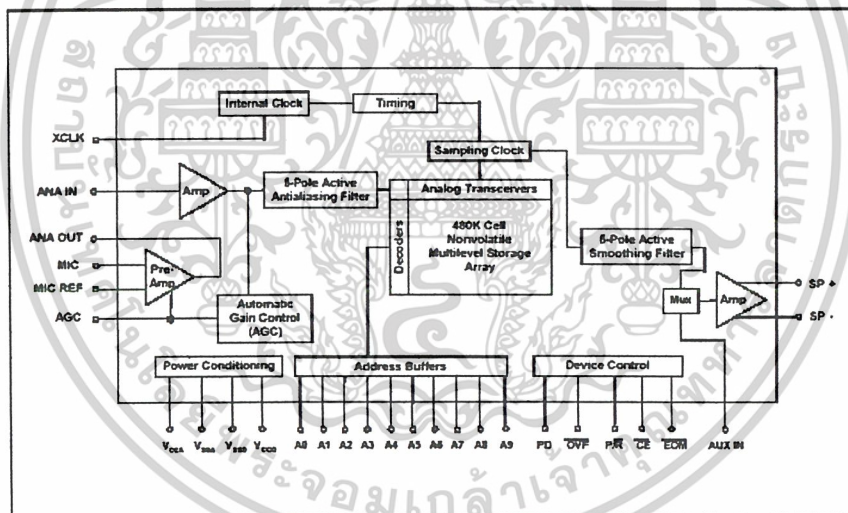
$$\text{อินพุทอิมพีแดนซ์ } (Z_{in} \text{ diff}) = 2$$

- ภาคกำเนิดความถี่

ในภาคนี้อยู่ในไอซีจะมีวงจรถ่ายอยู่ภายใน เพียงแต่ใช้คริสตอลขนาด 3.58 MHz มาต่อเข้ากับวงจรถ่ายจะสามารถใช้งานได้ทันที

2.4 ส่วนตอบรับและบันทึกเสียง

โครงการนี้ใช้ไอซี ISD2590 เป็นตัวตอบรับและบันทึกเสียง ซึ่งไอซี ISD2590 มีโครงสร้างภายในเป็นดังรูปที่ 2.9

รูปที่ 2.9 โครงสร้างภายในของ ISD2590

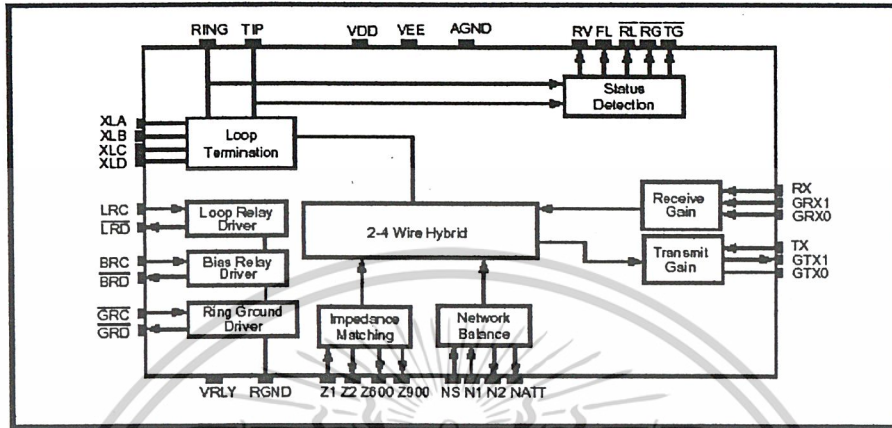
2.4.1 คุณสมบัติของ ISD2590

- สามารถบันทึกและเล่นกลับได้ในตัวเดียวกัน
- มีประสิทธิภาพในการบันทึกเสียงและเล่นกลับได้เหมือนต้นกำเนิดเสียง
- ควบคุมการบันทึกและเล่นกลับด้วย สวิตช์ หรือ ไมโครคอนโทรลเลอร์
- สามารถต่อ คาสเคด (Cascade) ได้โดยตรงเพื่อขยายเวลาให้นานขึ้น
- ปิดการทำงานอัตโนมัติ เมื่อไม่มีการบันทึกและเล่นกลับเป็นเวลานาน ๆ
- สามารถเก็บความจำได้นาน 100 ปี ไม่ต้องมีแบตเตอรี่สำรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วงรอบการบันทึก 100,000 ครั้งและมีวงจรถ่ายเก็บสัญญาณนาฬิกาในตัวเอง
- สัญญาณเสียงจะถูกบันทึกในหน่วยความจำโดยตรง โดยอาศัยเทคโนโลยี DAST

2.5 ส่วนเชื่อมต่อคู่สายภายนอก (MH88632)

รูปที่ 2.10 โครงสร้างภายในของ MH88632

ส่วนของวงจรรภายในไอซี

1. ดีซีลูปเทอร์มิเนชัน (DC Loop Termination)

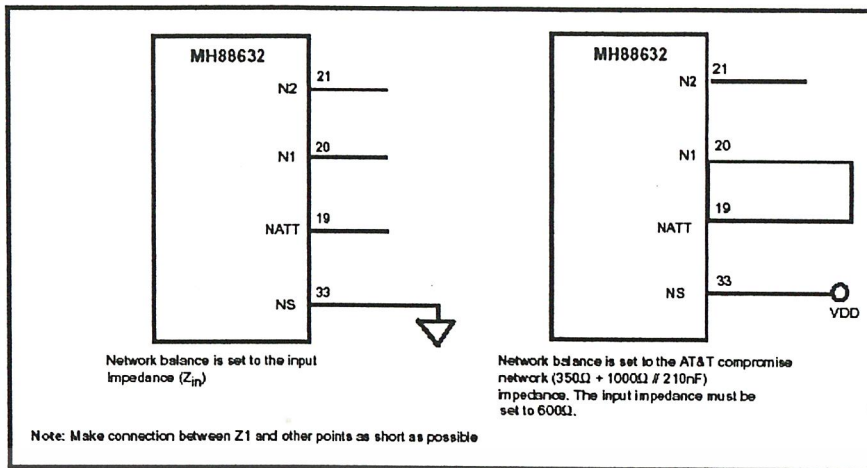
เมื่อผู้ใช้โทรศัพท์ยกหู ขุมสายปลายทางจะทราบได้ทันที เนื่องจากแรงดันของสายโทรศัพท์จะลดลง ซึ่งเกิดจากกระแสไหลครบวงจรจากนั้นขุมสายก็จะทำการเชื่อมต่อสายให้ MH88632 ที่ขา XLA กับ XLB และขา XLC กับ XLD เข้าด้วยกัน

2. 2-4 ไวร์ไฮบริดจ์ (2-4 Wire Hybrid)

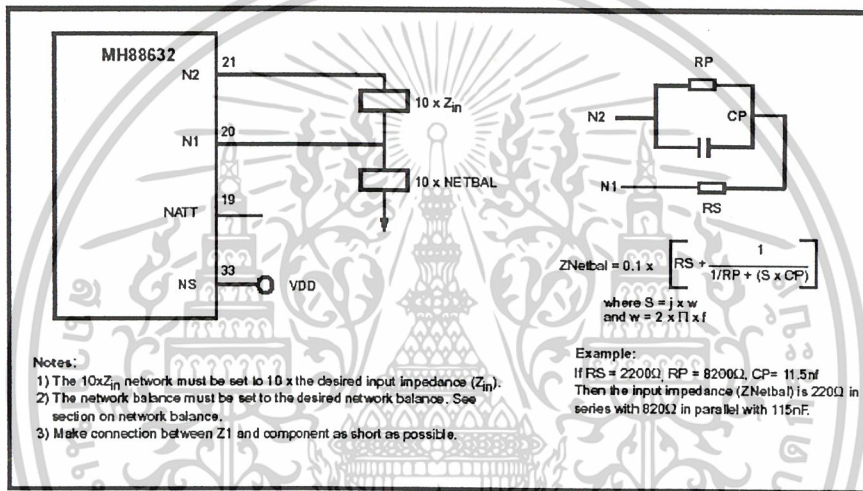
เป็นส่วนเชื่อมต่อสายโทรศัพท์ 2 เส้นคือ สาย Tip และ Ring กับภาคส่งและภาครับ ไอซีสามารถที่จะเชื่อมต่อกับโทรศัพท์ได้โดยตรงและยังทำหน้าที่แยกสัญญาณโทรศัพท์จากคู่สายภายนอกจากขุมสายให้เป็นสัญญาณรับและส่งแยกจากกัน คือจาก 1 คู่สายเป็น 2 คู่สาย

3. ไลน์อิมพีแดนซ์ (Line Impedance)

ค่าความต้านทานของสาย Tip และ Ring ใน MH88632 นี้สามารถได้ว่าจะเลือกใช้ 600 โอห์ม 900 โอห์ม หรือจะปรับค่าความต้องการของผู้ใช้ได้ ซึ่งการปรับค่านี้สามารถทำได้โดยต่อขา Z1 กับขาของค่าความต้านทานที่เราต้องการ ถ้าเลือกความต้านทาน 600 โอห์ม หรือ 900 โอห์ม เราสามารถต่อขา Z1 กับขา Z600 หรือ Z900 ได้เลย แต่ถ้าเป็นกรณีที่ต้องการค่าความต้านทานค่าอื่น ๆ นั้นเราจะต้องคำนวณหาค่าความต้านทานจากสูตรการหา Z_{in}

รูปที่ 2.11 การปรับค่า Input Impedance เป็น 600 โอห์มหรือ 900 โอห์ม

รูปที่ 2.12 การปรับค่า Input Impedance ค่าต่าง ๆ

4. วงจรสมมูลเน็ตเวิร์ก (Network Balance)

วงจรสมมูลเน็ตเวิร์ก ของไอซี MH88632 ซึ่งจะใช้ขา NS, N1, N2 และ NATT เป็นขาในการปรับ ใช้งานตามความต้องการ โดยที่จะต้องคำนึงถึงค่า Z_{in} ที่ต้องการด้วย ขา NS นี้เมื่อมีลอจิกเป็น 0 จะเป็นวงจรสมมูลภายใน (Internal Balance Equivalent) ขึ้นอยู่กับค่า Z_{in} แต่ถ้าลอจิกเป็น 1 จะเป็นวงจรสมมูลภายนอก (External Balance) ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการเชื่อมต่อระหว่างขา NATT, N1 และ N2 ขา NATT เมื่อเชื่อมต่อกับ N1 จะมีค่า Network Balance Impedance แบบ AT&T ซึ่งจะมีค่าความต้านทานภายในเป็น 600 โอห์ม ขานี้จะใช้งานได้เมื่อขา NS มีลอจิกเป็น 1 เท่านั้น ขา N1, N2 ขึ้นอยู่กับการต่ออุปกรณ์ภายนอกเช่นเดียวกับที่ต่อที่ขา Z1, Z2

5. อัตราขยายทางด้านส่งและด้านรับ (Transmit Gain and Receive Gain)

อัตราขยายด้านส่งคืออัตราขยายระหว่างขา Tip—Ring กับขา Tx ส่วนอัตราขยายด้านรับ คืออัตราขยายระหว่างขา Rx กับขา Tip—Ring ซึ่งสามารถปรับอัตราขยายได้ตามต้องการโดยต่อความต้านทานนอกเข้ากับขา GTx และ GRx1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

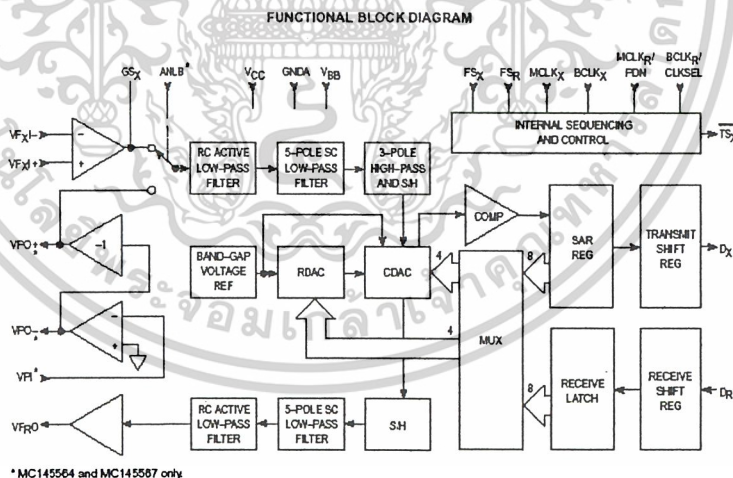
MH88632 มีช่วงขยายตั้งแต่ -12 dB ถึง +6 dB ในกรณีที่ไม่ต้องการขยายก็ทำการต่อขา GTx1 กับ GTx0 และต่อ GRx1 กับ GRx0 ซึ่งก็คือมีค่า 0 dB ค่าความต้านทานที่ใช้ในอัตราขยายต่าง ๆ เป็นดังตารางที่ 2.2

Transmit Gain (dB)	RTx Resistor Value (ohm)	Received Gain (dB)	RTx Resistor Value (ohm)
6.0	No Resistor	6.0	No Resistor
4.0	38.3k	0.0	GRx0 to GRx1
3.7	32.4k	-3.0	5.49k
0.0	GTx0 to GTx1	-3.7	4.87k
-3.0	5.49k	-4.0	4.64k
-6.0	3.32k	-6.0	3.32k
-12.0	1.43k	-12.0	1.43k

ตารางที่ 2.2 ค่าความต้านทานที่ใช้ในอัตราขยายต่าง ๆ

2.6 โคลค (CODEC)

คำว่า CODEC มาจาก Coder และ Decoder ซึ่งหมายถึง การเข้ารหัสและการถอดรหัส โดยจะใช้ไอซีเบอร์ MC145557 ทำหน้าที่ในการแปลงสัญญาณอะนาล็อก (เสียงพูด) ให้เป็นสัญญาณดิจิทัลส่งไปยังดิจิทัลสวิทซ์และแปลงสัญญาณดิจิทัลที่ออกจากดิจิทัลสวิทซ์ซึ่ง กลับมาเป็นสัญญาณอะนาล็อก

รูปที่ 2.13 โครงสร้างภายในของ MC145557

- สัญญาณของอะนาล็อกอินพุตและเอาต์พุต

ขา 14 GS_x ขา 15 VF_{x1-} และขา 16 VF_{x1+} ทั้งสามขานี้เป็นขาของออปแอมป์ซึ่งมีเอาต์พุตต่อกับภาคการทำงานต่อไปของไอซี ซึ่งสามารถปรับอัตราขยายของสัญญาณก่อนเข้าไอซีได้ ขาทั้ง 3 นี้ใช้ต่อสัญญาณอะนาล็อกที่มาจากเสียงพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขา 13 V_{FO} เป็นขาเอาต์พุตของสัญญาณอะนาล็อกเพื่อส่งไปเข้าสัญญาณเสียงพูด

- ส่วนของสัญญาณดิจิทัลอินพุตและเอาต์พุต

ขา 6 D_R เป็นขาอินพุตของสัญญาณดิจิทัลที่มาจากดิจิทัลสวิทช์

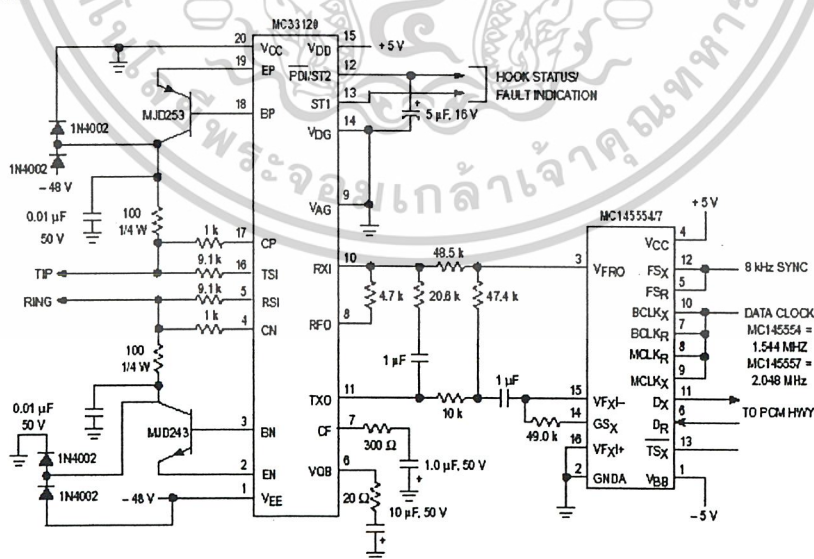
ขา 11 D_x เป็นขาเอาต์พุตของสัญญาณดิจิทัลเพื่อส่งไปยังดิจิทัลสวิทช์

- ทางภาคส่ง

เมื่อมีสัญญาณเสียงพูดเข้ามาซึ่งก็คือสัญญาณอะนาล็อกจะทำการแปลงสัญญาณนั้นให้เป็นสัญญาณดิจิทัลเพื่อส่งไปยังดิจิทัลสวิทช์ ซึ่งจะประกอบไปด้วยออปแอมป์ที่ทำหน้าที่ปรับอัตราขยายในการแซมปลิง (Sampling) ในระบบโทรศัพท์จะใช้ความถี่ในช่วง 300 ถึง 3400 Hz อัตราการแซมปลิงจะเป็น 8000 ครั้งต่อวินาที หรือมีการแซมปลิงสัญญาณทุกๆ 125 ไมโครวินาที เราจะใช้วงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (Low pass filter) เพื่อกรองความถี่ที่สูงกว่า 3 kHz และใช้วงจรกรองความถี่สูงผ่าน (High pass filter) กั้น 50/60 Hz เพาเวอร์ไลน์ก็ปลิงในสายโทรศัพท์ก่อนที่จะส่งไปทำการแปลงสัญญาณอะนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล โดยผ่านกระบวนการแซมปลิงสัญญาณก็จะได้ขบวนพัลส์แอมพลิจูดมอดูเลชันแต่ยังเป็นชนิดอะนาล็อกอยู่ จากนั้นนำสัญญาณไปผ่านกระบวนการควอนไทซ์สัญญาณคือการจัดระดับสัญญาณ เพื่อส่งไปยังกระบวนการ การเข้ารหัสและแปลงเป็นสัญญาณดิจิทัลส่งออกไปที่ขา 11 D_x

- ทางภาครับ

เมื่อรับสัญญาณดิจิทัลจากขา D_R แล้วจะทำการแปลงสัญญาณดิจิทัลกลับเป็นสัญญาณอะนาล็อก ส่งออกทางขา F_{SR} จะประกอบด้วย วงจรเอกซ์แพนเดอร์ (Expander) ; A/D (Analog to Digital) , คอนเวอร์เตอร์ (Converter) และวงจรกรองความถี่ต่ำ (Low pass filter) ส่วนสัญญาณดิจิทัลจะทำการแปลงทีละ 8 บิตของข้อมูลดิจิทัลและสัญญาณอะนาล็อกจะถูกแปลงออกมาที่วงจร D/A Capacitor

รูปที่ 2.14 การใช้งาน MC145557

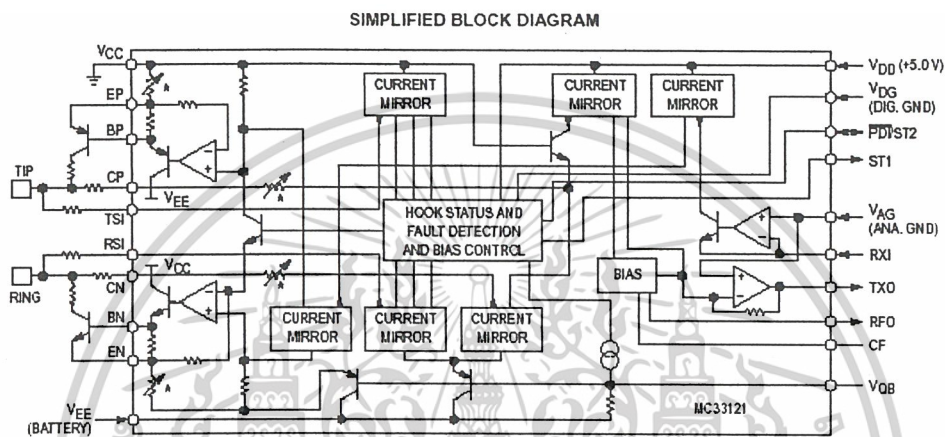
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ส่วนเชื่อมต่อคู่สายภายใน (MC33121)

Low Voltage Subscriber

Loop Interface Circuit (SLIC)

ไอซี MC33121 ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการเชื่อมต่อระหว่าง 4 คู่สายของศูนย์กลางของการทำงาน หรือ ตู้สาขาโทรศัพท์ (PBX) กับ 2 คู่สายผู้เช่า ฟังก์ชันในการเชื่อมต่อจะมีทั้ง บัทเทอรีเฟีด (Better feed) เป็นส่วนที่ป้อนไฟ -48V , ส่วนการปรับแต่ง การส่ง-การรับ และเกน และตัวบ่งชี้ข้อผิดพลาด แบบคู่/แบบเดี่ยว จะมีขา 20 pin DIP (P SUFFIX)

รูปที่ 2.15 โครงสร้างภายใน MC33121

PIN FUNCTION DESCRIPTION

Symbol	Pin(DIP)	Description
Vcc	20	ต่อลงกราวด์, เป็นรูปของกระแส
EP	19	ต่อเข้าขาอิมิตเตอร์ของทรานซิสเตอร์ PNP
BP	18	ต่อเข้าขาเบสของทรานซิสเตอร์ PNP
CP	17	ต่อไปยังสายทิปผ่านตัวต้านทานจำกัดกระแส (RC), CP เป็นอินพุท Non inverting ไปยังภายในภาคขยายตัวส่ง,อินพุทอิมพีแดนซ์ ถึง 31KΩ
TSI	16	เป็นหน้าสัมผัสอินพุท,ต่อไปยังสายทิปผ่านตัวต้านทานจำกัดกระแส (RS), อินพุทอิมพีแดนซ์ คือ $\approx 100\Omega$ กับ VCC
V _{DD}	15	ต่อกับไฟบวก 5 V คร่อมกับดิจิตอลกราวด์
V _{DG}	14	ดิจิตอลกราวด์, เป็นขาที่คร่อมกับ ST1,ST2 และ V _{DD}
ST1	13	สถานะเอาท์พุท (TTL/CMOS) เป็นตัวบ่งชี้สถานะสุกสวิตซ์ - เป็น High เมื่อ on-hook เป็น Low เมื่อ oof-hook ใช้กับขา ST2 เพื่อบ่งบอกเงื่อนไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		ข้อผิดพลาด
ST2/PDI	12	เป็นสถานะอินพุตและเอาต์พุต (TTL/CMOS), ST2 สภาวะบ่งบอกสถานะสูง — เป็นLowเมื่อ on-hook, ใช้ขา 1 เพื่อบ่งบอกข้อผิดพลาด
TX0	11	เอาต์พุตโวลต์เตจด้านส่ง, แอมพลิฟิไค คือ $\approx 1/3$ ซึ่งผ่าน CP และ CN กระแสไหลผ่านเอาต์พุตได้ 800mA, ตกรวมไฟ DC และ V_{AG}
RX1	10	กระแสอินพุตด้านรับ กระแสที่ขานี้ถูกควบคุมด้วย 102 ที่ขา EP และ EN ไปยังเจนเนอเรเตอร์กระแส, RX1 เปรียบเสมือนกราวด์ที่ระดับ V_{AG}
V_{AG}	9	อะนาล็อกกราวด์, เป็นขาที่คร่อมกับ TX0 และ RX1
RF0	8	ตัวต้านทานจากขานี้และ RX1 เป็นจุดของค่าอุปกระแสต่ำสุด และป้อนไฟ DC กับตัวต้านทานค่าต่ำสุดของตัวต้านทาน คือ $3.3K\Omega$
CF	7	ตัวเก็บประจุที่ต่อกับขานี้กับ V_{AG} เพื่อทำการแยกไฟ DC กับสัญญาณไฟ AC, ส่วนตัวต้านทานที่ต่ออนุกรมอยู่เพื่อป้องกันทรานเซียนซ์ในการ เปิด-ปิด ชับปลาย
VQB	6	ตัวเก็บประจุที่ต่อขานี้กับ V_{CC} เป็นตัวกรอง Noise กับ Ripple จาก V_{EE} จึงทำให้เบตเตอร์เรียบ (QB) สำหรับขยายสัญญาณเสียงพูดกับตัวต้านทานที่ต่ออนุกรมอยู่เพื่อป้องกันทรานเซียนซ์ ในการ เปิด-ปิด ชับปลาย
RSI	5	เป็นหน้าสัมผัสอินพุต ต่อไปยังสายริง ผ่านตัวต้านทานจำกัดกระแส (RS) อินพุตอิมพีแดนซ์คือ $\approx 100\Omega$ กับ V_{QB}
CN	4	ต่อไปยังสายริงผ่านตัวต้านทานจำกัดกระแส (RS), CN เป็นอินพุต Inverting ไปยังภาคขยายตัวส่ง อินพุตอิมพีแดนซ์ ถึง $31K\Omega$
BN	3	ต่อเข้าขาเบสของทรานซิสเตอร์ NPN
EN	2	ต่อเข้าขาอิมิตเตอร์ของทรานซิสเตอร์ NPN
V_{EE}	1	ต่อเข้าโวลต์เตจเบตเตอร์ (-48 V)

ตารางที่ 2.3 ฟังก์ชันแต่ละขาของ MC33121

2.8 ส่วนควบคุมการทำงานของระบบ

การควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ในระบบชุมสายโทรศัพท์สาขาอัตโนมัติที่พัฒนาขึ้นได้ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51ซึ่งได้เลือกใช้เบอร์ 80C52 เนื่องจากมีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถนำข้อมูลมาแอนด์ (AND), ออร์ (OR) หรือทำคอมพริเมนต์ (Complement) แบบทีละ 8 บิตและ 1 บิต
2. สามารถใช้กับหน่วยความจำโปรแกรม (Program Memory) ซึ่งเป็นหน่วยความจำที่ใช้สำหรับเก็บชุดคำสั่งที่จะให้ MCS-51 ได้สูงสุด 64 กิโลไบต์

3. สามารถต่อกับหน่วยความจำข้อมูล (Data Memory) ซึ่งเป็นหน่วยความจำเก็บข้อมูลในระหว่างการทำงานของโปรแกรมได้สูงสุด 64 กิโลไบต์

4. ใน 8051 และ 8751 มีหน่วยความจำเก็บโปรแกรมจำนวน 4 กิโลไบต์ (ใน 8052 และ 8752 มีหน่วยความจำเก็บโปรแกรมจำนวน 8 กิโลไบต์) อยู่ภายในทำให้ไม่ต้องต่อหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายนอก

5. มีพอร์ทแบบขนานจำนวน 32 บิตสำหรับข้อมูลเข้าออกที่ข้อมูลแต่ละบิตเป็นอิสระต่อกัน

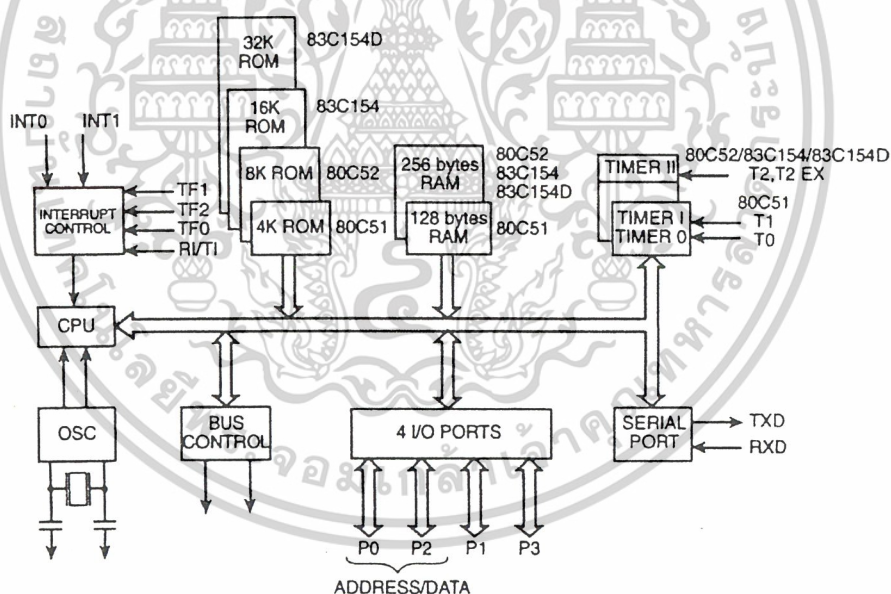
6. มีวงจร Time/Counter ขนาด 16 บิต 2 ชุด (8052 มี 3 ชุด) ที่ทำงานในโหมดต่างๆ ได้ถึง 4 โหมด

7. มีการรับ-ส่งข้อมูลอนุกรม (Serial แบบ Full duplex) ที่สามารถเลือกรูปแบบได้ 4 แบบ

8. มีแหล่งกำเนิดสัญญาณขอขัดจังหวะการทำงานของโปรแกรม (Interrupt Request Signal) 6 แหล่งซึ่งสามารถกระโดดไปทำงานตอบสนองการขัดจังหวะได้ต่าง ๆ กัน 5 ตำแหน่ง

2.8.1 โครงสร้างของ 8051

ภายใน 8051 จะประกอบด้วยเกท (GATE) ต่างๆ ซึ่งเกทเหล่านี้จะถูกนำเอาออกมาออกแบบให้มีหน้าที่ต่างๆ เช่น วงจรถอดรหัสคำสั่ง (Instruction Decoder) วงจรสร้างสัญญาณนาฬิกา (Clock Signal Generator) โครงสร้างภายในของ 8051 จะประกอบด้วยส่วนย่อยต่างๆ ดังไดอะแกรมในรูปต่อไปนี้

รูปที่ 2.16 แสดงไดอะแกรมโครงสร้างของ 8051

ส่วนที่ 1 คือส่วนประมวลผล (Central Processing Unit : CPU) ส่วนนี้มีวงจรที่ทำหน้าที่ควบคุมในการติดต่อกับส่วนอื่นๆ เรียกว่า วงจรควบคุม (Control Unit) สัญญาณที่สร้างจากวงจรควบคุมได้แก่สัญญาณสำหรับการติดต่อกับหน่วยความจำ อุปกรณ์รับข้อมูลเข้าหรือส่งข้อมูลออกจากตัว 8051 ซึ่งควบคุมการขัดจังหวะ (Interrupt Control) และส่วนควบคุมบัส (Bus Control) ก็เป็นส่วนหนึ่งของวงจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควบคุมด้วยการสร้างสัญญาณจากส่วนซีพียูในส่วนนี้ ยังมีอีกตัวคือส่วนที่ทำหน้าที่ประมวลข้อมูลทางคณิตศาสตร์เช่น บวก ลบ คูณ หาร ข้อมูลแล้วนำผลลัพธ์ไปเก็บไว้ในรีจิสเตอร์

ส่วนที่ 2 คือหน่วยความจำ (Memory) มีไว้สำหรับบันทึกข้อมูล จะมีแอดเดรสแสดงตำแหน่งของหน่วยความจำในการนำข้อมูล ไปเก็บไว้ในหน่วยความจำเรียกว่า การเขียน (Write) และการนำเอาข้อมูลออกมาจากหน่วยความจำเรียกว่า การอ่าน (Read) ไมโครโปรเซสเซอร์ทุกๆ ไปรวมทั้ง 8051 ข้อมูลและตำแหน่งจะมีค่าได้เพียง 8 หลักของเลขฐานสอง (8 บิตเท่ากับ 1 ไบต์) การติดต่อกับหน่วยความจำจะต้องมีสัญญาณ 3 กลุ่มคือ

1. แอดเดรสหรือค่าตำแหน่งที่ต้องการติดต่อใน 8051 จะติดต่อกับหน่วยความจำประเภท Program Memory หรือ Data Memory ได้สูงสุดชนิดละ 65536 ตำแหน่ง
2. ข้อมูลที่อ่านหรือเขียนกับหน่วยความจำที่ตำแหน่งในข้อ 1.
3. สัญญาณควบคุมที่จะส่งไปยังหน่วยความจำเพื่อกับบอกหน่วยความจำว่าต้องการอ่านหรือเขียนข้อมูล

ส่วนที่ 3 คืออุปกรณ์อินพุตและเอาต์พุต (Input/Output device) เป็นส่วนที่จะใช้ส่งข้อมูลเข้า หรือออกจาก 8051 ทำให้ 8051 ติดต่อกับภายนอกได้

2.8.2 การเก็บสถานะสัญญาณ การติดต่อกับหน่วยประมวลผลกลาง

ใช้ 8255 เป็นพอร์ทอินพุต/เอาต์พุต ซึ่งมีลักษณะทั่วไปดังนี้

8255 (Programmable Peripheral Interface)

เป็นชิพขนาด 40 ขา ทำหน้าที่อินเทอร์เฟสระหว่างไมโครโปรเซสเซอร์กับอุปกรณ์ 8255 ถูกออกแบบมาใช้งานกับไมโครโปรเซสเซอร์เบอร์ 8080 บล็อกไดอะแกรมของ 8255 แสดงดังรูปที่ 2.17

ซึ่งมีส่วนติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก 4 กลุ่มคือ PA0-PA7, PB0-PB7, PC0-PC3, PC4-PC7 กลุ่มของสัญญาณควบคุมมี 2 กลุ่มซึ่งเป็นสัญญาณควบคุมการทำงานของทั้ง 3 พอร์ท ส่วนพัลส์ข้อมูลใช้สำหรับติดต่อกับไมโครโปรเซสเซอร์ทางบัสข้อมูล และสัญญาณควบคุมการอ่านและเขียนข้อมูลกับรีจิสเตอร์ที่อยู่ภายใน 8255

2.8.4 การติดต่อ 8255 กับซีพียู

การติดต่อ 8255 กับซีพียูนั้น 8255 เป็นอุปกรณ์อินพุทเอาต์พุท ซึ่งเหมือนกับอุปกรณ์ภายนอกชนิดอื่นๆ ขา A0 และ A1 จะต่อโดยตรงเข้ากับขา A0, A1 ของซีพียู ขา CS ของ 8255 จะต่ออยู่กับภาคถอดรหัสของแอดเดรส ดังตารางที่ 2.4 จะแสดงการต่อพอร์ทต่างๆ

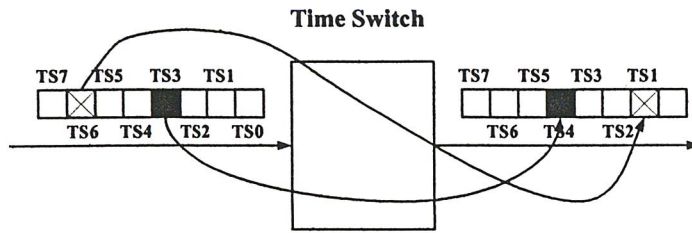
	A1	A0	RD	WR	CS
Input Operation (READ)					
Port A Data Bus	0	0	0	1	0
Port B Data Bus	0	1	0	1	0
Port C Data Bus	1	0	0	1	0
Output Operation (WRITE)					
Data Bus Port A	0	0	1	0	0
Data Bus Port B	0	1	1	0	0
Data bus Port C	1	0	1	0	0
Data Bus Control	1	1	1	0	0
Disable Function					
Data Bus 3-Strat	X	X	X	X	1
Illegal condition	1	1	0	1	0
Data Bus 3-State	X	X	1	1	0

ตารางที่ 2.4 แสดงการต่อใช้งาน Port ของ 8255

2.9 เทคนิคการสวิตซ์ในขุมสายโทรศัพท์

2.9.1 ไทม์สวิตซ์

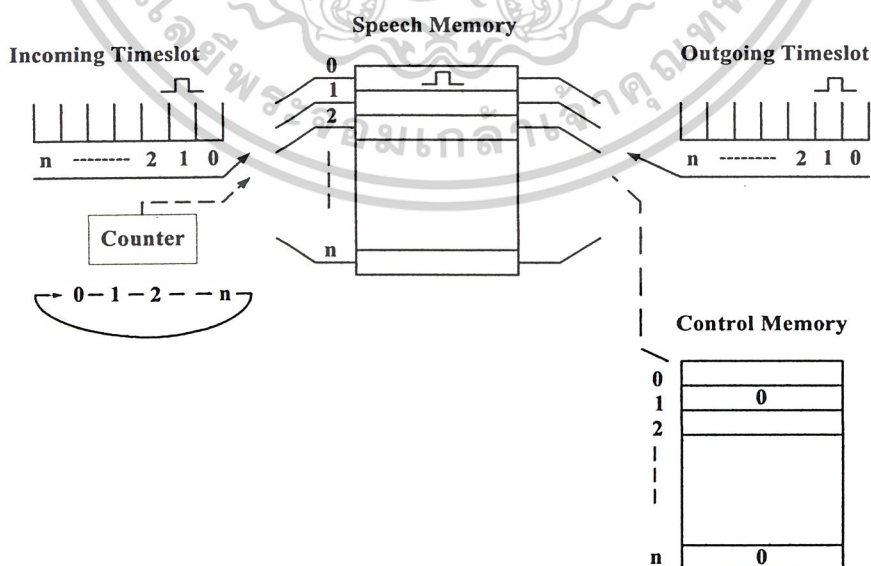
ในไทม์สวิตซ์จะใช้เทคนิคของการเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นดิจิทัลในระหว่างไทม์สล็อต (Time slot) ของการส่งข้อมูลที่มีการแบ่งเวลาการส่งดังแสดงในรูปที่ 2.18 ซึ่งจากรูปจะมีการเคลื่อนย้ายส่วนประกอบข้อมูลของไทม์สล็อต ทางด้านไฮเวียเข้าหนึ่ง ให้ออกไปยังไทม์สล็อตทางด้านไฮเวียออกใด ๆ ที่เราต้องการ

รูปที่ 2.18 การจัดการแลกเปลี่ยนไทม์สล็อต

จากรูปจะเห็นว่าเมื่อเราทำการแบ่งเวลาการส่งและทำการมัลติเพล็กซ์สัญญาณเข้าด้วยกันแล้ว จากนั้นก็จะนำไปผ่าน ไทม์สล็อตก็จะทำให้สามารถสลับช่องสัญญาณได้ โครงสร้างพื้นฐานของ ไทม์สล็อต จะแสดงดังรูปที่ 2.19 ซึ่งจากรูปจะเห็นว่า ไทม์สวิตช์ จะประกอบด้วย สปีชเมมโมรี่ (Speech Memory) ซึ่งมี PCM โค้ด อยู่ในไทม์สล็อต จำนวนหนึ่งสปีชเมมโมรี่ถูกควบคุมโดยคอนโทรลเมมโมรี่ (Control Memory) การนำข้อมูลของไทม์สล็อตเข้าไปเก็บไว้ในสปีชเมมโมรี่ สามารถทำได้โดยการถูกควบคุมด้วยวงจรรนับ (Counter) ข้อมูลในไทม์สล็อตที่ 0 จะถูกเก็บไว้ในสปีชเมมโมรี่ ที่แอดเดรสที่ 0 และข้อมูลในไทม์สล็อตที่ 1 จะถูกเก็บไว้ใน สปีชเมมโมรี่ ที่แอดเดรสที่ 1 และเป็นอย่างนี้เรื่อยๆ ไป การนำข้อมูลออกหรือการอ่าน สปีชเมมโมรี่ ถูกควบคุมโดย คอนโทรลเมมโมรี่ ซึ่งมีแอดเดรสมากเท่ากับจำนวนไทม์สล็อต ข้อมูลในคอนโทรลเมมโมรี่ที่แอดเดรสของสปีชเมมโมรี่ที่เป็นเอาต์ไทม์สล็อต

จากรูปสมมติว่า ไทม์สล็อตขาเข้า (Incoming time slot) คือไทม์สล็อตที่ 0 และไทม์สล็อตขาออก (Outgoing time slot) คือไทม์สล็อตที่ 1 ดังนั้นข้อมูลที่ไทม์สล็อตที่ 0 จะถูกนำไปเก็บไว้ สปีชเมมโมรี่ที่แอดเดรสที่ 0 และที่แอดเดรสที่ 1 ของคอนโทรลเมมโมรี่จะมีข้อมูล 0 ซึ่งเป็นค่าของแอดเดรส 0 ของ สปีชเมมโมรี่บรรจุอยู่ ดังนั้น ไทม์สล็อตขาออกที่ไทม์สล็อตที่ 1 จึงเป็นข้อมูลของ ไทม์สล็อตขาเข้าที่ 0 เป็นต้น

รูปที่ 2.19 โครงสร้างพื้นฐานของไทม์สวิตช์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.2 คิจิตอลสวิตชิง

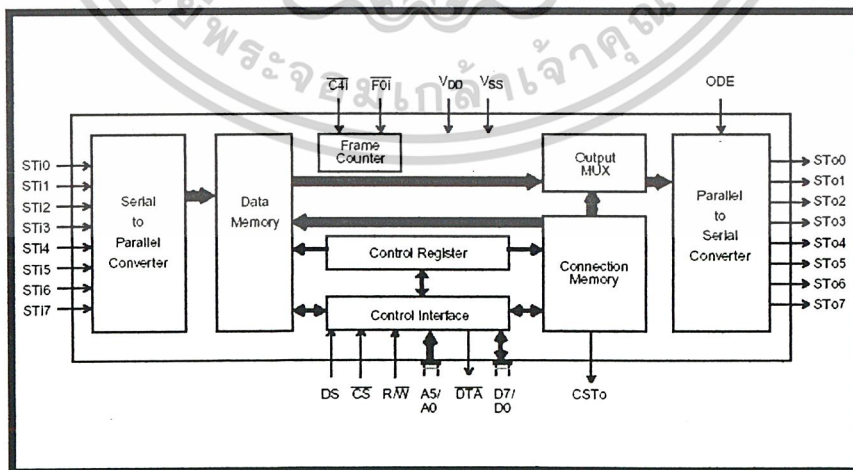
เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับสวิตซ์สัญญาณพัลส์ไค้คมอคูเลชั่น (PCM) ที่เข้ารหัสมาจากสัญญาณข้อมูลภายใต้การควบคุมของไมโครโปรเซสเซอร์ (Microprocessor) ซึ่งใช้ในระบบชุมสายโทรศัพท์สาขาอัตโนมัติ ระบบคิจิตอล , ชุมสายคิจิตอลและคอนโทรลลอปฟิสโดยมีความเร็วของสัญญาณในแต่ละช่องสัญญาณคือ 64กิโลบิตต่อวินาที แต่ละเส้นของอินพุตและเอาท์พุทจะมีจำนวนช่องสัญญาณทั้งหมด 32 ช่องสัญญาณซึ่งส่งรวมกันแบบมัลติเพล็กซ์ (Multiplex) มาด้วยอัตราเร็วของบิทเท่ากับ 2.048 เมกกะบิตต่อวินาที โดยที่ตัวมันเองสามารถเขียนและอ่านข้อมูลได้ด้วยไมโครโปรเซสเซอร์

ลักษณะโครงสร้างของสวิตชิง

โครงสร้างของคิจิตอลสวิตชิงซึ่งเราใช้ไอซี MT8980 นี้จะประกอบไปด้วย ST-BUS (Serial Telecom Bus) ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งซอร์ฟแวร์เป็นตัวควบคุมการเลือกข้อมูลและสัญญาณเสียงที่เป็นคิจิตอลหรือใช้ระบบ อินเตอร์โปรเซสเซอร์ (Interprocessor Communication) ST-BUS สตริมนี่จะทำงานที่ 2.048 เมกกะบิตต่อวินาทีเสมอ ในช่วงเวลา 125 ไมโครวินาที ซึ่งจะถือว่าเป็น 1 เฟรม ใน 1 เฟรม จะมีข้อมูลแต่ละช่องสัญญาณอยู่ 8 บิท ทั้งหมด 32 ช่องสัญญาณ MT8980 สามารถเลือกข้อมูลจาก ST-BUS ทางอินพุตส่งไปยัง ST-BUS ทางเอาท์พุทว่าจะส่งออกที่ช่องสัญญาณใดและสตริมนใดโดยไมโครโปรเซสเซอร์ สามารถควบคุมให้มีการอ่านช่องสัญญาณจากอินพุตหรือเขียนข้อมูลลงบนช่องสัญญาณทางเอาท์พุทโดยตรง

โครงสร้างทางฮาร์ดแวร์

ข้อมูลที่เข้าทางขาสตริมนอินพุตนั้นเป็นข้อมูลแบบอนุกรมที่มีอัตราเร็วบิท 2.048 เมกกะบิตต่อวินาที ทั้ง 8 สตริมนและข้อมูลที่ออกทางสตริมนเอาท์พุทก็เป็นข้อมูลแบบอนุกรมเช่นเดียวกัน ซึ่งในแต่ละช่องสัญญาณนั้นจะมี 8 บิท ที่แสดงถึงสัญญาณพัลส์ไค้คมอคูเลชั่นที่มาจากการเข้ารหัสสัญญาณอนาล็อกโดยภาคโคเดค

รูปที่ 2.20 โครงสร้างทางฮาร์ดแวร์ของ MT8980

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในตัว MT 8980 จะมีการส่งข้อมูลภายในจากอินพุทไปยังเอาต์พุตแบบขนาน ดังนั้นข้อมูลที่เข้าทางอินพุทจึงต้องผ่านวงจรแปลงจากอนุกรมเป็นขนาน (Serial to Parallel Converter) และก่อนที่จะส่งข้อมูลออกทางเอาต์พุตก็ต้องผ่านวงจรแปลงจากขนานเป็นอนุกรม (Parallel to Serial Converter) ข้อมูลที่เข้ามาทางอินพุทจะถูกส่งไปยังหน่วยความจำที่เรียกว่า คาต้าเมมโมรี่ (Data Memory) ซึ่งมีหน่วยความจำที่มีขนาด 256×8 บิต การรับข้อมูลของคาต้าเมมโมรี่จะสามารถรับมาได้แบบอัตโนมัติ ส่วนของคาต้าเมมโมรี่เป็นหน่วยความจำที่เขียนลงไปโดยไมโครโปรเซสเซอร์ไม่ได้ แต่สามารถอ่านข้อมูลออกมาได้

หน่วยความจำอีกส่วนหนึ่งคือ คอนเนคชั่นเมมโมรี่ ซึ่งแบ่งออกเป็น

- คอนเนคชั่นเมมโมรี่โล (Connection Memory Low : CMLB)
- คอนเนคชั่นเมมโมรี่ไฮ (Connection Memory High : CMHB)

หน่วยความจำทั้งสองส่วนนี้เป็นหน่วยความจำที่มีขนาด 256×8 บิต ส่วนนี้จะทำหน้าที่เป็นส่วนของหน่วยความจำที่เก็บข้อมูลทางเอาต์พุตและคอนเนคชั่นเมมโมรี่ไฮจะเก็บสภาวะการทำงานของพอร์ททางเอาต์พุต ในส่วนการเขียนและการอ่านข้อมูลของคอนเนคชั่นเมมโมรี่โลและคอนเนคชั่นเมมโมรี่ไฮนี้จะกระทำโดยตัวไมโครโปรเซสเซอร์ สำหรับข้อมูลที่จะเขียนลงบนคอนเนคชั่นเมมโมรี่โลนั้นอาจเป็นตำแหน่งของคาต้าเมมโมรี่ หรือเป็นข้อมูลที่จะส่งออกซึ่งส่งมาจาก $D_0 - D_7$ ของไมโครโปรเซสเซอร์โดยตรง

การที่ ไมโครโปรเซสเซอร์จะติดต่อกับหน่วยความจำทั้งสามส่วนนี้ได้ นั้น ต้องมีรีจิสเตอร์ที่ใช้ สำหรับการควบคุมการติดต่อกัน โดยเฉพาะเรียกว่า คอนโทรลรีจิสเตอร์ (Control Register) ซึ่งจะควบคุมว่าไมโครโปรเซสเซอร์นั้นจะติดต่อกับหน่วยความจำใด โดยการกำหนดตำแหน่งของหน่วยความจำนี้ จะกระทำควบคู่ กับขา $A_0 - A_5$ ของ MT 8980

โครงสร้างทางซอฟต์แวร์

การควบคุมการทำงานของ MT 8980 นี้ก่อนอื่นต้องควบคุมไปที่ คอนโทรลรีจิสเตอร์ โดยใช้ขา $A_0 - A_5$ ของ MT 8980 เป็นตัวกำหนดการติดต่อกับคอนโทรลรีจิสเตอร์ ดังตาราง 2.5

A5	A4	A3	A2	A1	A0	HEX ADDRESS	LOCATION
0	X	X	X	X	X	00H-1FH	Control Register
1	0	0	0	0	0	20H	Channel 0
1	0	0	0	0	1	21H	Channel 1
1	0	0	0	1	0	22H	Channel 2
.	.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.	.	.
1	1	1	1	1	1	3FH	Channel 31

ตารางที่ 2.5 แอดเดรสเมมโมรี่แมป (Address Memory Map)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางถ้า A_5 มีลอจิกเป็น 0 แล้วไมโครโปรเซสเซอร์จะติดต่อกับคอนโทรลรีจิสเตอร์โดยตรงและไม่สนใจว่าค่าของ $A_0 - A_5$ จะมีลอจิกเป็นอย่างไร เมื่อ A_5 มีลอจิกเป็น 1 แล้ว $A_0 - A_4$ จะทำหน้าที่เป็นตัวเลือกตำแหน่งในการติดต่อกับหน่วยความจำว่าเป็นช่องสัญญาณใด

ภายในคอนโทรลรีจิสเตอร์นั้นจะมีขนาด 8 บิต ซึ่งหน้าที่ของแต่ละบิตนั้นแสดงดังตารางที่ 2.6

คอนโทรลรีจิสเตอร์ (Control Register)

7	6	5	4	3	2	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

บิตที่	ชื่อ	อธิบาย
7	Split Memory	ลอจิกเป็น 1 เป็นการอ่านค่าจากค่าแอดเดรสโมรีและเขียนข้อมูลลงในคอนเนกชันแอดเดรสโมรี โด
6	Message Mode	ลอจิกเป็น 1 ข้อมูลที่อยู่ในคอนเนกชันแอดเดรสโมรี โดจะเป็นเอาต์พุตสตรีมแบบอนุกรม ยกเว้นที่ขา ODE เป็นลอจิก 0 ลอจิกเป็น 0 คอนเนกชันแอดเดรสโมรีบิตของแต่ละช่องสัญญาณจะเป็นเอาต์พุต
4-3	Memory Select Bit	ลอจิก 0-0 ไม่ถูกใช้ ลอจิก 0-1 ติดต่อกับค่าแอดเดรสโมรี ลอจิก 1-0 ติดต่อกับคอนเนกชันแอดเดรสโมรี โด ลอจิก 1-1 ติดต่อกับคอนเนกชันแอดเดรสโมรี ไฮ
2-0	Stream Address Bit	เป็นการอ้างอิงถึงตำแหน่งของเอาต์พุต ที่ ST-BUS stream

ตารางที่ 2.6 คอนโทรลรีจิสเตอร์บิต (Control Register Bit)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอนเนคชันเมมโมรี โล (Connection Memory Low)

7	6	5	4	3	2	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

บิตที่	ชื่อ	อธิบาย
7-5	Stream Address Bit	เป็นการอ้างอิงถึงตำแหน่งของอินพุท ที่ ST- BUS stream
4-0	Channel Address Bit	เป็นการอ้างอิงถึงช่องสัญญาณอินพุท CHi

ตารางที่ 2.7 ความหมายของแต่ละบิตของคอนเนคชันเมมโมรี โล

คอนเนคชันเมมโมรี ไฮ (Connection Memory High)

7	6	5	4	3	2	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

บิตที่	ชื่อ	อธิบาย
2	Message Mode	ลอจิกเป็น 1 ข้อมูลที่อยู่ในคอนเนคชันเมมโมรี โลเป็นเอาต์พุท ลอจิกเป็น 0 ข้อมูลที่อยู่ในคอนเนคชันเมมโมรี โลเป็นแอดเดรส ให้ ค่าค่าเมมโมรีและเป็นตำแหน่งของสัญญาณอินพุท
1	CSTo Bit	บิตนี้เป็นเอาต์พุท ที่ขา CSTo
0	Output Enable	ลอจิกเป็น 1 ช่องสัญญาณเอาต์พุท จะไม่เป็นสภาวะ ไฮอิมพี แดนซ์

ตารางที่ 2.8 ความหมายแต่ละบิตของคอนเนคชันเมมโมรี ไฮ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 หลักการพื้นฐานของชุมสายระบบดิจิทัล

หลักการพื้นฐานของชุมสายโทรศัพท์ระบบดิจิทัลก็คือ การรวมสัญญาณอะนาล็อกจากเครื่องโทรศัพท์ของคู่สายสมาชิกแล้วทำการเข้ารหัสเป็นสัญญาณดิจิทัลจากนั้นชุมสายโทรศัพท์ก็จะทำการสวิตช์สัญญาณนี้ไปยังคู่สายสมาชิกปลายทางแล้วทำการถอดรหัสให้เป็นสัญญาณอะนาล็อกส่งให้กับเครื่องโทรศัพท์ หลักการของการเข้ารหัสและถอดรหัสสัญญาณดิจิทัลนี้มีหลายวิธีด้วยกันเป็นต้นว่า พัลส์แอมพลิจูดมอดูเลชัน (Pulse Amplitude Modulation; PAM) พัลส์โคดมอดูเลชัน (Pulse Code Modulation; PCM) และเดลต้ามอดูเลชัน (Delta Modulation)

สำหรับพีซีเอ็มหลักการของการเปลี่ยนสัญญาณอะนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล โดยทำการชักตัวอย่าง (Sampling) สัญญาณอะนาล็อกเดิมออกเป็นสัญญาณพัลส์ แต่ยังคงใช้ แอมพลิจูด ของสัญญาณอะนาล็อกอยู่ หลักการนี้ถูกนำมาใช้ใน PABX บางระบบแต่จะมีการเกิดสัญญาณไขว้แทรก (Crosstalk) ในส่วนของวงจรเสียงพูดผ่านซึ่งเกิดจากการส่งสัญญาณจำนวนมากและระดับความแรงของสัญญาณสูงให้กับส่วนวงจรเสียงพูดผ่านจึงเกิดการรบกวนกันระหว่างช่องสัญญาณที่อยู่ใกล้เคียงกันได้ง่าย ดังนั้นในการใช้งานและการพัฒนาชุมสายโทรศัพท์ที่ใช้หลักการนี้ควรมีครื่องของจำนวนสัญญาณซึ่งถ้ามากเกินไปจะเกิดสัญญาณไขว้แทรกได้ง่าย

สำหรับหลักการเดลต้ามอดูเลชัน จะถูกนำมาใช้เฉพาะบางวงจรเท่านั้น เพราะมีลักษณะการออกแบบวงจรที่ยุ่งยากมาก แต่ก็มีข้อดีคือ ราคาของอุปกรณ์ที่ใช้มีราคาถูกกว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในหลักการพีซีเอ็มจะเป็นหลักการที่ใช้อยู่ในชุมสายโทรศัพท์ระบบดิจิทัลและใช้ค่าใช้จ่ายต่ำ

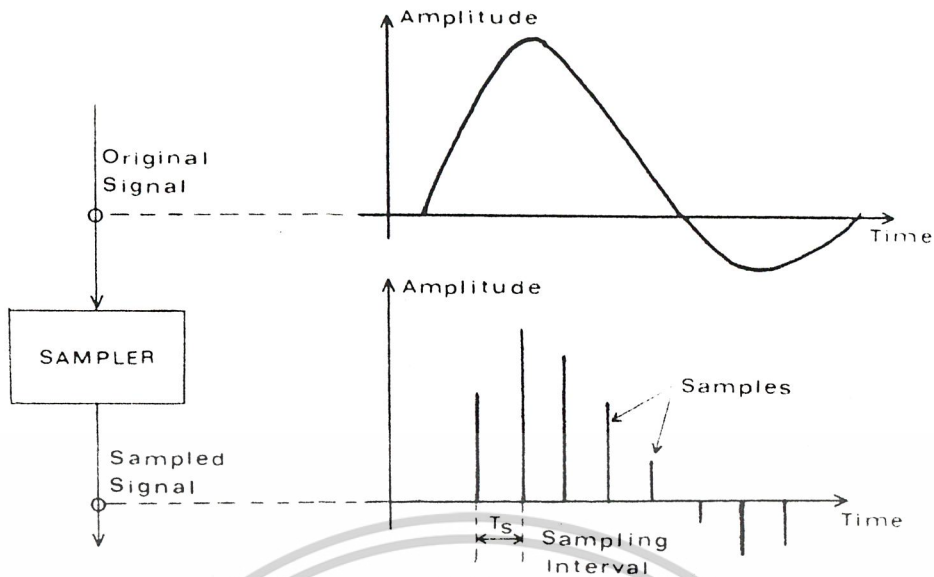
2.11 หลักการพื้นฐานของพีซีเอ็ม

การสื่อสารในระบบดิจิทัลมีได้หมายถึงว่าสัญญาณทั้งหมดที่อยู่ในระบบจะต้องเป็นดิจิทัลเสมอไปเนื่องจากโดยธรรมชาติทุกสัญญาณจะเป็นอะนาล็อก เช่น เสียงพูด สัญญาณคลื่นวิทยุ ฯลฯ ดังนั้นสัญญาณต่างๆ ในธรรมชาติจะต้องถูกแปลงไปเป็นสัญญาณดิจิทัลเสียก่อนแล้วจึงถูกส่งผ่านไปในช่วงทางการสื่อสารระบบดิจิทัล การแปลงสัญญาณจากอะนาล็อกไปสู่ดิจิทัลนั้น มีหลายวิธีและเรียกรวมๆ กันว่าพัลส์โคดมอดูเลชัน เนื่องจากสัญญาณต่อเนื่องของอะนาล็อกจะถูกสุ่มเป็นช่วงๆ ค่าที่ได้จากการสุ่มจะเป็นลักษณะของสัญญาณรูปพัลส์ (pulse) หลายๆ ลูก ซึ่งก็เป็นที่มาของชื่อมันเอง ลักษณะของการแปลงสัญญาณแบบพีซีเอ็มนั้นจะประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอนคือ

2.11.1 การชักค่าตัวอย่างและการสร้างพัลส์แอมพลิจูดมอดูเลชัน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) หมายถึงการเลือกเอาค่า Amplitude ที่จุดใดๆ ของสัญญาณ Analog ที่ช่วงเวลาที่ทำกัน ตัวอย่างที่สุ่มมาได้ก็คือ Pulse Train หรือเรียกว่า PAM Sample จำนวนของสุ่มตัวอย่างต่อวินาทีคือ Sampling Rate จาก Sampling Theorem ที่กล่าวไว้ว่า “ถ้าสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ของสัญญาณ Analog ด้วยช่วงเวลาที่เหมาะสมในอัตราอย่างน้อยเป็น 2 เท่าของความถี่สูงสุดของสัญญาณนั้นๆ แล้ว ตัวอย่างที่สุ่มมาได้บรรจุข่าวสารของสัญญาณเดิมครบถ้วน” ในระบบ PCM สัญญาณโทรศัพท์ซึ่งใช้ความถี่ในช่วงระหว่าง 300 ถึง 3400 Hz จะถูกสุ่มตัวอย่างด้วย Sampling Rate 8000 ครั้งต่อวินาที หรือถูกสุ่มตัวอย่างทุกๆ 125 ไมโครวินาที ซึ่งเรียกว่า Sampling Interval ดังแสดงในรูปที่ 5.9

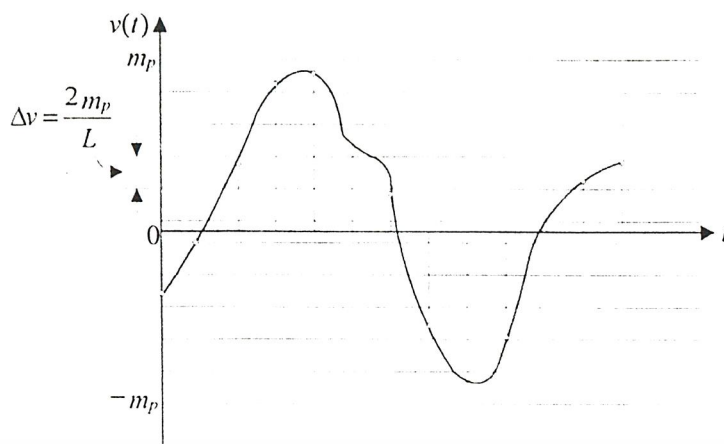
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.21 การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

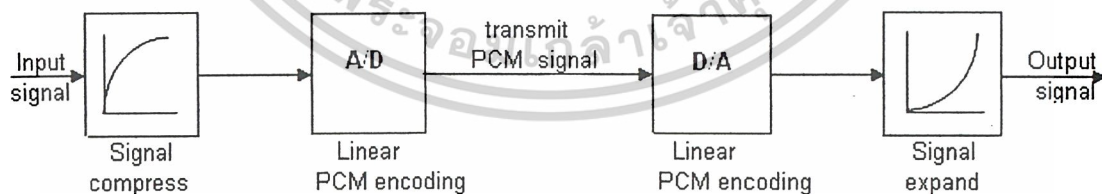
2.11.2 การควอนไทซ์ (Quantize)

ค่าตัวอย่างสัญญาณอนาล็อกที่ซึกค่าได้มานั้น จะมีระดับของขนาดที่มีค่าเปลี่ยนแปลงเป็นอนาล็อกด้วย กล่าวคือจะมีค่าที่เป็นไปได้เป็นจำนวนนับไม่ถ้วน ดังนั้นถ้าจะกำหนดรหัสให้กับค่าตัวอย่างเหล่านี้ทั้งหมดก็จะต้องใช้รหัสจำนวนมหาศาล ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ดังนั้นจึงต้องมีการลดจำนวนรหัสที่ใช้ลงให้เหมาะสมกับสถานะที่ใช้งานจริงได้ เมื่อความจำเป็นมีดังนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องจัดแบ่งค่าขนาดของตัวอย่างสัญญาณออกเป็นกลุ่มเท่าจำนวนรหัสที่ใช้ โดยการกำหนดค่าตัวอย่างสัญญาณที่มีขนาดอยู่ในกลุ่มเดียวกันให้มีรหัสเดียวกัน ก็จะทำให้เกิดการจัดแบ่งระดับเป็นระดับสัญญาณดิจิทัลที่มีจำนวนจำกัดขึ้น กระบวนการที่ทำการปรับค่าของสัญญาณที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ไปเป็นค่าที่มีระดับเป็นดิจิทัลที่มีจำนวนจำกัดนี้ เราได้อธิบายมาแล้วว่าคือการทำควอนไทซ์ ถ้าสัญญาณ $m(t)$ มีค่าของขนาดสัญญาณอยู่ระหว่าง $(-m_p, m_p)$ หากเราต้องการแบ่งกลุ่มขนาดของค่าตัวอย่างสัญญาณออกเป็น L กลุ่ม เราอาจทำได้โดยการแบ่งช่วงขนาดของสัญญาณออกเป็น $L =$ ช่องเท่ากัน ซึ่งจะได้ความกว้างของแต่ละช่องเท่ากับ $\frac{2m_p}{L}$ ดังแสดงดังรูป 2.22

รูปที่ 2.22 ค่าตัวอย่างสัญญาณที่ซีกค่าออกมาได้ จะถูกประมาณด้วยค่าระดับคิสคริตที่ใกล้ที่สุด

ค่าตัวอย่างสัญญาณที่มีระดับของขนาดที่อยู่ในช่วงเดียวกัน ก็จะถือว่าอยู่ในกลุ่มเดียวกัน จะเห็นว่าความกว้างของแต่ละช่องที่เรากำหนดให้มันเป็นเพียงค่าใกล้เคียงกับค่าของ Amplitude จริงที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง ความคลาดเคลื่อนจากควอนไทซ์ย่อมจะต้องเกิดขึ้นเราเรียกความคลาดเคลื่อนนี้ว่า Quantizing Error หรือ Quantizing Noise โดยปกติแล้วสัญญาณเกือบทุกชนิดเช่นเสียงพูดและสัญญาณภาพจะมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับการทำควอนไทซ์แบบเชิงเส้น (linear quantization) จึงเกิดมีการทำควอนไทซ์แบบไม่เชิงเส้น (nonlinear quantization) ขึ้น ในการทำควอนไทซ์แบบไม่เชิงเส้นนี้ จะทำการแบ่งกลุ่มของค่าตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่น้อยไม่เท่ากัน กล่าวคือ จะทำการแบ่งช่วงระหว่างระดับการควอนไทซ์ให้มีค่าต่างกัน ที่ระดับของขนาดสัญญาณต่ำจะแบ่งให้ช่วงแคบ และจะแบ่งให้กว้างขึ้นที่ระดับของขนาดของสัญญาณมีค่ามากขึ้น การแบ่งช่วงระดับการควอนไทซ์ให้ต่างกันนี้มีผลเทียบเท่ากับการทำการบีบ (compress) สัญญาณอินพุต $m(t)$ ที่ระดับขนาดต่างๆกัน ด้วยอัตราที่ต่างกันก่อนที่จะทำการป้อนสัญญาณที่ถูกบีบแล้วนั้นเข้าทำการควอนไทซ์แบบเชิงเส้นอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำข้อมูลที่ี้จากการควอนไทซ์มาทำการเข้ารหัส ทางด้านรับจะถอดรหัสได้ค่าตัวอย่างและทำการขยาย (expansion) สัญญาณซึ่งจะได้สัญญาณเดิมกลับมา

รูปที่ 2.23 การคอมแพนด์ที่เชื่อมกับสัญญาณอนาล็อกด้วยการบีบอัดและขยายสัญญาณ

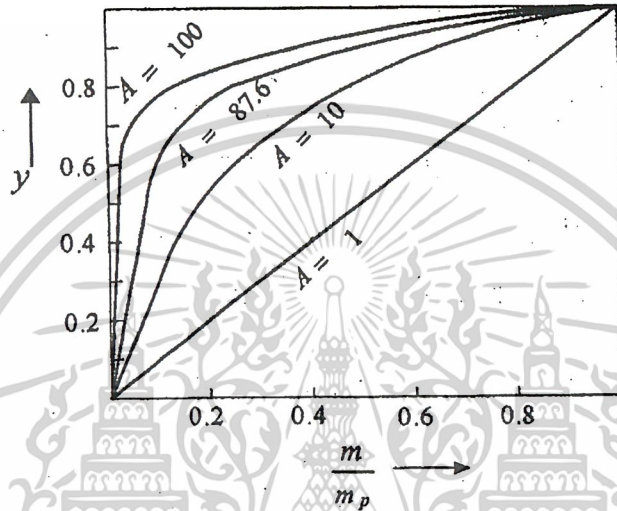
กระบวนการบีบอัดและขยายสัญญาณนี้จะถูกเรียกว่าการคอมแพนด์ (Companding) การคอมแพนด์สัญญาณจะมีกัน 2 ลักษณะคือ

1. A-Law เป็นกฎหรือฟังก์ชันที่นิยมใช้กันในยุโรป และสายการสื่อสารระหว่างประเทศส่วนใหญ่ ยกเว้นอเมริกาเหนือ และญี่ปุ่น มีรูปความสัมพันธ์ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$y = \begin{cases} \frac{A}{1 + \ln A} \left(\frac{m}{m_p} \right), & \left| \frac{m}{m_p} \right| \leq \frac{1}{A} \\ \frac{\text{sgn}(m)}{1 + \ln A} \left[1 + \ln A \left| \frac{m}{m_p} \right| \right], & \frac{1}{A} \leq \left| \frac{m}{m_p} \right| \leq 1 \end{cases}$$

โดยในที่นี้ A เป็นพารามิเตอร์ที่ใช้สำหรับปรับลักษณะการบีบสัญญาณ เมื่อเลือกค่า A ต่างๆ กัน ลักษณะความสัมพันธ์ของอินพุต และเอาต์พุตของวงจรบีบสัญญาณจะต่างกันไปตามแสดงในรูป 2.24

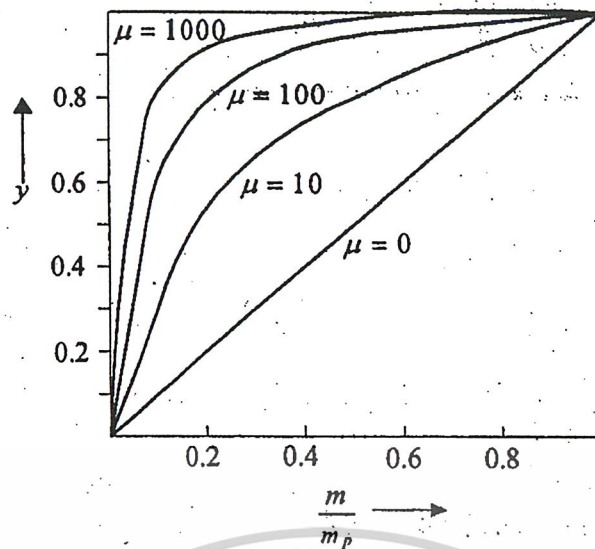

รูปที่ 2.24 ความสัมพันธ์ของอินพุต และเอาต์พุตของวงจรบีบสัญญาณตาม A-law

2. μ -law นิยมใช้กันในอเมริกาเหนือ และญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์ดังนี้คือ

$$y = \frac{\text{sgn}(m)}{\ln(1 + \mu)} \ln \left(1 + \mu \left| \frac{m}{m_p} \right| \right), \quad \left| \frac{m}{m_p} \right| \leq 1$$

ในที่นี้ μ เป็นพารามิเตอร์ที่ใช้ปรับลักษณะของการบีบสัญญาณ เมื่อ μ มีค่าต่างๆ จะให้ความสัมพันธ์ระหว่างอินพุต และเอาต์พุตของวงจรบีบสัญญาณ ดังแสดงในรูป 2.25

รูปที่ 2.25 ความสัมพันธ์ของอินพุต และเอาต์พุตของวงจรบีบสัญญาณตาม μ -law

ตารางที่ 2.9 คุณลักษณะการเข้ารหัสและถอดรหัสแบบ A-Law

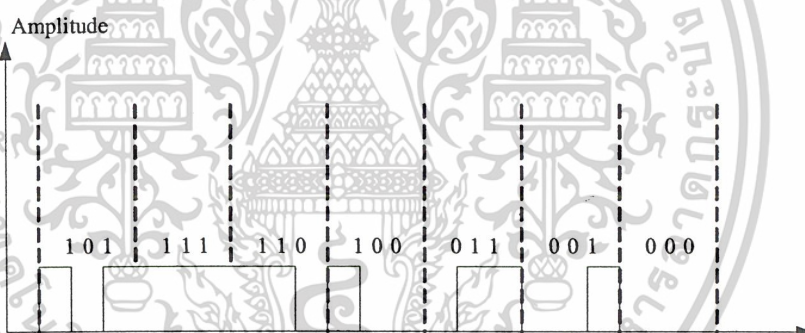
ช่วงต่างๆของ สัญญาณอิน พุต	การรหัสของ		ขนาดสัญญาณ ที่ถอดรหัสได้
	ขนาดของชั้น	หมายเลขคอร์ด	
0-2		0000	1
2-4		001	3
-		000	-
30-32		1111	31
32-34	2	0000	33
-		001	-
62-64		1111	63
64-68		0000	66
-	4	010	-
124-128		1111	126
-	8	011	-
248-256		1111	252
256-272		0000	264
-	16	100	-
496-512		1111	504
512-544		0000	528

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-	32	101	-	-	-
992-1024			1111	95	1008
1024-1088			0000	96	1056
-	64	110	-	-	-
1984-2048			1111	111	2016
2049-2176			0000	112	2112
-	128	111	-	-	-
3968-4069			1111	127	4032

2.11.3 การเข้ารหัส (Coding)

เมื่อได้ทำการสุ่มตัวอย่างสัญญาณ Analog เรียบร้อยแล้ว เราก็จะได้ PAM Signal ที่มีขนาดของ Amplitude ต่างๆกัน ส่งเข้าไปยัง Quantizer โดยกำหนดให้ Quantizing level อันใดซึ่งตรงกันหรือใกล้เคียงที่สุดกับระดับของ Amplitude ที่สุ่มมาได้ ตัวเข้ารหัส (Coder) ก็จะผลิต Binary Code Signal ตรงตาม Quantizing level นั้นๆ

รูปที่ 2.26 การเข้ารหัส (Coding)

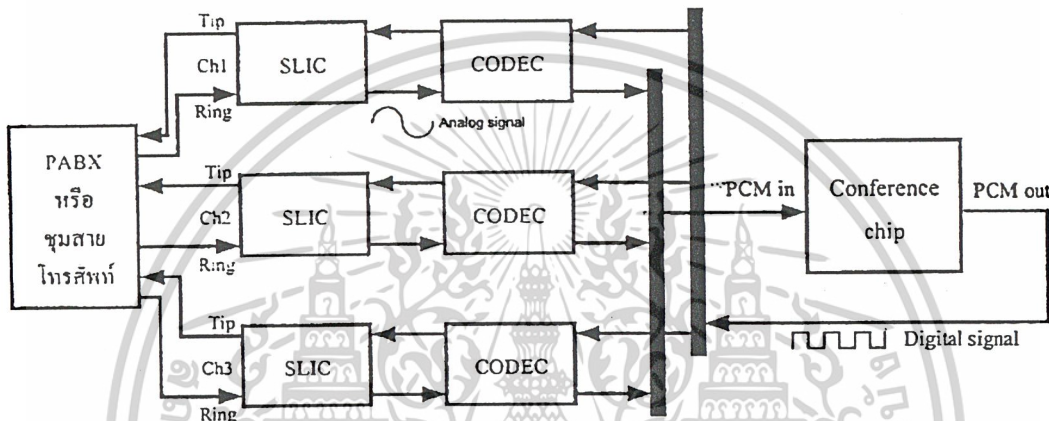
2.12 หลักการทำชีพการประชุมทางโทรศัพท์

1. การรวมสัญญาณเข้าด้วยกัน เป็นวิธีที่ดีที่สุดในแง่ของความถูกต้องที่ได้รับ และถูกต้องในแง่ความเป็นธรรมชาติในการประชุม โดยจะเป็นการรวมสัญญาณจากผู้ส่งทั้งหมด เข้าด้วยกัน แล้วส่งสัญญาณที่ได้สู่ผู้อื่นการรวมสัญญาณในที่นี้หมายถึง การแปลงสัญญาณทั้งหมดจากสัญญาณพีซีเอ็มที่ไม่เป็นเชิงเส้นก่อน แล้วจึงรวมสัญญาณทั้งหมดเข้าด้วยกัน ด้วยการใช่วงจรบวก จากนั้น จึงแปลงกลับไปเป็นสัญญาณพีซีเอ็มตามเดิม แล้วจึงส่งต่อให้ผู้รับ

2. การใช้เสียงดังที่สุด เป็นอัลกอริทึมที่ใช้หลักความเป็นจริง ประการที่ว่า เสียงของมนุษย์จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันและเสียงสนทนาของคนเราจะมีลักษณะที่เป็นคาบเวลา ดังนั้นจึงเป็นผลให้สามารถทำการประชุมทางโทรศัพท์ได้

2.13 หลักการทำงานของวงจรประชุมร่วมทางโทรศัพท์

โดยทั่วไปการใช้งานโทรศัพท์จะเป็นของ 2 บุคคลต่างสถานที่กันแต่สำหรับการใช้โทรศัพท์เพื่อการประชุมต้องมีบุคคลมากกว่า 2 บุคคลขึ้นไปในการสนทนาต่างสถานที่กัน จึงจำเป็นต้องมีวงจรและหลักการทำงานเพิ่มเติมจากระบบโทรศัพท์ปกติทั่วไป โดยหลักการทำงานของการใช้งานโทรศัพท์เพื่อการประชุมจะเป็นการรวมสัญญาณจากผู้ส่งทั้งหมด เข้าด้วยกัน แล้วส่งสัญญาณที่ได้สู่ผู้อื่นการรวมสัญญาณในที่นี้หมายถึง การแปลงสัญญาณทั้งหมดจากสัญญาณพีซีเอ็มที่ไม่เป็นเชิงเส้นก่อน แล้วจึงรวมสัญญาณทั้งหมดเข้าด้วยกัน ด้วยการใช่วงจรบวก จากนั้น จึงแปลงกลับไปเป็นสัญญาณพีซีเอ็มตามเดิม แล้วจึงส่งต่อให้ผู้รับ แต่จากโครงงานนี้จะมีผู้ร่วมประชุมทั้งหมด 3 คน ซึ่งสามารถแสดงผังรูปในบล็อกไดอะแกรมโดยมีรายละเอียดของส่วนต่างๆดังนี้

รูปที่ 2.27 บล็อกไดอะแกรมการใช้งานโทรศัพท์เพื่อการประชุม

จากรูปบล็อกไดอะแกรมแสดงถึงคู่สายที่ต้องการประชุม 3 คู่สาย ซึ่งอาจมาจาก PABX หรือชุดสายโทรศัพท์แต่ละคู่สายจะเข้ามา SLIC โดยหลักการที่สำคัญของส่วน SLIC คือการเชื่อมต่อเข้ากับคู่สายทิวและริงจะได้เอาที่พูดแยกออกมาระหว่างสัญญาณที่ไปและกลับหรือที่เรียกว่า 2W ไป 4W นั่นเอง และสัญญาณที่ได้จาก 4W จะส่งเข้าวงจรโคเดคซึ่งทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณอะนาล็อกเป็นดิจิทัลและสัญญาณดิจิทัลเป็นอะนาล็อกตามลำดับ

2.14 การออกแบบวงจรดิจิทัล

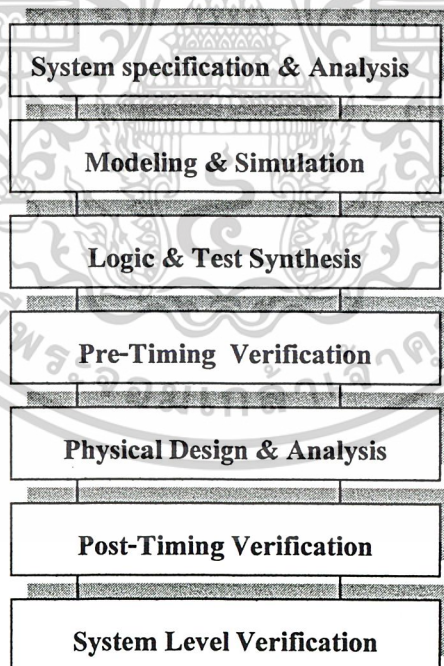
การออกแบบวงจรดิจิทัลนั้น ในปัจจุบันก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยการใช้ภาษาบรรยายการทำงานของวงจร (Hardware Description Language : HDL) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สำหรับออกแบบฮาร์ดแวร์ โดยใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานสากลเช่น Verilog หรือ VHDL (VHSIC Hardware Description Language (VHSIC : Very High Speed Integrated Circuit)) หรือเป็นภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานเช่น AHDL (Altera Hardware Description Language) หรือ PHDL (Philips Hardware Description Language) เป็นต้น มาบรรยายการทำงานของวงจรที่ออกแบบไว้ ในการออกแบบด้วยภาษา VHDL ผู้ออกแบบเพียงแต่เขียนซอสโค้ด (Source Code) บรรยายการทำงานของวงจร หลังจากนั้นทำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมไพล์ (Compile) แล้วจำลองการทำงาน (Simulate) คว้าได้ฟังก์ชันการทำงานและไทม์มิ่ง (Timing) ตามที่ต้องการหรือไม่ จากนั้นนำซอสโค้ดที่ได้ไปทำการสังเคราะห์ด้วยโปรแกรมสังเคราะห์ (Synthesis Tool) สุดท้ายนำวงจรที่ได้จากการสังเคราะห์ไปทำการแมป (Map) ลงไปยัง FPGA (Field Programmable Gate Array) เพื่อเป็นชิป (Chip) ต้นแบบสำหรับการนำไปทดสอบการทำงาน

2.14.1 การออกแบบจากบนลงล่าง

ในการพัฒนางจรรวมเชิงเลขขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ผู้ออกแบบมักจะมองการออกแบบให้อยู่ในรูปของบล็อกโคแตรแกรมก่อน จากนั้นจึงวิเคราะห์ให้ลึกถึงรายละเอียดต่อไป ซึ่งภาษา VHDL นั้นอนุญาตให้อธิบายการทำงานของแต่ละบล็อก และวิเคราะห์การทำงานแก้ไขและปรับปรุงการทำงานจากผลที่วิเคราะห์ เพื่อให้ได้ผลงานตามที่ต้องการ โดยการออกแบบในลักษณะนี้เรียกว่าหลักการออกแบบจากบนลงล่าง (Top-Down Design) ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับวิธีการออกแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Design) จะเห็นได้ว่าการออกแบบจากล่างขึ้นบนจะใช้เวลาในการออกแบบมากกว่า เพราะเป็นการวาดด้วยอุปกรณ์ต่างๆ (Schematic Capture) ที่ประกอบกันเข้าเป็นวงจรออกแบบจำลองการทำงาน ตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งใช้เวลามาก และถ้าวงจรที่ต้องการตรวจสอบมีความซับซ้อนมากก็จะเป็นเรื่องที่ยากมากในการออกแบบลักษณะนี้ ดังนั้นการใช้ภาษา VHDL กับหลักการออกแบบจากบนลงล่างจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบและพัฒนางจรที่มีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งยังช่วยลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการออกแบบ

รูปที่ 2.28 แสดงขั้นตอนการออกแบบจากบนลงล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 2.28 แสดงให้เห็นขั้นตอนการออกแบบจากบนลงล่าง ทั้งนี้ในทางปฏิบัติอาจจะมีข้อแตกต่างไปจากนี้บ้างเล็กน้อย โดยขั้นตอนของการออกแบบจากบนลงล่างมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างข้อกำหนดของความต้องการ และวิเคราะห์แบบ เพื่อหาแนวความคิดและหลักการ (Idea and Concept) ในการแก้ปัญหา

2. ขั้นตอนการเขียนรูปแบบของระบบที่ต้องการออกแบบโดยใช้ภาษา VHDL สำหรับบรรยายพฤติกรรมการทำงาน พร้อมทั้งจำลองการทำงาน เพื่อเปรียบเทียบและตรวจสอบความถูกต้องกับข้อกำหนด

3. ขั้นตอนการสังเคราะห์ ซึ่งจะต้องทำการกำหนดเทคโนโลยีที่จะมารองรับวงจรที่ออกแบบและระบบช่วยออกแบบจะทำการสังเคราะห์วงจรที่ได้จากรูปแบบที่เขียนขึ้นให้อยู่ในรูปของวงจรที่ประกอบด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวงจรระดับเกต (Gate Level) และการเชื่อมต่อกันของอุปกรณ์เหล่านี้ หรือไม้ก็ขึ้นอยู่ในรูปของเนตลิสต์ (Net list) ที่สามารถนำไปผลิตลงบนอุปกรณ์อื่นได้

4. หลังจากการสังเคราะห์วงจรให้อยู่ในระดับเกตหรือเนตลิสต์แล้ว ข้อมูลที่ได้นอกจากจะเป็นข้อมูลสำหรับจำลองการทำงานในเรื่องของความถูกต้องของฟังก์ชันแล้ว ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับเวลาด้วย ซึ่งจากความจริงที่ว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกชิ้นจะมีเวลาหน่วงของการเคลื่อนผ่าน (Propagation Delay time) เสมอ ถึงแม้ว่าจะเป็นเวลาที่น้อยมากในระดับนาโนวินาที แต่ถ้าภายในวงจรหนึ่งประกอบด้วยเกตของฟังก์ชันต่างๆจำนวน 10,000 ชิ้นไป เวลาดังกล่าวนี้จะสะสมกันมากขึ้นจนอาจจะทำให้การทำงานของวงจรทั้งหมดผิดไปหรือไม่สามารถทำงานด้วยความถี่สัญญาณนาฬิกาสูงๆได้

5. ขั้นตอนการผลิตเป็นวงจรจริง (Technology and Device Mapping) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์มาผลิต ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ FPGA หรือวงจรรวม ASIC

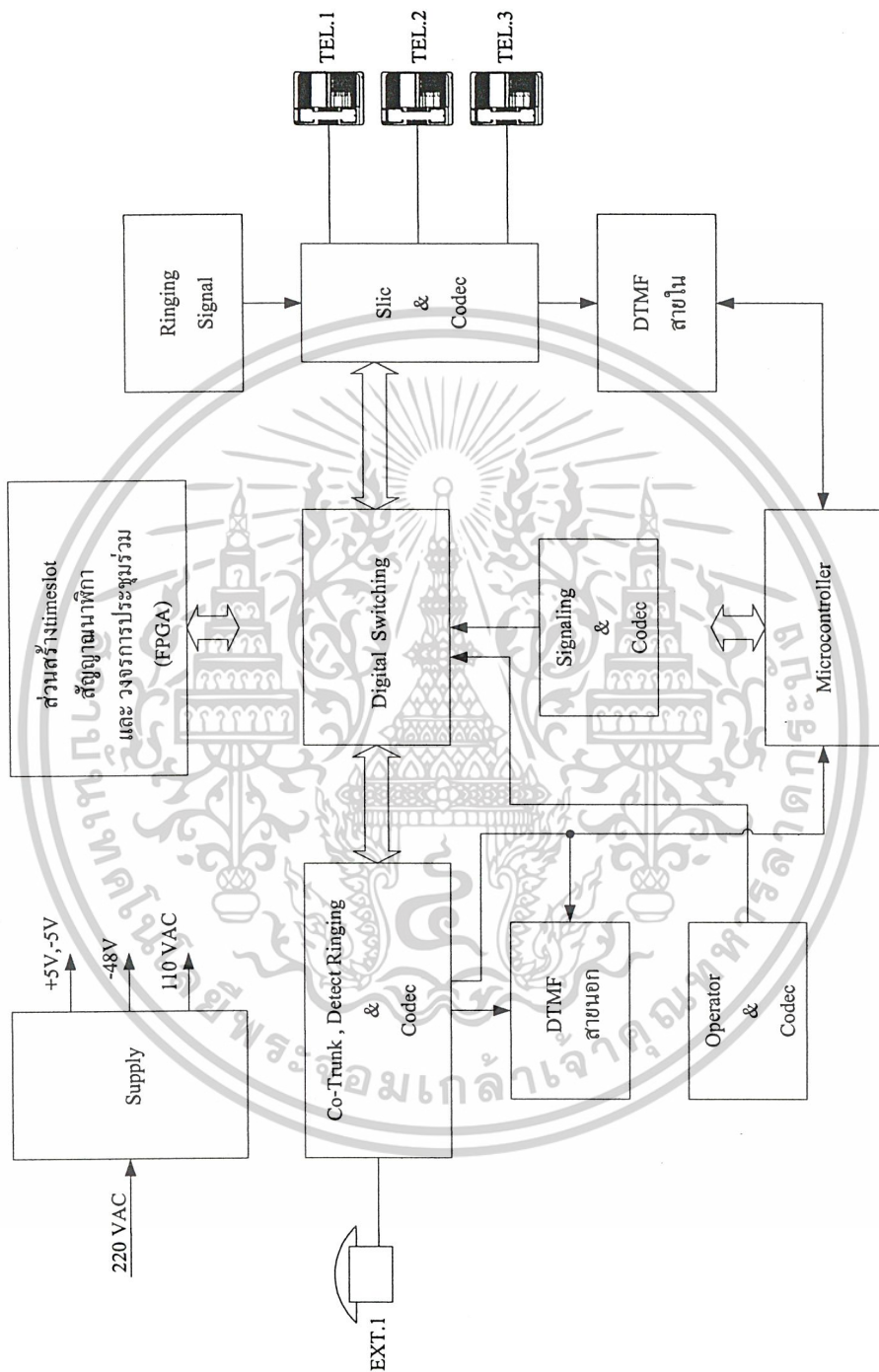
6. หลังจากที่ได้วงจรจริงมาแล้วยังต้องมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบการทำงานที่ต้องคำนึงถึงเวลาดำเนินการเพื่อความถูกต้องของวงจรครั้งสุดท้ายก่อนที่จะนำไปรวมเข้ากับอุปกรณ์อื่นๆให้เป็นระบบ เพราะในขั้นตอนนี้วงจรที่ออกแบบจะประกอบด้วยอินพุตและเอาต์พุตแพด (Pad) ซึ่งเป็นจุดต่อสำหรับและส่งสัญญาณกับภายนอก

7. หลังจากที่น่าวงจรที่ออกแบบรวมเข้ากับอุปกรณ์อื่นๆให้เป็นระบบแล้วนั้น จะต้องทดสอบการทำงานรวมทั้งระบบร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆอีกครั้ง ซึ่งเป็นการตรวจสอบการทำงานจริงขั้นสุดท้าย

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

3.1 บล็อกไดอะแกรมรวม

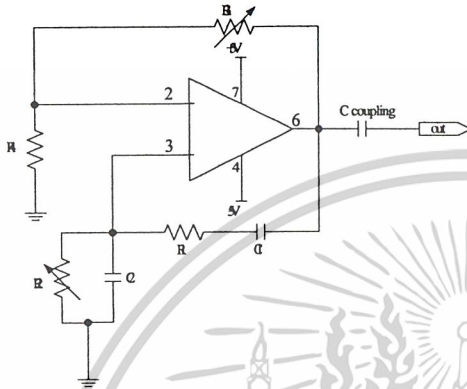
รูปที่ 3.1 บล็อกไดอะแกรมรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ส่วนสร้างสัญญาณโทรศัพท์ (Tone Generator)

การสร้างสัญญาณทางโทรศัพท์ที่ต้องการสัญญาณให้คง สัญญาณไม่ว่างและสัญญาณเรียกกลับ โดยสัญญาณทั้งสองสัญญาณนี้มีพื้นฐานจากสัญญาณไซน์ 400 เฮิร์ต จะใช้วงจรเวินบริดจ์ออสซิลเลเตอร์ (Weinbridge Oscillate) ในการสร้างโดยความถี่ในการออสซิลเลตของวงจรจะมีการคำนวณได้ดังต่อไปนี้

$$\omega_0 = \frac{1}{\sqrt{R_1 R_2 C_1 C_2}} \quad , \quad 1 + \frac{R_3}{R_4} \geq \frac{R_1}{R_2} + \frac{C_1}{C_2}$$

รูปที่ 3.2 วงจรเวินบริดจ์ ออสซิลเลเตอร์

- การสร้างสัญญาณไซน์ 400 เฮิร์ต

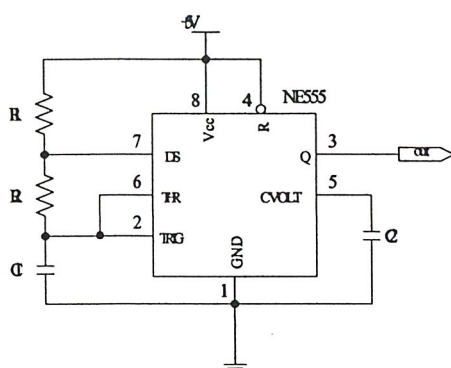
ให้ $R_1 = R_2 \gg R, C_1 = C_2 \gg C$

$$f = \frac{1}{2\pi RC}$$

ถ้า $R = 3.9 \text{ k}\Omega$ และ $C = 0.1 \text{ }\mu\text{F}$ จะได้ $f = 408.08 \text{ Hz}$

เมื่อได้ค่าความถี่ตามต้องการแล้วก็จะต่อวงจรอินเวอร์ตติ้งแอมพลิฟายเออร์ (Inverting Amplifier) เพื่อปรับค่าโวลเตจให้เหมาะสมและจ่ายกระแสได้เพียงพอกับการใช้ต่อไปโดยจะให้มีการขยายที่อัตราขยายมากที่สุดคือ 2

ส่วนสัญญาณเรียกกลับและสัญญาณไม่ว่าง ก็คือสัญญาณไซน์ที่มีการทำงานเป็นช่วง ๆ จากหลักการนี้จะใช้นาฬิกาสวิตช์ในการตัด-ต่อสัญญาณ 400 เฮิร์ต เป็นเอาท์พุท โดยให้ขาคอนโทรลของนาฬิกาสวิตช์นี้เป็นสัญญาณพัลส์ ที่สร้างจากไอซี 555 โดยมีวิธีการคำนวณและสร้างดังนี้

รูปที่ 3.3 วงจรสร้างพัลส์คอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์

- การสร้างสัญญาณคอนโทรลการสร้างสัญญาณไม่ว่าง

ต้องการสัญญาณคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์ เป็นพัลส์ติด 0.5 วินาที ดับ 0.5 วินาที

$$f = 1.443 / (R_1 + R_2) C_1$$

$$= 1.443 / (300k + 300k) 2.2\mu F$$

$$= 1Hz$$

$$Duty\ cycle = (R_2 / R_1 + R_2) * 100\%$$

$$= (300k / 300k + 300k) * 100\%$$

$$= 50\%$$

- การสร้างสัญญาณคอนโทรลการสร้างสัญญาณเรียกกลับ

ต้องการสัญญาณคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์ เป็นพัลส์ติด 1 วินาที ดับ 4 วินาที

$$T_{on} = 0.693 * R_1 * C_1$$

$$= 0.693 * 270k * 4.7 \mu F$$

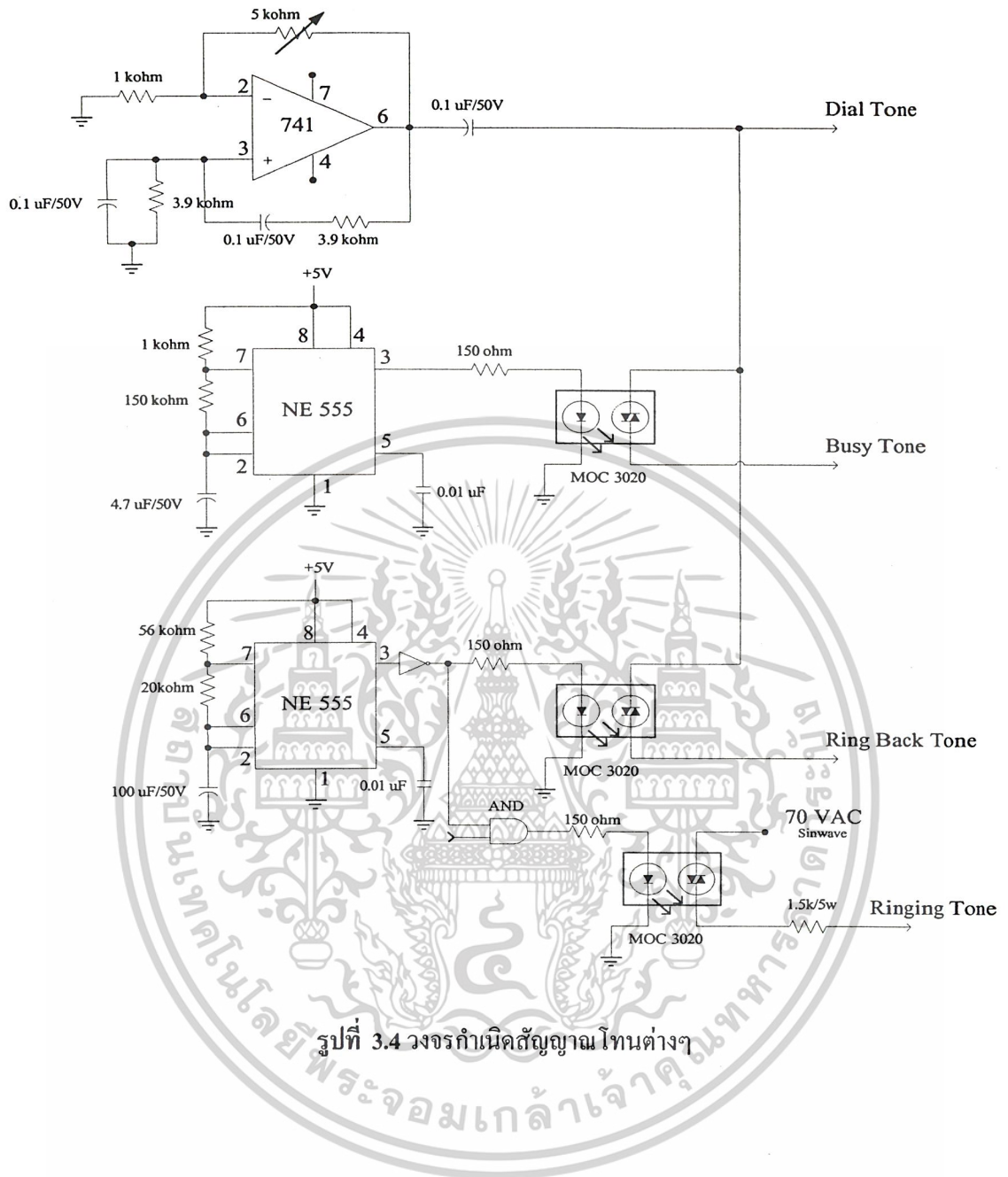
$$= 0.9 \text{ sec}$$

$$T_{off} = 0.693 * R_2 * C_1$$

$$= 0.693 * 1.23M * 4.7 \mu F$$

$$= 4 \text{ sec}$$

เมื่อได้สัญญาณคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์แล้วก็ทำการต่อคังรูปที่ 3.4 ก็จะได้สัญญาณให้กดสัญญาณไม่ว่างและสัญญาณเรียกกลับ

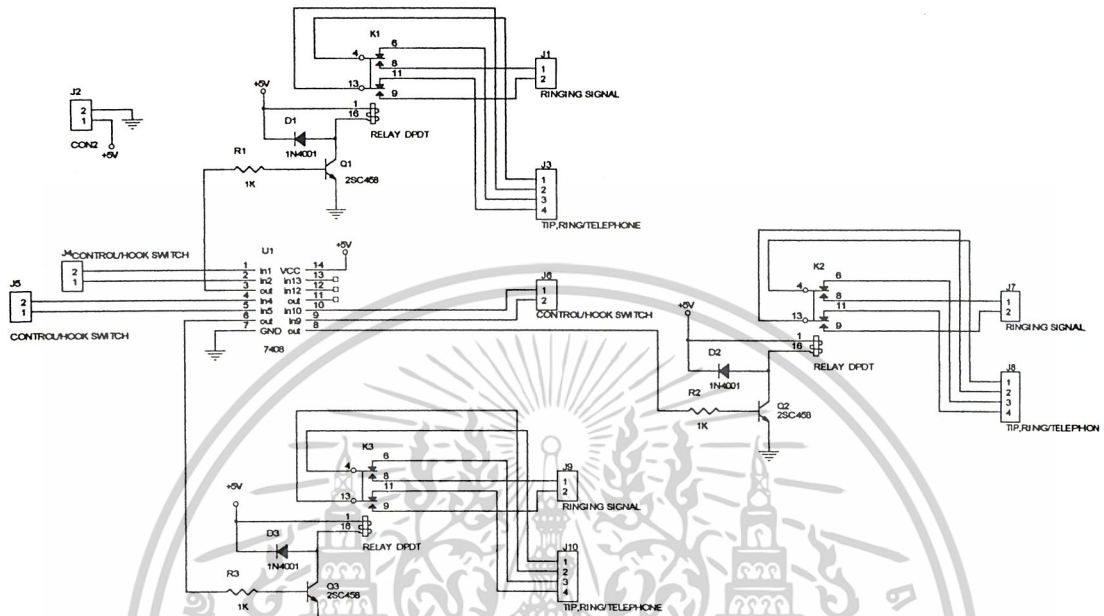

รูปที่ 3.4 วงจรกำเนิดสัญญาณ โทนต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 วงจรควบคุมสัญญาณกระดิ่ง

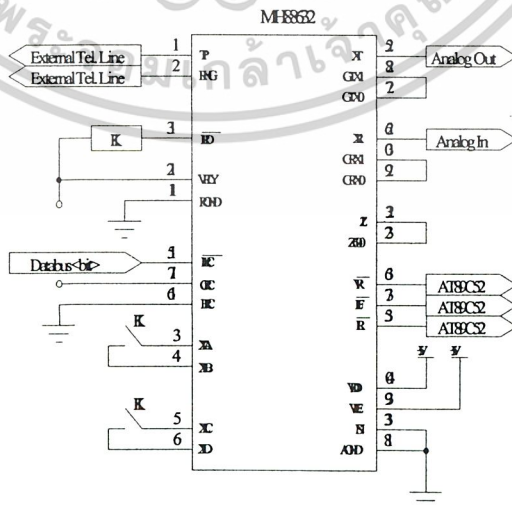
วงจรนี้ใช้ในการควบคุมสัญญาณกระดิ่งให้ติด 1 วินาที คับ 4 วินาที เพื่อให้เป็นไปตามสัญญาณที่มาจากชุมสายโทรศัพท์ โดยใช้เอาท์พุทแอนแกดไปควบคุม Relay ส่วนอินพุททั้งสองขาจะต่อกับสวิตช์ และสัญญาณที่มาจากคอนโทรลเลอร์ ตามลำดับ

รูปที่ 3.5 วงควบคุมสัญญาณกระดิ่ง

3.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่งและตอบรับโทรศัพท์และ 2-4 ไฮบริดจ์ คอนเวอร์ชัน

ในโครงการนี้ใช้ CO-TRUNK MH88632 ของบริษัท MITEL มาเป็นส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่งและตอบรับโทรศัพท์ รวมทั้งเป็นวงจร 2-4 HYBRID CONVERSION โดยต่ออุปกรณ์ภายนอกเข้ากับ MH88632 ดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 การต่ออุปกรณ์ภายนอกกับ CO-TRUNK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีลำดับการดำเนินการดังนี้

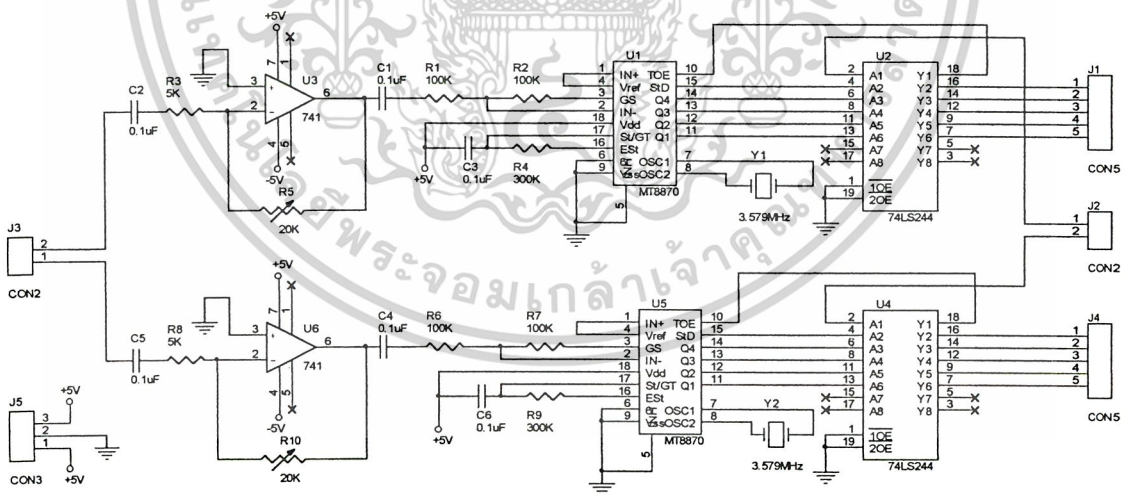
1. เมื่อมีสัญญาณกระดิ่ง เข้ามาที่ขา Tip และ Ring แล้วสัญญาณที่ขา 36 RV (Ring detect) จะเปลี่ยนสถานะจาก 1 ไปเป็น 0 และสัญญาณจากขา 1 จะแสดงรอกอยู่ที่ค่าต่ำสุดของแอดเดรส 04H

2. เมื่อไมโครคอนโทรลเลอร์ตรวจสอบที่แอดเดรส 04H ก็จะรู้สถานะของ RV แล้วไมโครโพรเซสเซอร์จะทำการส่งสัญญาณ High เข้าที่ขา 15 LRC (Loop Relay Control) เมื่อขาที่ 15 เปลี่ยนสถานะจาก 0 เป็น 1 แล้วสถานะของขา 12 LRD (Loop Relay Driver) จะเปลี่ยนสถานะจาก 1 เป็น 0 ซึ่งจะทำให้รีเลย์ K1 ถูกกระตุ้น

3. เมื่อรีเลย์ K1 ถูกกระตุ้นแล้วจะทำการต่อโหลดโทรศัพท์โดยขา 3 กับขา 4, ขา 5 กับขา 6 จะเชื่อมต่อกัน จากนั้นเราสามารถส่งสัญญาณเสียงตอบรับเข้าที่ขา 26 Rx และรับสัญญาณ DTMF ของสายภายนอกจากขา 25 Tx

3.5 ส่วนรับสัญญาณ DTMF

ใช้ไอซี เบอร์ MT8870 เป็นตัวตรวจสอบสัญญาณ DTMF โดยเอาที่พุดที่ได้จะต่อกับ 74LS244 เพื่อใช้เป็นบัฟเฟอร์แล้วไปต่อกับส่วนวงจร I/O เพื่อรอไมโครคอนโทรลเลอร์มาเช็คบิตต่าง ๆ โดยส่วนนี้จะต่อภาคขยายสัญญาณ DTMF โดยใช้ ไอซีออปแอมป์ UA741 เพื่อให้สัญญาณที่ได้มีระดับพอเหมาะและกระแสเพียงพอกับที่ MT8870 ต้องการและจะมี 2 ชุด เพราะจะแยกการตรวจสอบระหว่างคู่สายภายในใช้ 1 ชุดและคู่สายภายในอีก 1 ชุด

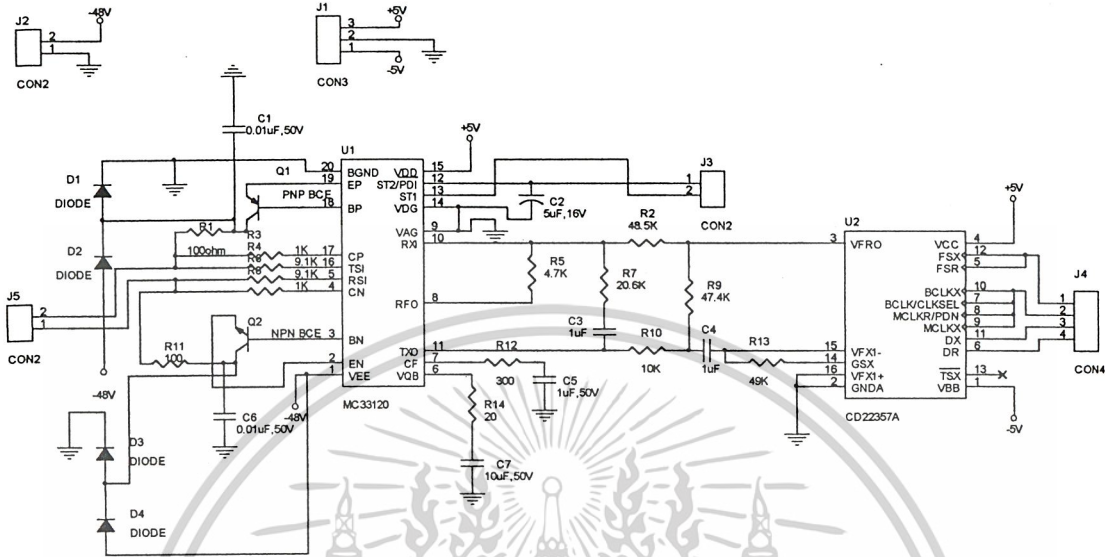

รูปที่ 3.7 วงจรในส่วนตรวจสอบสัญญาณ DTMF

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 วงจรการต่อคู่สายภายในเข้ากับ โคเดค

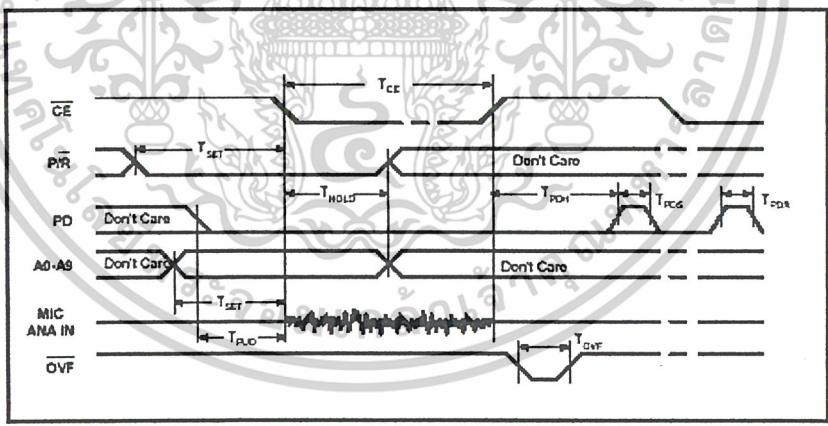
ดังรูปที่ 3.8 เป็นการต่อเพียงหนึ่งคู่สายภายในเท่านั้นสามารถเพิ่มจำนวนคู่สายภายในโดยต่อเช่นเดียวกัน โดยต่อขา Dx และ Dr ของแต่ละตัวเข้ากับ STi0 และ STo0 ตามลำดับ เข้ากับไอซีดิจิทัล สวิตซ์

รูปที่ 3.8 วงจรการต่อคู่สายภายในเข้ากับโคเดค

3.7 ส่วนตอบรับและบันทึกเสียง

โครงการนี้ใช้ ไอซี ISD2590 เป็นตัวตอบรับและบันทึกเสียง โดยมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

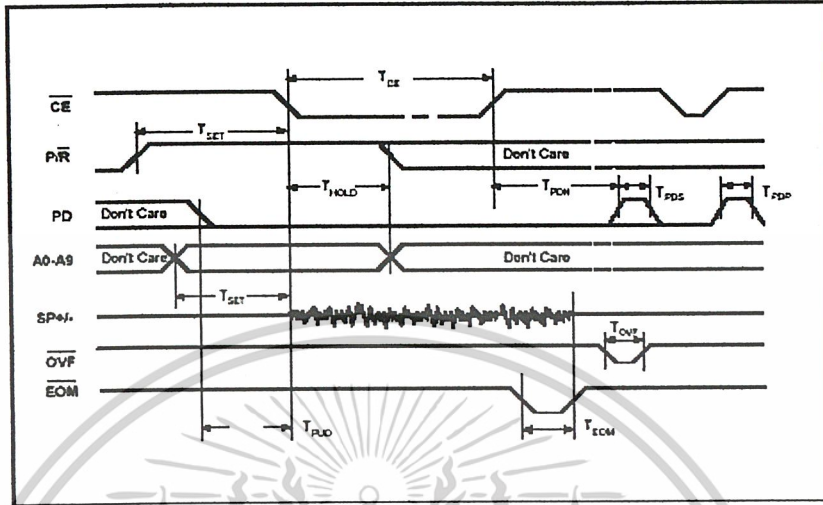
รูปที่ 3.9 แผนภูมิเวลาในการบันทึกของ ISD2590

ขั้นตอนควบคุมการบันทึก

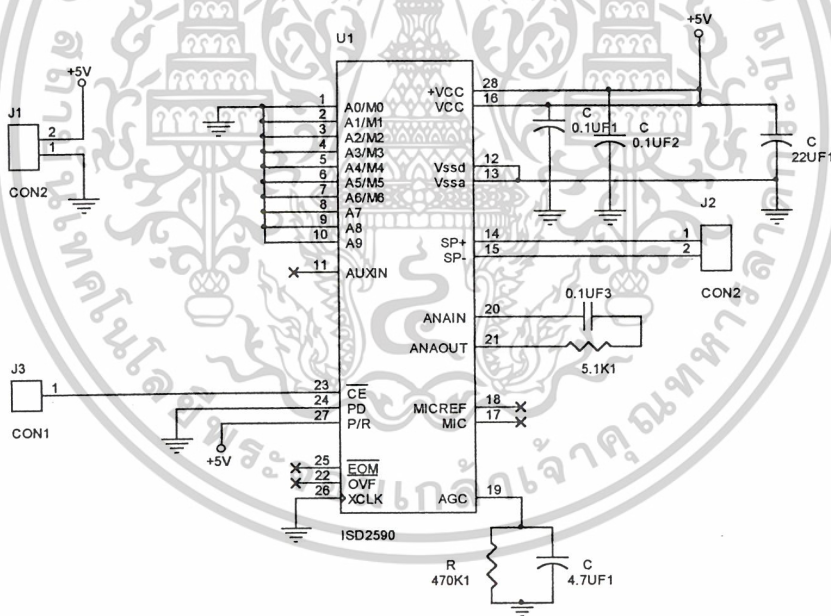
- กำหนดให้ขา P/R เป็น Low
- เซตค่าแอดเดรสที่ขา A₀ – A₉
- ให้ขา PD เป็น Low
- กำหนดให้ขา CE เป็น Low จะทำให้เริ่มต้นการบันทึกและคงสถานะขา CE เป็น Low ตลอดเวลาการบันทึกและขณะนี้ขา EOM จะเป็น High

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การสิ้นสุดการบันทึก จะทำได้โดยให้ขา CE กลับไปเป็น High และขา EOM จะเป็นพัลส์ Low และจะบันทึกในหน่วยความจำ เพื่อแสดงจุดสิ้นสุดของข้อความ ที่บันทึก
- เมื่อ CE มีพัลส์ Low เข้ามาจะทำให้เริ่มต้นการบันทึกอีกครั้ง ในแอดเดรสที่ต่อจากการบันทึกครั้งก่อน โดยจาก EOM Marker และขา EOM จะเป็น High

รูปที่ 3.10 แผนภูมิเวลาในการเล่นกลับของ ISD2590

รูปที่ 3.11 การต่อใช้งานไอซีบันทึกเสียง ISD2590

3.8 ไมโครคอนโทรลเลอร์ (MCS-51)

ใช้บอร์ดของบริษัท SILA เบอร์ ANT-3172 เป็น Embedded Board ที่มี I/O PORT จำนวนมากให้เลือกใช้งานถึง 84 บิตเพื่อการพัฒนางานขยายการควบคุมอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบด้วยพอร์ต 12 บิตจาก MCU และ 72 บิตจากไอซี 8255 นอกจากนี้ยังมี LCD PORT ที่สามารถต่อกับ LCD MODULE ได้โดยตรง ใช้ 80C31 เป็น MCU หรืออาจจะเลือกใช้งานกับ Single Chip เบอร์อื่นที่โครงสร้างพื้นฐาน

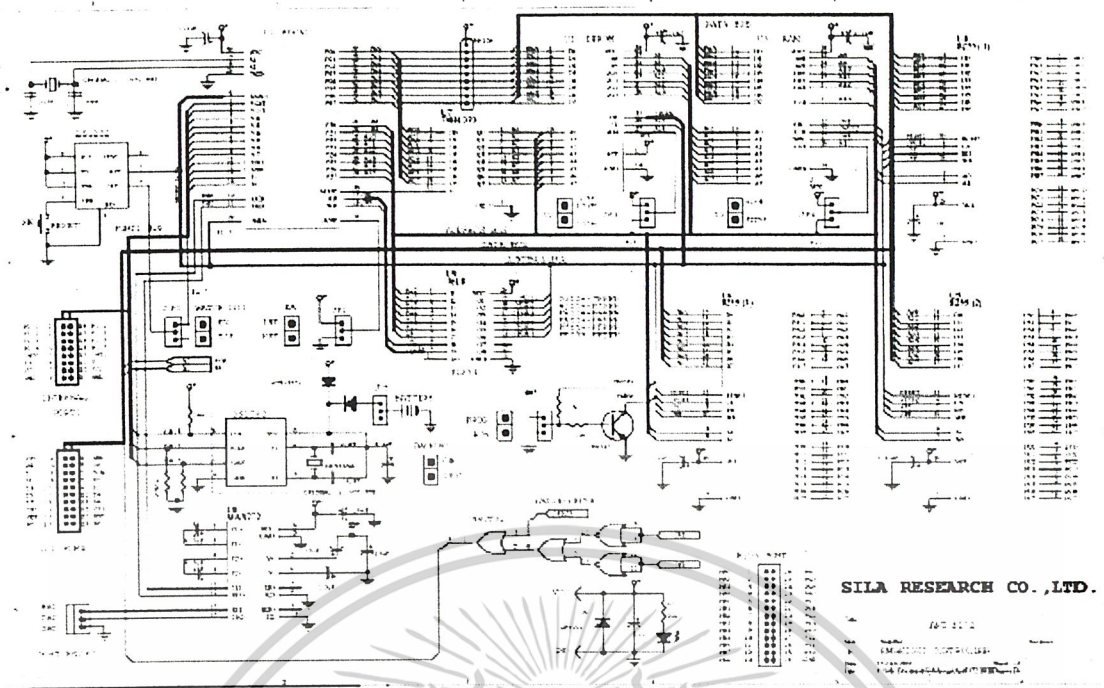
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมือนกัน เช่น 89C51, 89C52, 89C55 ของ ATMEL, 89C51RD2 ของ PHILIPS และ DS5000T ของ DALLAS เป็นต้น สามารถเลือกใช้งานกับหน่วยความจำภายนอกได้สูงสุดถึง 62 Kbytes มีวงจร Watchdog เพื่อให้บอร์ดทำงานอย่างมีเสถียรภาพป้องกันบอร์ด HANG ในขณะที่ทำงานอยู่ และใช้ไอซี DS1302 เป็น Real Time Clock ที่มีวงจร Backup พร้อมใช้งานได้ทันทีรวมทั้งมีพอร์ตสื่อสารอนุกรม RS232 ให้สามารถเชื่อมต่อกับเครื่อง PC ได้

คุณสมบัติของบอร์ด

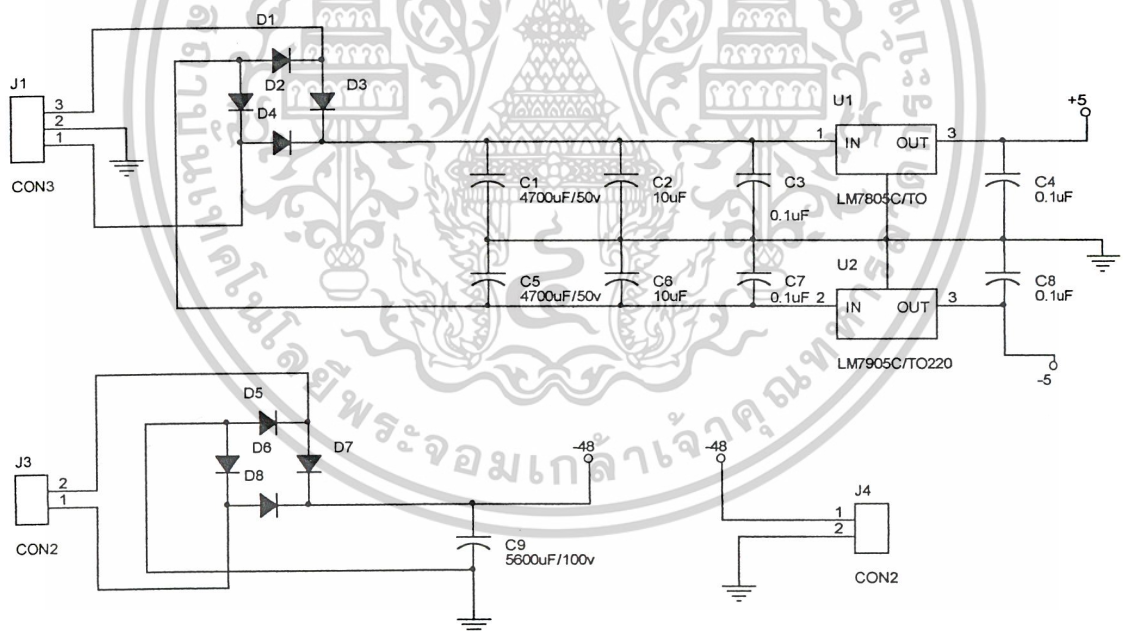
CPU	80C31
CLOCK	11.0592 MHz
MEMORY	0/32KBytes PROGRAM MEMORY 0000H-7FFFH 8/30Kbytes PROGRAM + DATA MEMORY 8000H-F7FFFH
RESET	DS1232LP (RESET AND WATCHDOG)
JUMPER	WATCHDOG (EN/DIS), EA-PIN (EXT/INT), PROG/RUN JUMPER BACKUP (OFF/ON), ROM(U2) (8K/32K), RAM(U3) (8K/32K)
CONNECTOR	26-PIN HEADER 24B USER PORT1 (F800H-F9FFFH) 26-PIN HEADER 24B USER PORT2 (FC00H-FDFFFH) 26-PIN HEADER 24B USER PORT3 (FE00H-FFFFFH) 16-PIN HEADER 12B PORT (PORT1, INT0, INT1, T0, T1) 3-PIN RS232 PORT, 2-PIN 5VDC
RS232	MAX232
RTC	DS1302 (OPTION)
OTHER	2 TEST POINT FOR CLIP (VCC,GND) BATTERY 3V +BATTERY SOCKET (OPTION)
POWER	5 VDC
SIZE BOARD	4”x5.5”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.12 การเชื่อมต่อส่วนไมโครคอนโทรลเลอร์

3.9 แหล่งจ่ายไฟ

รูปที่ 3.13 วงจรแหล่งจ่ายไฟ +5V, -5V และ -48V

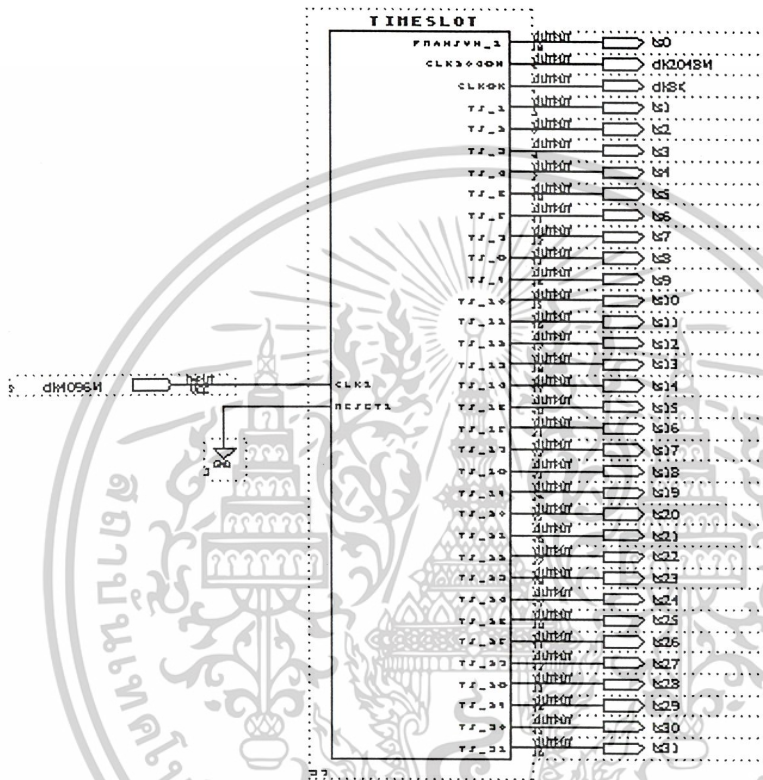
3.10 ส่วนสร้างสัญญาณนาฬิกาซิงค์และไทม์สล็อต

จากการศึกษาโคเดค (MC145557) และดิจิตอลสวิทช์ พบว่าต้องสร้างสัญญาณนาฬิกาขนาด 4.096 MHz, 2.048 MHz และสัญญาณเฟรมซิงค์ขนาด 8 KHz เพื่อป้อนให้กับดิจิตอลสวิทช์และโคเดค ในการที่จะให้วงจรเข้ารหัสและถอดรหัสได้จะต้องมีการสร้างสัญญาณนาฬิกาและสัญญาณช่วงเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Time Slot) เพื่อให้วงจรเข้ารหัสทำการเข้ารหัสจากสัญญาณอะนาล็อกให้เป็นดิจิทัล แล้วเข้าสู่ช่อง PCM แล้วเกิดการเรียงลำดับกันและในทางกลับกันก็เป็นการรับข้อมูลทางดิจิทัล จากช่อง PCM ว่าจะให้วงจรถอดรหัสรับข้อมูลจากช่องเวลาใด

ในการออกแบบจะใช้ภาษา VHDL ในการบรรยายพฤติกรรมการทำงานของสัญญาณนาฬิกาซึ่งมี 32 ช่อง และสัญญาณเฟรมซิงค์ โดยจะใช้คริสตอล 4.096 MHz เป็นตัวผลิตสัญญาณนาฬิกาหลักซึ่งจะแสดงดังรูปที่ 3.14

รูปที่ 3.14 ไทม์สล็อตและสัญญาณเฟรมซิงค์

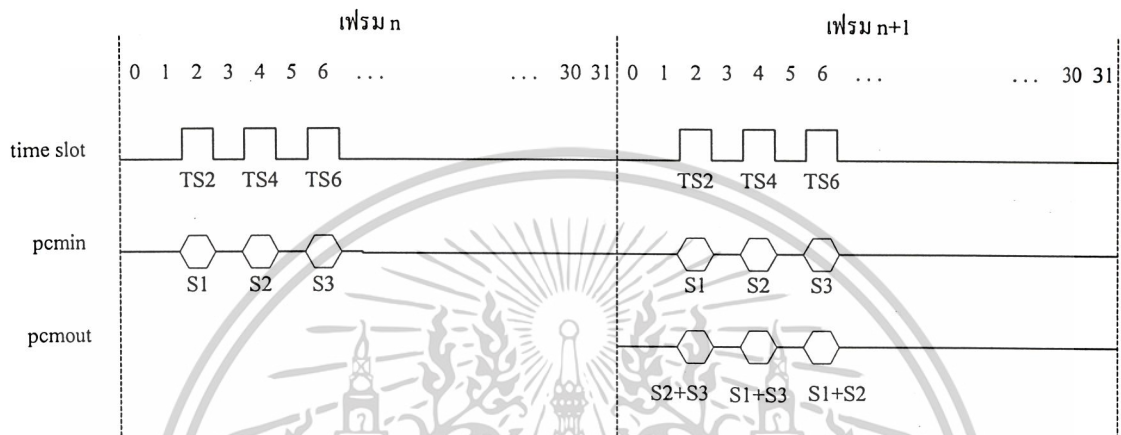
3.11 หลักการทำงานของชิป

เริ่มต้นด้วยโมดูลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมไปเป็นแบบขนาน โมดูลนี้จะทำการแปลงเป็นข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมที่มีอัตราเร็ว 2.048 Mbit/sec ให้เป็นข้อมูลแบบขนาน 8 บิต ซึ่งเป็นสัญญาณพีซีเอ็มแบบไม่เชิงเส้นจะถูกแปลงเป็นข้อมูลเชิงเส้นขนาด 12 บิต เนื่องจากข้อมูลพีซีเอ็มขนาด 8 บิตมีค่าอยู่ 2^8 ซึ่งเท่ากับ 256 ระดับ และเมื่อคิดเฉพาะขนาดของแอมพลิจูดไม่คิดเครื่องหมายจะทำให้ค่ารหัสมีเหลือ 128 ระดับ (ค่าทางด้านบวกและลบสมมาตรกัน) เมื่อแปลงเป็นเลขเชิงเส้นจะได้อยู่ระหว่าง 1-4032

เมื่อได้ข้อมูลเชิงเส้นขนาด 12 บิต นำข้อมูลเชิงเส้นขนาด 12 บิตของผู้ประชุมทำการบวกเข้าด้วยกัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการบวกไปทำการลบด้วยข้อมูลของตัวเอง จะทำให้ผู้ประชุมแต่ละคนได้

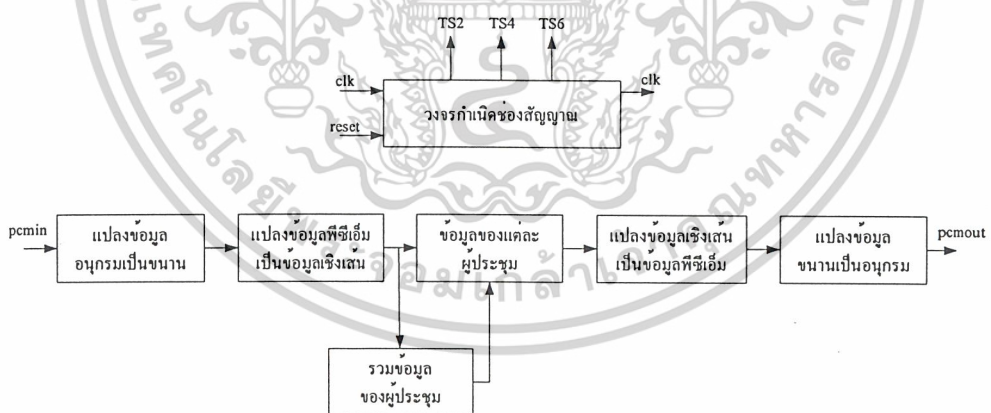
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลบวกของผู้ประชุมคนอื่น ต่อจากนั้นทำการแปลงจากข้อมูลเชิงเส้นเป็นข้อมูลแบบไม่เชิงเส้นและทำการแปลงจากข้อมูลแบบขนานเป็นข้อมูลแบบอนุกรมและส่งไปยังผู้ประชุม ตัวอย่างเช่น มีข้อมูลพีซีเอ็ม S1 S2 และ S3 ในช่องสัญญาณที่ 2 4 และ 6 ตามลำดับ ทำการประชุมกันโดยข้อมูลทั้ง 3 อยู่ในสัญญาณด้านรับที่ชื่อว่า $pcmin$ ในเฟรมที่ n ดังนั้นในเฟรม $n+1$ ที่สัญญาณด้านส่งที่ชื่อว่า $pcmout$ ข้อมูลพีซีเอ็มที่ส่งออกมาจะเป็น $S2+S3$, $S1+S3$ และ $S1+S2$ ในช่องสัญญาณที่ 2,4 และ 6 ตามลำดับ สามารถแสดงเป็นแผนภาพเวลาดังรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.15 แผนภาพเวลาที่ใช้เป็นหลักการออกแบบชิปการประชุมทางโทรศัพท์

3.11.1 หลักการทำงานของแต่ละโมดูล

รูปที่ 3.16 รูปการทำงานของการประชุมร่วม

1. โมดูลแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเป็นแบบขนาน เนื่องจากข้อมูลพีซีเอ็มที่ใช้งานจะมีลักษณะเป็นเฟรม ใน 1 เฟรมประกอบไปด้วย 32 ช่องสัญญาณ ในแต่ละช่องสัญญาณจะมีข้อมูลแบบพีซีเอ็มที่มีลักษณะเรียงกันเป็นข้อมูลอนุกรมขนาด 8 บิต การทำงานของโมดูลนี้จะรับข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเข้ามาด้วยอัตราเร็ว 2.048 Mbit/sec และนำข้อมูลมาแปลงเป็นข้อมูลแบบขนานขนาด 8 บิต ในการออกแบบจะเป็นการสร้างวงจรเลียนแบบรับข้อมูลอินพุตแบบอนุกรม แต่เอาที่พุทเป็นแบบขนาน Parallel โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรจะเริ่มทำงานก็ต่อเมื่อสัญญาณ TS2, TS4 และ TS6 เป็น '1' โดยจะเลื่อนข้อมูลที่รับเข้ามาตัวแรกไปเก็บใน shift_en ขนาด 8 บิต และในทุกขอบขาขึ้นของสัญญาณนาฬิกาข้อมูลจะถูกเลื่อนไปทางขวาจากบิต MSB ไปยังบิต LSB ไปเรื่อยๆ

2. โมดูลแปลงข้อมูลจากข้อมูลพีซีเอ็มเป็นข้อมูลเชิงเส้น เป็นโมดูลที่แปลงข้อมูลแบบพีซีเอ็มซึ่งเป็นข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้นให้เป็นข้อมูลเชิงเส้นแบบ A-law เนื่องจากข้อมูลมีการเข้ารหัสแบบพีซีเอ็มและมีการควอนไทซ์แบบไม่สม่ำเสมอคือบริเวณที่มีสัญญาณที่มีแอมพลิจูดต่ำจะใช้ขั้น (step) การจัดระดับสัญญาณแคบๆ และในทางตรงกันข้ามบริเวณที่มีสัญญาณที่มีแอมพลิจูดสูงจะใช้ขั้นจัดระดับแบบกว้าง เลขรหัสพีซีเอ็มแต่ละหลักจะมีความหมายต่างๆ ดังนี้ รหัส A B C D E F G H : A หมายถึง ขั้ว, B C D หมายถึง หมายเลขของส่วนที่แบ่ง, E F G H หมายถึง ชั้นในส่วนที่แบ่ง (16 ชั้นเท่าๆกัน) ดังนั้นรหัสนี้ต้องทำการแปลงรหัสก่อนเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในทางตรรกศาสตร์ได้เช่นว่าเป็นการบวกกันของข้อมูลหรือการเปรียบเทียบข้อมูล การแปลงข้อมูลจากข้อมูลพีซีเอ็มเป็นข้อมูลเชิงเส้นดังตารางที่ 3.1

รหัสพีซีเอ็ม	ข้อมูลเชิงเส้น
B C D E F G H	
0 0 0 W X Y Z	0 0 0 0 0 0 0 W X Y Z 1
0 0 1 W X Y Z	0 0 0 0 0 0 1 W X Y Z 1
0 1 0 W X Y Z	0 0 0 0 0 1 W X Y Z 1 0
0 1 1 W X Y Z	0 0 0 0 1 W X Y Z 1 0 0
1 0 0 W X Y Z	0 0 0 1 W X Y Z 1 0 0 0
1 0 1 W X Y Z	0 0 1 W X Y Z 1 0 0 0 0
1 1 0 W X Y Z	0 1 W X Y Z 1 0 0 0 0 0
1 1 1 W X Y Z	1 W X Y Z 1 0 0 0 0 0 0

ตารางที่ 3.1 ตารางการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มเป็นข้อมูลเชิงเส้นแบบ A-law

3. โมดูลผลรวมของผู้ประชุมร่วม เป็นโมดูลที่ทำการนำข้อมูลของผู้ประชุมแต่ละคนขนาด 13 บิต มาทำการบวกซึ่งผลลัพธ์ที่จะเป็นผลรวมของข้อมูลของผู้ประชุมทั้งหมด เนื่องจากข้อมูลของผู้ร่วมประชุมอยู่คนละช่องสัญญาณ (time slot) จึงต้องมีตัวพักข้อมูลให้พร้อมกันก่อนจะนำไปรวมกันแล้วส่งไปยังโมดูลถัดไป

4. โมดูลข้อมูลที่จะส่งให้ผู้ประชุมแต่ละคน เป็นโมดูลที่จะนำผลรวมของข้อมูลของผู้ประชุมทั้งหมดนำไปลบด้วยข้อมูลของตัวเอง ดังนั้นข้อมูลที่ได้อาจจะเป็นผลรวมของข้อมูลของผู้ประชุมที่เหลือ

5. โมดูลแปลงข้อมูลจากข้อมูลเชิงเส้นเป็นข้อมูลพีซีเอ็ม โมดูลที่ทำการแปลงข้อมูลขนาด 13 บิต กลับมาเป็นข้อมูลขนาด 8 บิต ซึ่งจะใช้เงื่อนไขกลับกันกับโมดูลแปลงข้อมูลจากข้อมูลพีซีเอ็มเป็นข้อมูลเชิงเส้น

6. โมดูลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบขนานเป็นแบบอนุกรม โมดูลนี้ทำหน้าที่ในการแปลงข้อมูลพีซีเอ็ม

แบบขนานที่ส่งมาจากโมดูลแปลงข้อมูลจากข้อมูลเชิงเส้นเป็นข้อมูลพีซีเอ็มให้เป็นข้อมูลพีซีเอ็มแบบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุกรมเพื่อส่งให้กับช่องสัญญาณ (ด้านรับ) ของผู้ประจวบร่วม โดยการสร้างวงจรสามารถโหลดค่าข้อมูลที่ใช้ในการเลื่อนได้ โดยการเลื่อนข้อมูลจะทำงานก่อนต่อเมื่อสัญญาณ TS2 TS4 และ TS6 มีค่าเป็น '1' โดยจะเลื่อนข้อมูลภายในรีจิสเตอร์ shift_en ในทุกขอบขาขึ้นของสัญญาณนาฬิกาข้อมูลจะเลื่อนไปทางขวาจากบิต MSB ไปยังบิต LSB ไปเรื่อยๆโดยนำค่าบิต LSB ส่งมายังเอาต์พุตต่อไป

7. โมดูลวงจรกำหนดช่องสัญญาณ โมดูลใช้สัญญาณนาฬิกา 4.096 MHz เป็นสัญญาณอินพุตในการสร้างสัญญาณ TS2, TS4, TS6 และ TS7 ซึ่งเป็นสัญญาณควบคุมใช้ในการบอกช่องสัญญาณให้กับข้อมูลต่างๆ ได้แก่ แปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเป็นแบบขนาน แปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบขนานเป็นแบบอนุกรม

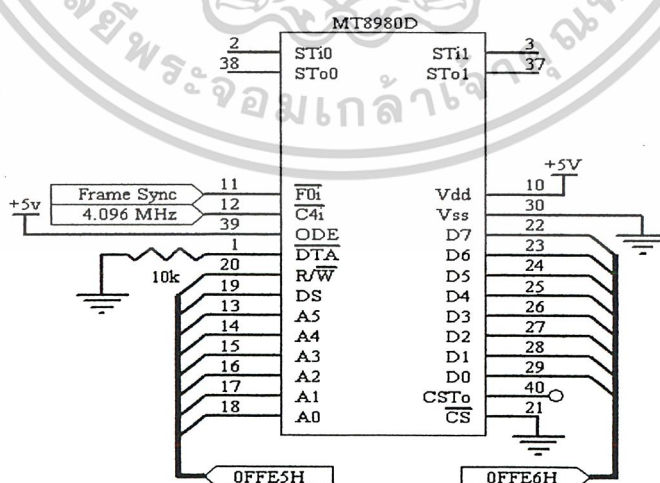
3.12 ส่วนโปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์

การเขียนโปรแกรมให้กับไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อควบคุมส่วนต่างๆ นั้นใช้การทำงานเป็นลูปวนตรวจสอบสถานะและให้บริการส่วนต่างๆ เนื่องจากการทำงานเป็นลูปมีความเสถียรกว่าการทำงานแบบอินเตอร์รัปต์(Interrupt) และการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์เร็วมากการวนลูปจึงทำได้รวดเร็วส่วนต่างๆ จึงไม่ต้องรอกการบริการจากไมโครคอนโทรลเลอร์นานนักผู้ใช้งานจึงไม่รู้สึกรอคอยหรือต้องรอ การเขียนโปรแกรมควบคุมหลักมีโฟลว์ชาร์ทในการเขียนดังรูปที่ 3.18

ในการเขียนโปรแกรมนั้นถ้าจะส่งหรือรับข้อมูลจากส่วนใด จะต้องมีการส่งแอดเดรสออกมาจากพอร์ท 0 ของไมโครคอนโทรลเลอร์ก่อนเพื่อกำหนดว่าให้ส่วนใดใช้ค่าตัวบัส แล้วจึงส่งหรือรับข้อมูลจากพอร์ท 2 ก็จะได้ติดต่อกับส่วนที่ต้องการ

3.13 ดิจิตอลสวิตช์ (Digital Switch)

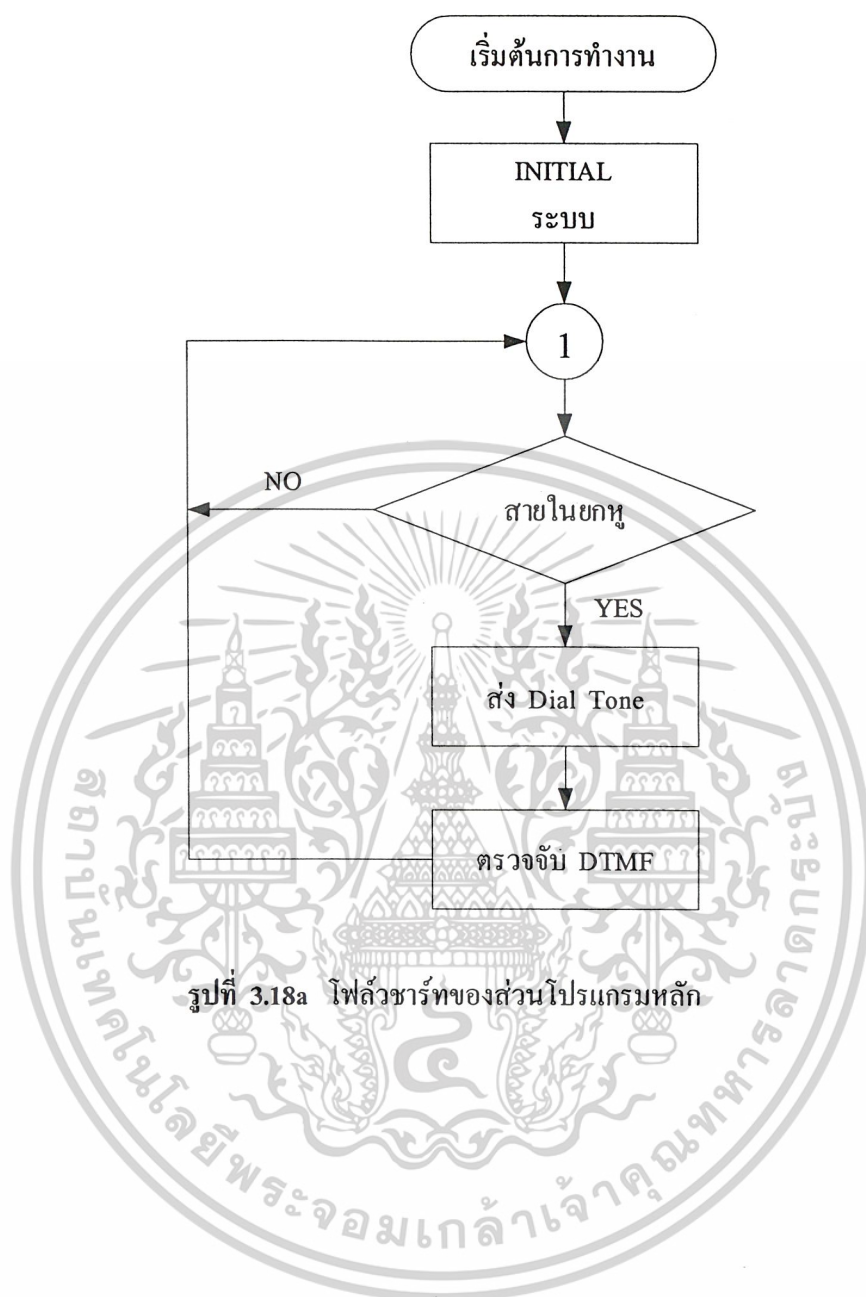
การต่อเพื่อใช้งานดิจิตอลสวิตช์นั้นจะเป็นดังในรูปที่ 3.17 โดยจะใช้แอดเดรสในการติดต่อกับขา A_0 - A_5 ใต้ที่แอดเดรส 05Hและติดต่อกับ D0-D7 ใต้ที่แอดเดรส 06Hและขา DS จะไม่เชื่อมต่อกับคาตาบัส แต่จะเป็นแอดเดรสบัสที่ 0AH เนื่องจากจะได้มีความสะดวกในการเขียนโปรแกรม

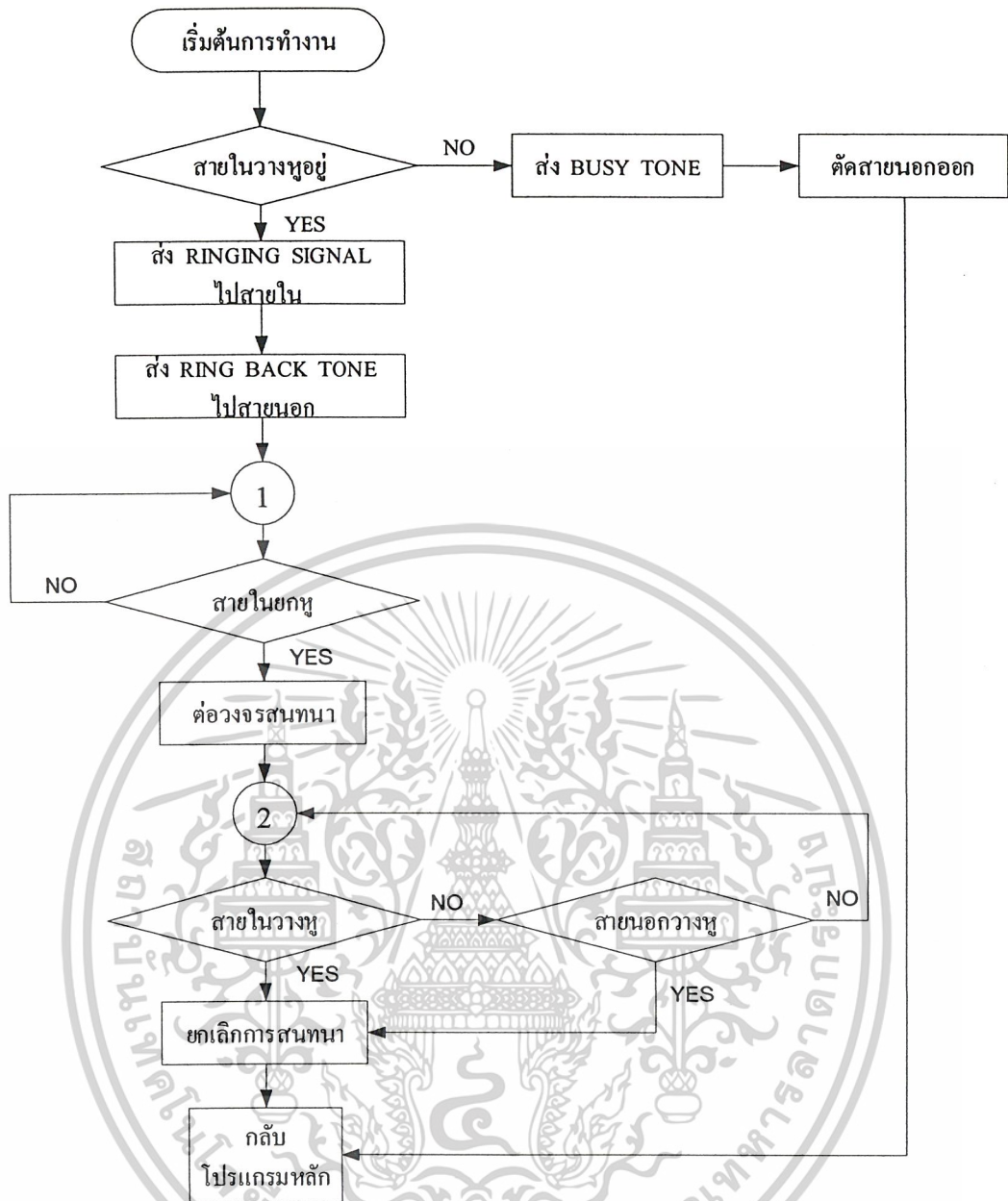
รูปที่ 3.17 การต่อใช้งานดิจิตอลสวิตช์ MT8980D

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนโปรแกรมหลัก

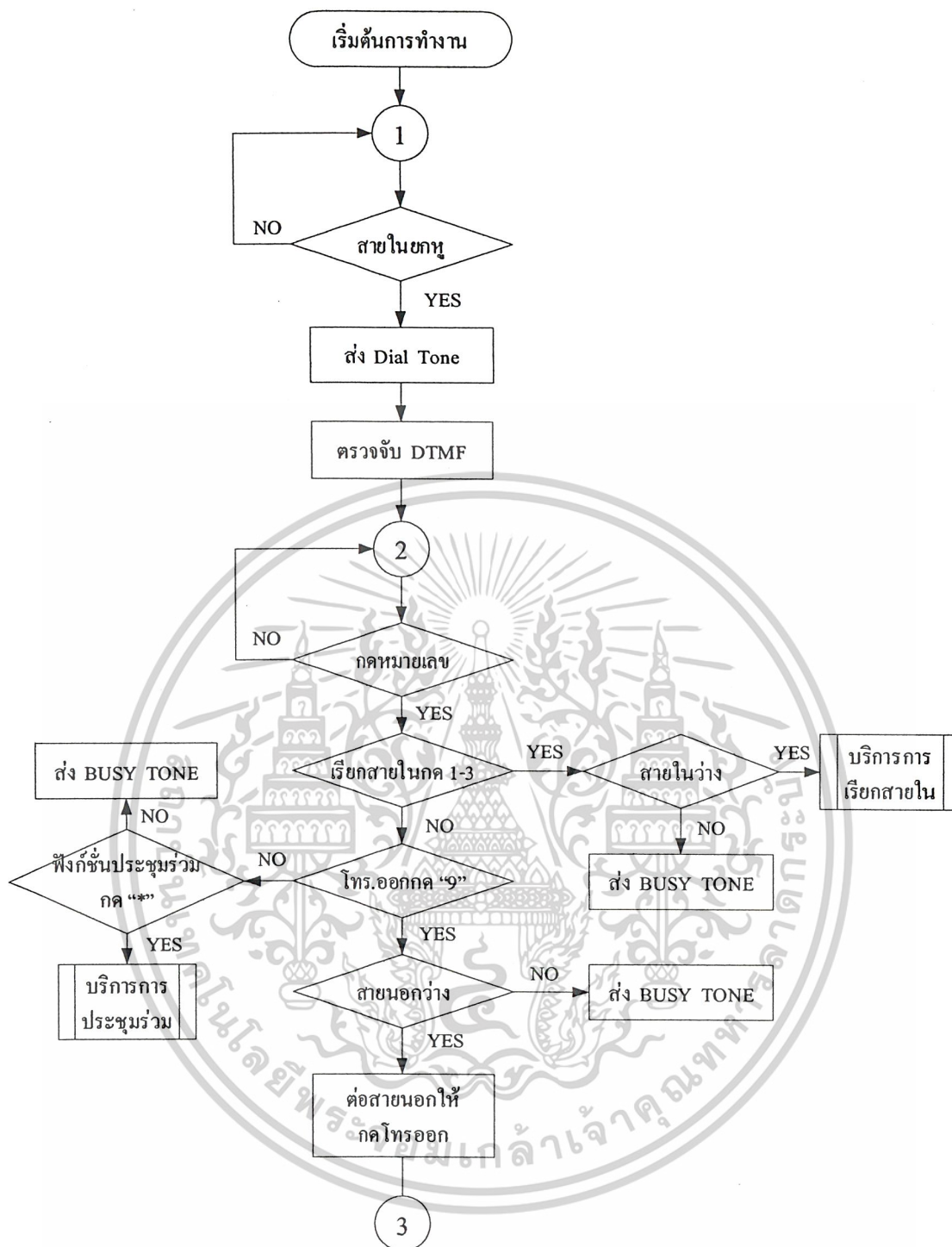

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

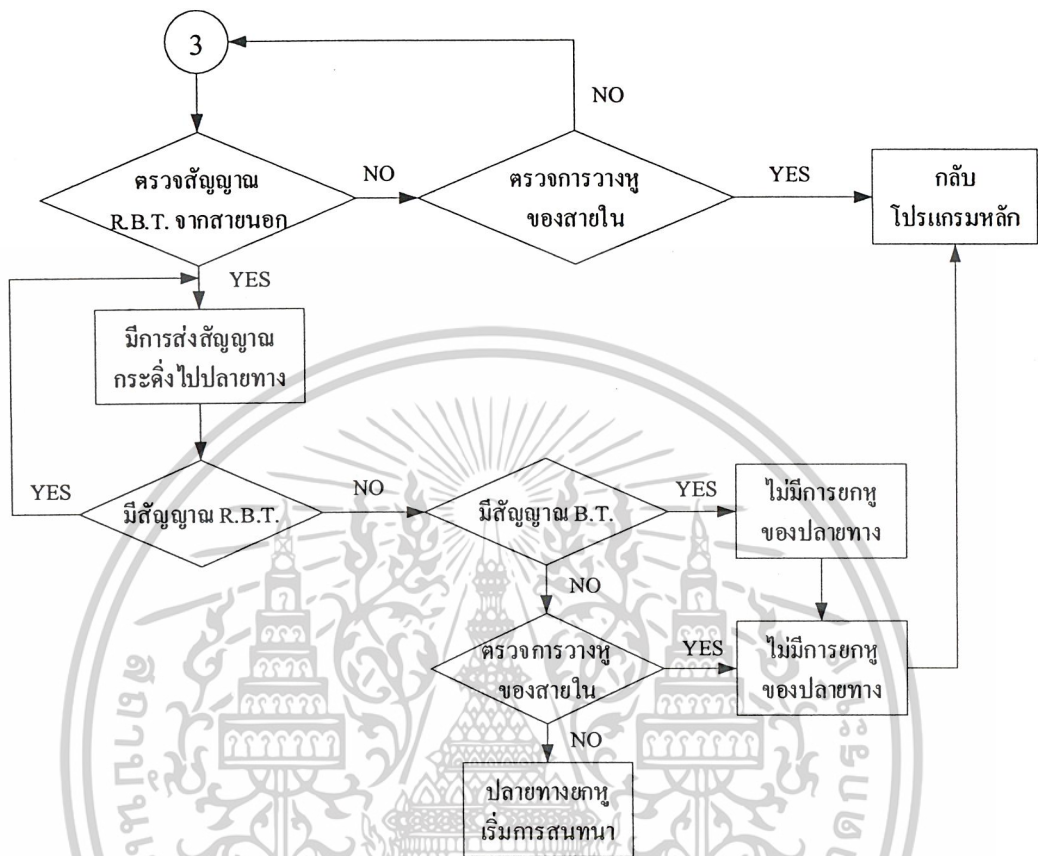
รูปที่ 3.18b โฟล์วชาร์ทขั้นตอนการโทรเข้ามาของสายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

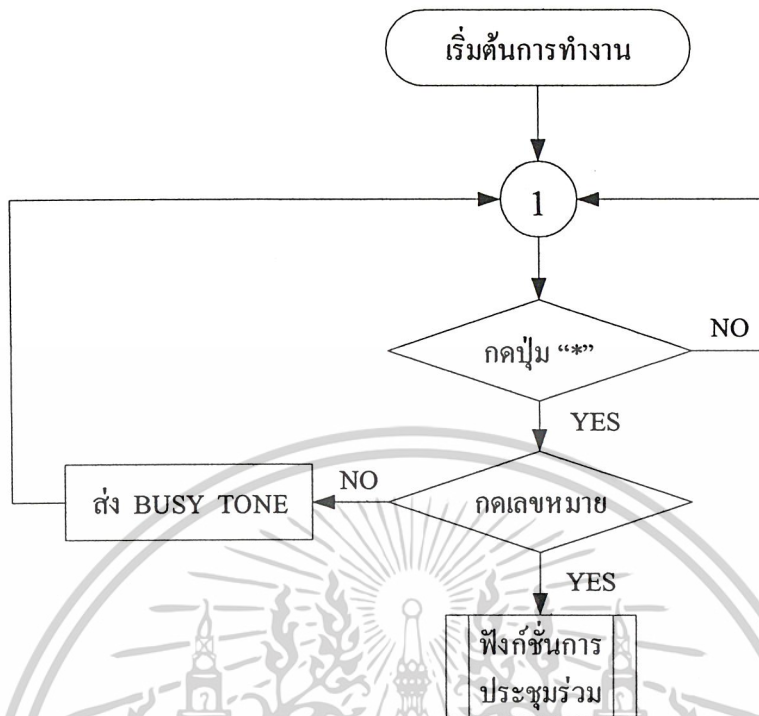
รูปที่ 3.18c โฟล์วชาร์ทขั้นตอนการโทรออกของสายใน (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.18d โฟลว์ชาร์ทขั้นตอนการโทรออกของสายใน (2)

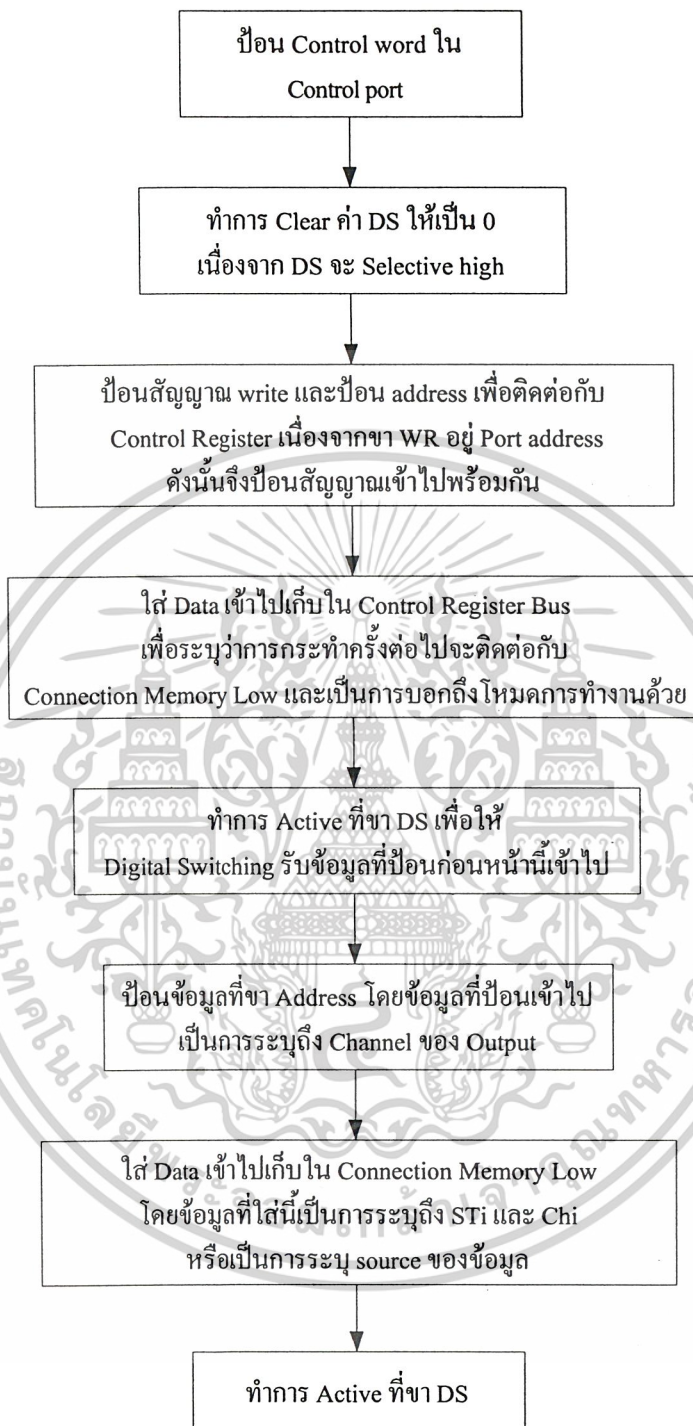
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.18e โฟล์วชาร์ทขั้นตอนการประชุมร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนโปรแกรมควบคุมดิจิทัลสวิทช์

รูปที่ 3.19 โฟลว์ชาร์ทของโปรแกรมควบคุมดิจิทัลสวิทช์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

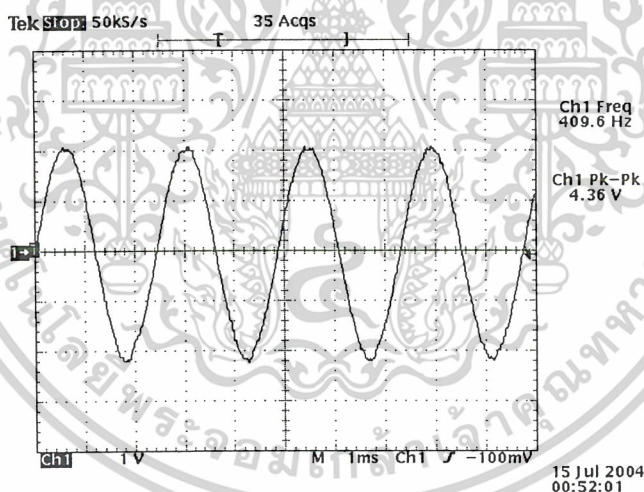
บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

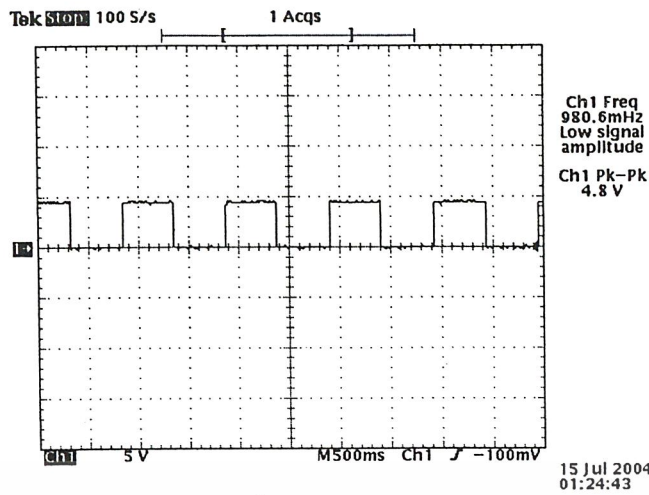
4.1 ส่วนสร้างสัญญาณทางโทรศัพท์

จากการทดลองได้ผลการทดลองดังนี้

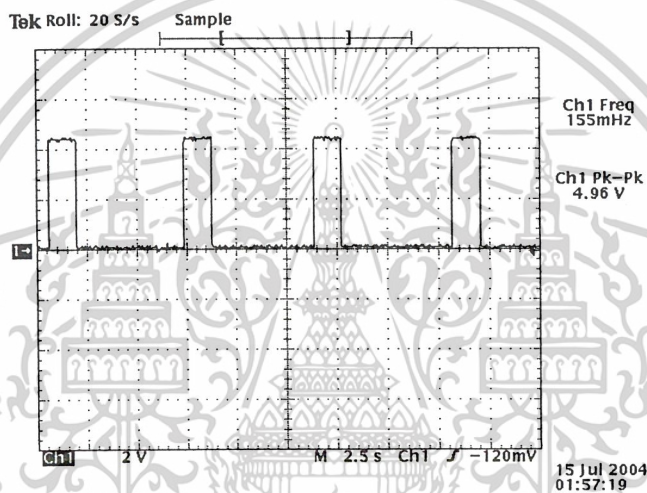
1. สัญญาณรูปไซน์ความถี่ 400 Hz ที่ได้จากวงจรเวเนบรีดจ์ออสซิลเลเตอร์ซึ่งนำไปสร้างสัญญาณ ให้กด แสดงในรูปที่ 4.1
2. สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อนำไปคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์สร้างสัญญาณไม่ว่างแสดงดังรูปที่ 4.2
3. สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อนำไปคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์สร้างสัญญาณเรียกกลับ ถึงแม้ว่าสัญญาณที่ได้จะมาจากไอซีตัวเดียวกันแต่รูปร่างและขนาดสัญญาณจะต่างกันเพราะใช้งานคนละหน้าที่กัน แสดงดังรูปที่ 4.3
4. สัญญาณไม่ว่าง แสดงดังรูปที่ 4.4
5. สัญญาณเรียกกลับ แสดงดังรูปที่ 4.5
6. สัญญาณกระดิ่ง แสดงดังรูปที่ 4.6

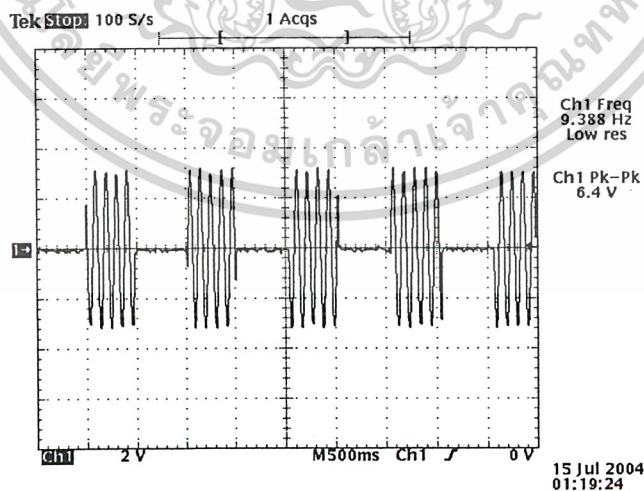
รูปที่ 4.1 ไซน์ความถี่ 400 Hz ที่ได้จากวงจรเวเนบรีดจ์ ออสซิลเลเตอร์

รูปที่ 4.2 สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์ สร้างสัญญาณไม่ว่าง

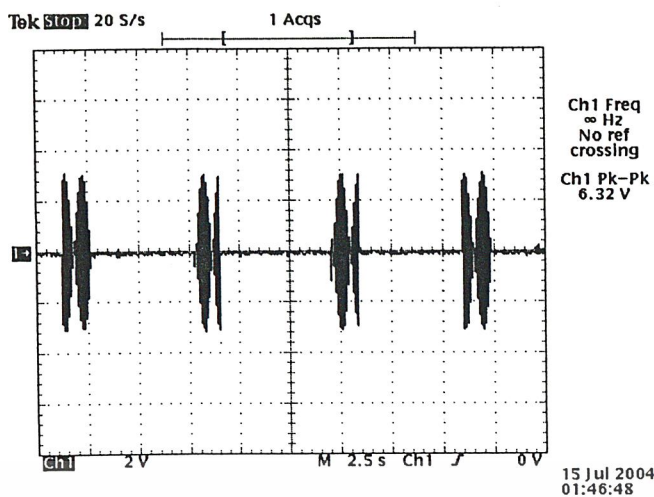

รูปที่ 4.3 สัญญาณจากไอซี 555 เพื่อคอนโทรลอะนาล็อกสวิตช์ สร้างสัญญาณเรียกกลับ

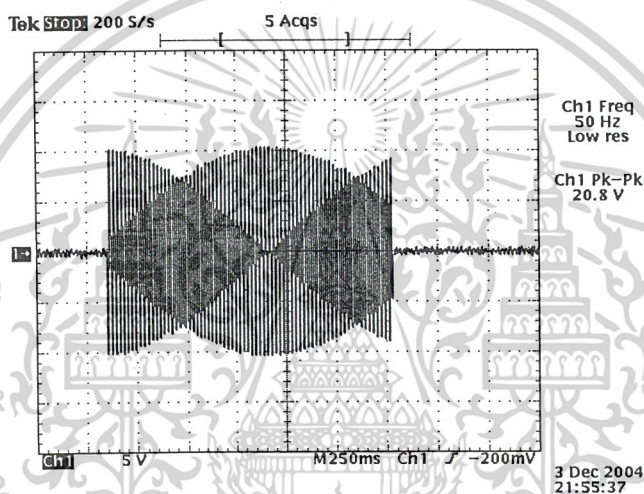

รูปที่ 4.4 สัญญาณไม่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

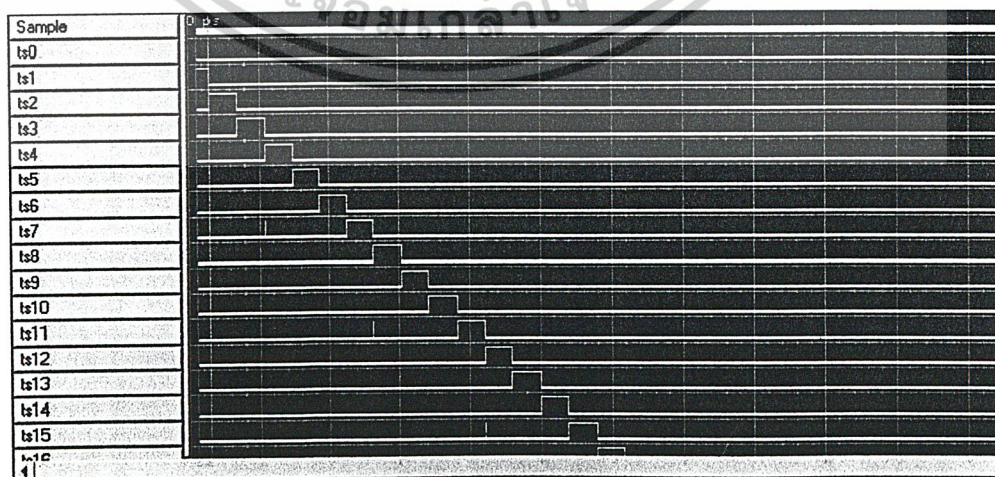
รูปที่ 4.5 สัญญาณเรียกกลับ

รูปที่ 4.6 สัญญาณกระดิ่ง

4.2 ส่วนสร้างสัญญาณนาฬิกาสัญญาณซิงค์และไทม์สล็อต

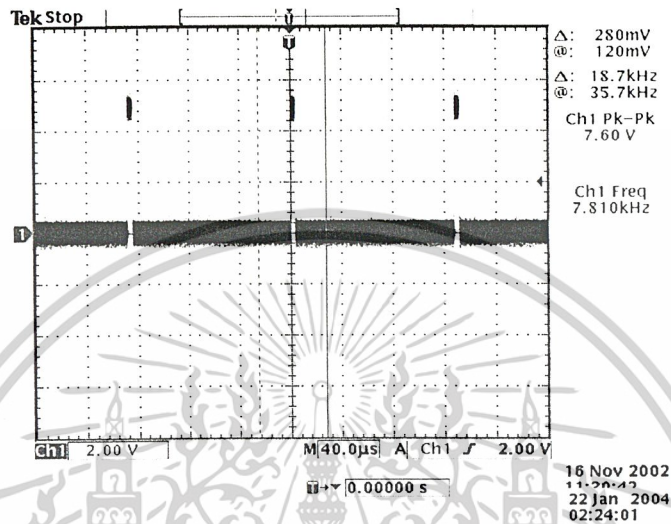
จากการทดลองวัดสัญญาณที่ได้จากวงจรในรูปที่ 3.10 ที่สร้างขึ้นได้ผลการทดลองดังนี้

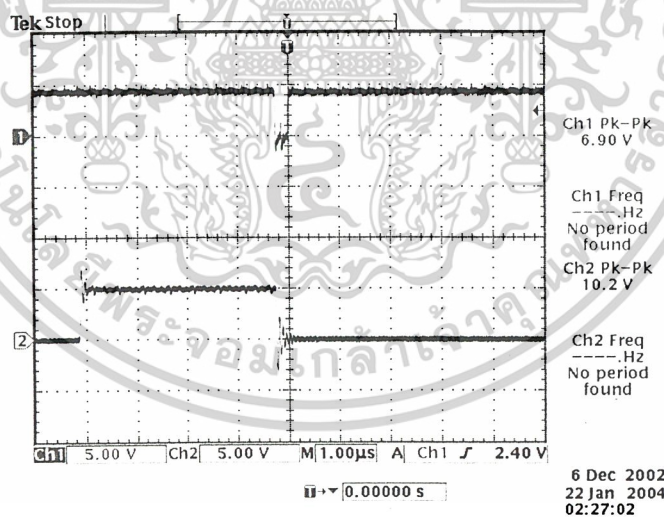
รูปที่ 4.7 ผลของสัญญาณไทม์สล็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยในส่วนของเฟรมซิงค์จะทำการแยกเฟรมแต่ละเฟรมออกจากกันเนื่องจากข้อมูลจะถูกส่งมาเรื่อยๆ ต่อเนื่องกันทำให้เราไม่สามารถทราบได้ว่าอยู่ที่ชาแนลที่เท่าไรและเฟรมไหนโดยเฟรมซิงค์จะอยู่หลังชาแนลที่ 31 และอยู่หน้าชาแนลที่ 0 ของเฟรมถัดไป

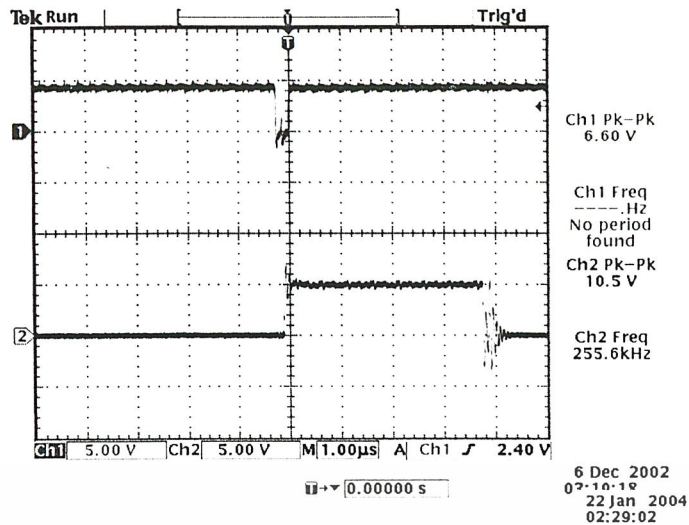

รูปที่ 4.8 สัญญาณชาแนลซิงค์ ของสัญญาณที่ชาแนล 0

รูปที่ 4.9 สัญญาณเฟรมซิงค์เปรียบเทียบกับสัญญาณชาแนลซิงค์ที่ 31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

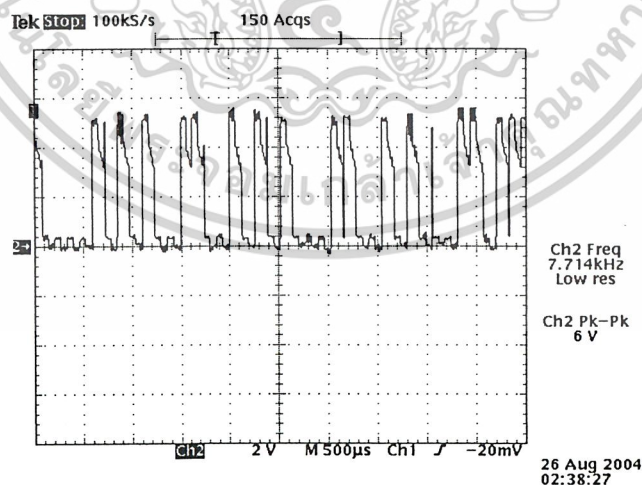

รูปที่ 4.10 สัญญาณเฟรมซิงค์เปรียบเทียบกับสัญญาณนาฬิกาซิงค์ที่ 0

4.3 ส่วนดิจิทัลสวิตชิงและโคเดค

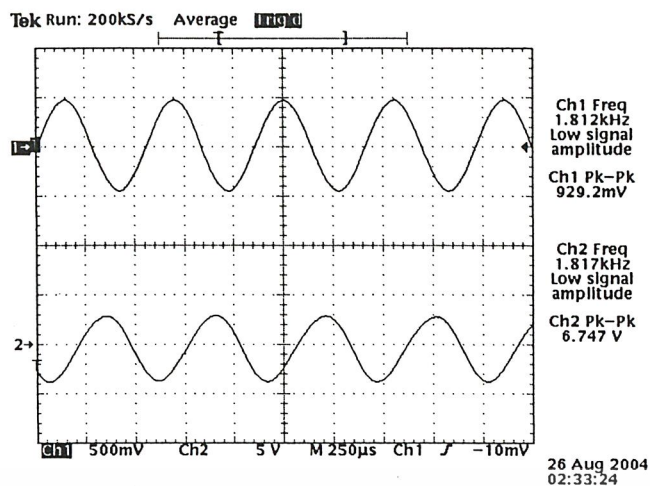
จากการทดลองต่อวงจรดังรูปที่ 2.14 (ส่วนโคเดค) ได้ผลการทดลองดังนี้

1. สัญญาณดิจิทัลเอาต์พุตของโคเดค ในการแชมป์ลิง 1 ครั้งมีสัญญาณนาฬิกาขนาด 2 MHz จำนวน 8 ลูก หมายความว่า มี 8 บิตใน 1 แชมป์ลิง ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 4.11
2. เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับเอาต์พุตของโคเดค ในการสลับช่องสัญญาณจากชาแนลที่ 1 ไปชาแนลที่ 3 ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.11 ผลดิจิทัลเอาต์พุตของโคเดค

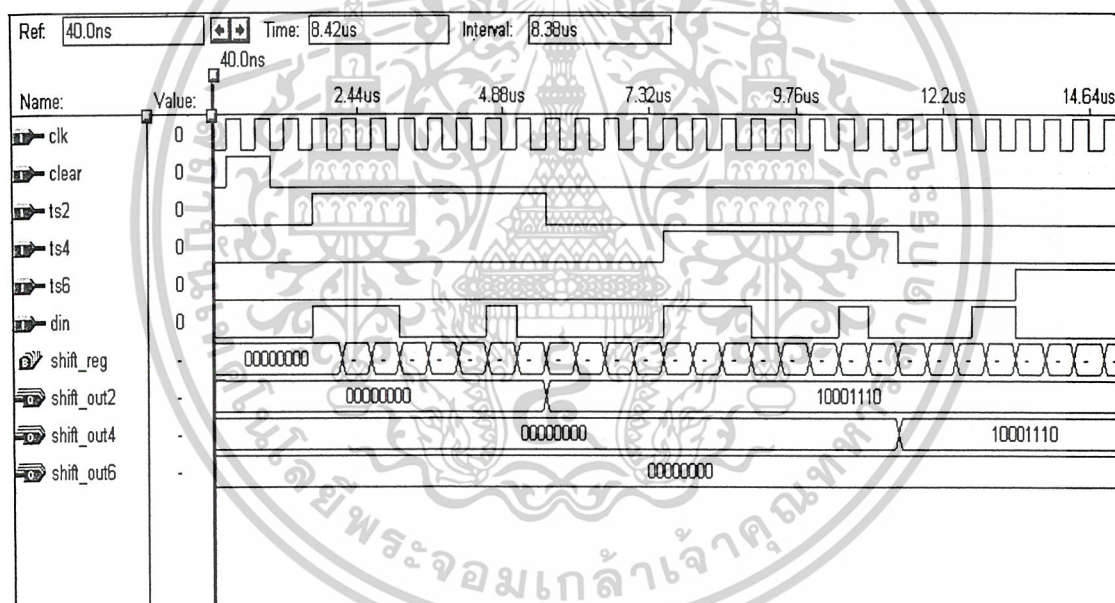
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 ผลอินพุตและเอาต์พุตของโคเคค

4.4 ผลการทดลองของชิปการประมวล

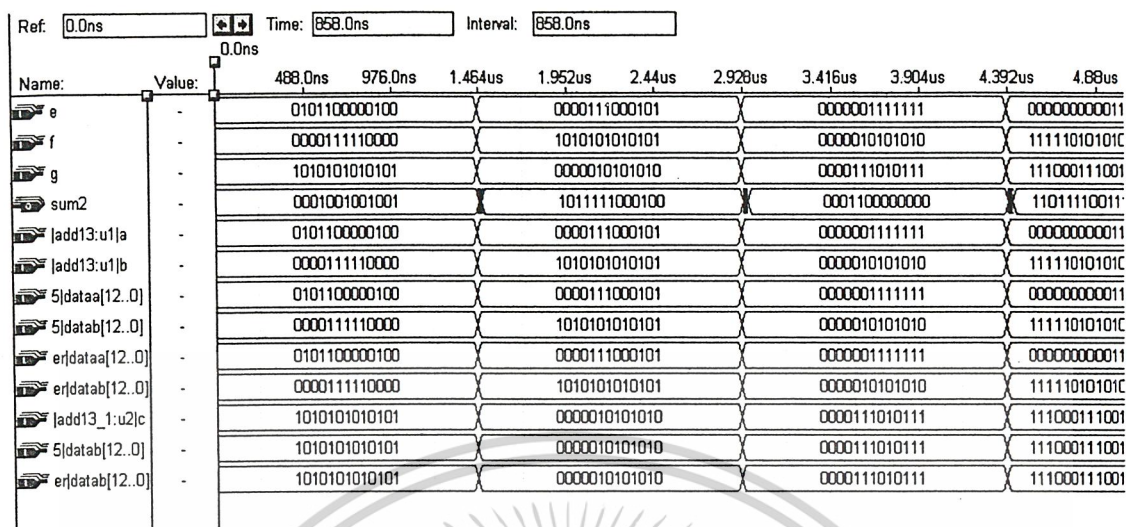
4.4.1 ผลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเป็นแบบขนาน

รูปที่ 4.13 ผลการแปลงข้อมูลพีซีเอ็มแบบอนุกรมเป็นแบบขนาน

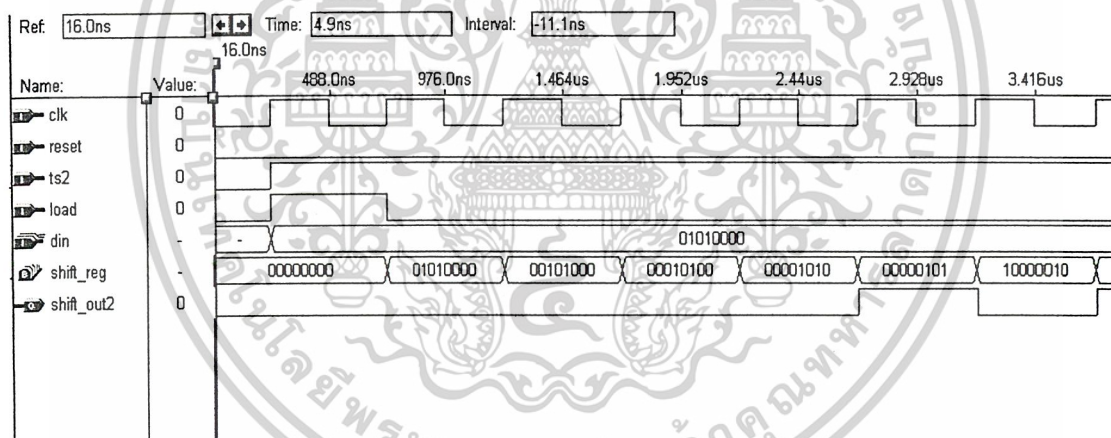
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2. ผลรวมของข้อมูลของผู้ประชุมร่วม

รูปที่ 4.14 ผลรวมของข้อมูลของผู้ประชุมร่วม

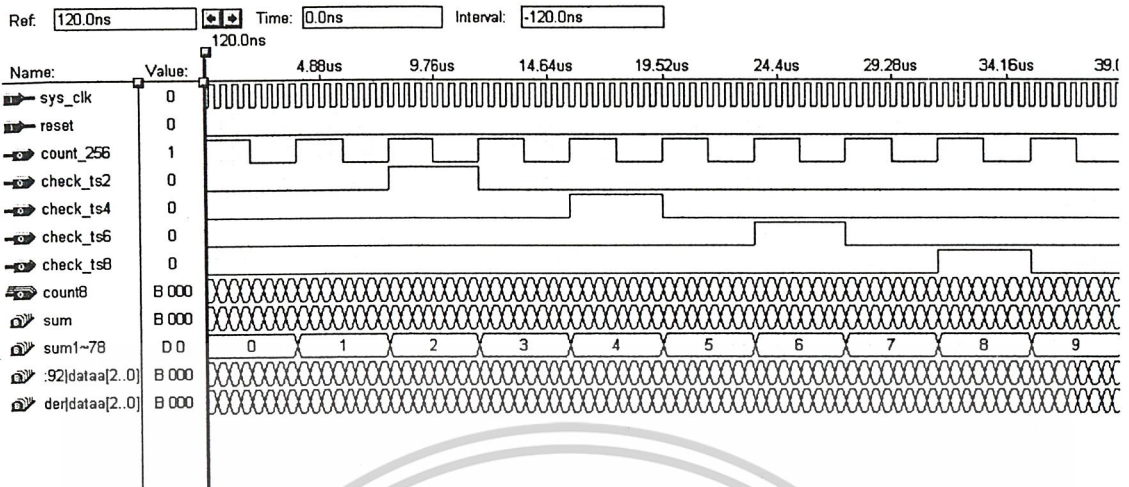
4.4.3 ผลการแปลงข้อมูลที่ซีเอ็มแบบขนานเป็นแบบอนุกรม

รูปที่ 4.15 ผลการแปลงข้อมูลที่ซีเอ็มแบบขนานเป็นแบบอนุกรม

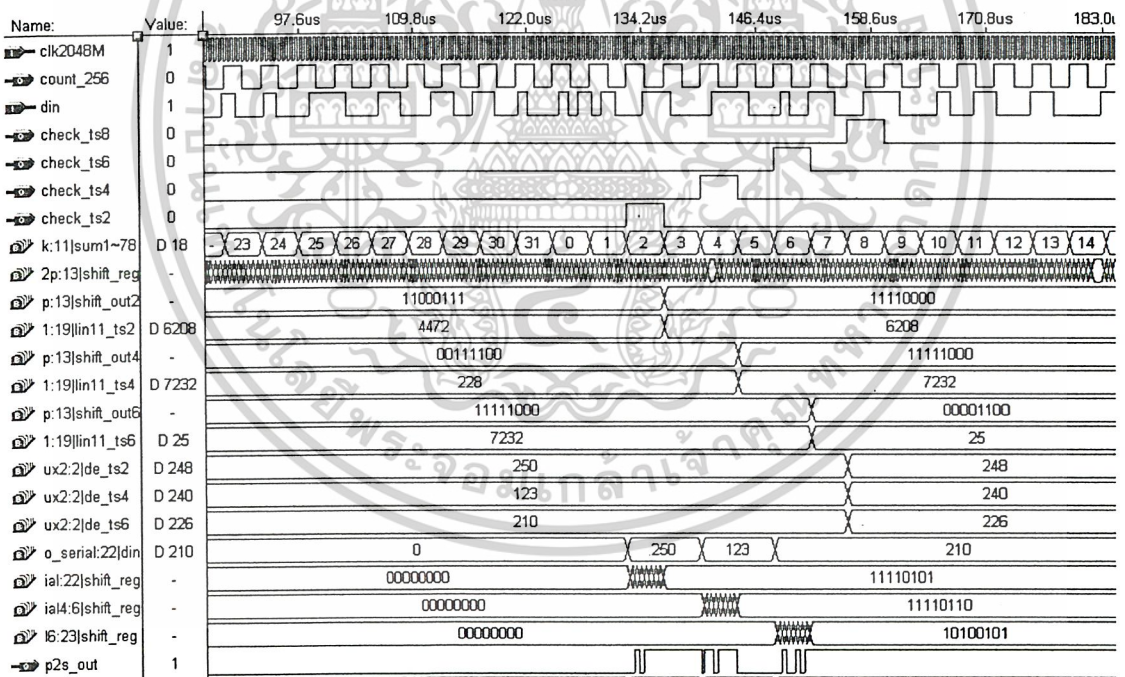
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.4 ผลของโมดูลกำเนิดช่องสัญญาณ

รูปที่ 4.16 ผลของโมดูลกำเนิดช่องสัญญาณ

4.4.5 ผลการจำลองการทำงานของวงจรการประชุมทางโทรศัพท์

รูปที่ 4.17 ผลการจำลองการทำงานของวงจรการประชุมทางโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และบทสรุป

บทวิจารณ์และบทสรุป

จากการทำโครงการนี้ทำให้ทราบถึงการทำงานในส่วนต่าง ๆ ของตู้โทรศัพท์สาขาอัตโนมัติแบบดิจิทัลว่ามีการทำงานเป็นอย่างไร ซึ่งหลักการการทำงานจะคล้ายกับระบบชุมสายโทรศัพท์ มีการทำงานที่เป็นระบบและมีส่วนในการควบคุมการทำงานทั่วทั้งระบบ และในโครงการนี้ยังสามารถประยุกต์ตู้โทรศัพท์สาขาแบบดิจิทัลให้สามารถทำการประชุมร่วมกันได้โดยใช้วิธีการรวมสัญญาณเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในแง่ความถูกต้องที่ได้รับและถูกต้องในแง่ความเป็นธรรมชาติในการประชุม

ในส่วนของผลการทดลองนั้นเป็นไปตามความต้องการ เช่น วงจรตรวจจับสัญญาณคู่ความถี่ (DTMF), วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาและซิงโครไนส์, วงจร Analog to Digital และ Digital to Analog, วงจรจ่ายไฟเลี้ยง, วงจรอินพุท – เอาท์พุท, วงจรบันทึกเสียงและเล่นกลับ

ปัญหาและอุปสรรค

ในทางฮาร์ดแวร์จะไม่เป็นไปตามทฤษฎีเสมอไป จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ให้ตรงตามความต้องการนั้นๆ จึงเป็นเรื่องที่ยากและเสียเวลา

ในส่วนของโปรแกรม ต้องมีความเข้าใจในภาษาที่ใช้เขียนนั้นเป็นอย่างดีเพราะต้องมีการแก้ไขเพื่อให้ตรงกับความต้องการที่จะควบคุมทั้งระบบอยู่ตลอด

ส่วนของปัญหาอุปกรณ์กำเนิดความถี่คือ สัญญาณความถี่ 2.048 เมกกะเฮิร์ตซ์ที่ได้จากบอร์ด FPGA จะมีความผิดเพี้ยนทำให้ได้สัญญาณพัลส์ที่ไม่คมชัดเมื่อป้อนให้ตัวโคเดคสัญญาณที่ได้จากโคเดค จึงเกิดความผิดเพี้ยนไปด้วย

ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

สามารถเพิ่มจำนวนคู่สายทั้งภายนอกและภายในโดยใช้ทฤษฎีและหลักการเดียวกัน ในส่วนของไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ทำการควบคุมควรต่อ R พูลอัพเพื่อให้มีการทำงานได้มีประสิทธิภาพขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรกฎ วัฒนวิเชียร และ วิชัย แซ่ตั้ง, การออกแบบวงจรสลับคู่สายสัญญาณดิจิทัลเพื่อใช้กับชิป FPGA, น.223-228 ในการประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 16, 25-26 พ.ย. 2536, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ, 2536.
- [2] ชำนาญ ปัญญาใส, วัชรกร หนูทอง, “ภาษา VHDL สำหรับการออกแบบวงจรดิจิทัล”, กรุงเทพฯ :ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2547”.
- [3] น.อ. ธวัชชัย เลื่อนฉวี, “เทคโนโลยีโทรศัพท์”, บริษัท สุภาลัย มีเดีย จำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2533.
- [4] วิวัฒน์ กิรานนท์, “วิศวกรรมการสื่อสาร”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [5] สมยศ จุณณะปิยะ , “การประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์”, คณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ได้รับความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ กอบชัย เดงหาญ และ อาจารย์ ศรวัฒน์ ชิวปรีชา และ พี่ๆเพื่อนๆในห้อง T211 ที่กรุณาให้ทั้งในด้านความรู้ ให้คำปรึกษารวมถึงความอนุเคราะห์เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี ตลอดจน บิคา มารดา ที่คอยให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา

สุดท้ายนี้ขอแสดงความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ ครูบาอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ให้กับข้าพเจ้า ส่วนข้อผิดพลาดขณะผู้จัดทำขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้